

আঞ্চলিক	পৃষ্ঠা ৩
বিভাজন বিভাগিকা স্মৃতি দিবস	পৃষ্ঠা ৫
আজির কিশোর-কিশোরী	পৃষ্ঠা ৬
অভিশপ্তা	পৃষ্ঠা ৮
গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় ...	পৃষ্ঠা ৯

অসম ভূমি

জাতীয় স্বার্থী দায়বন্ধ

■ Vol : 9 ■ Issue : 15 ■ Guwahati ■ Wednesday ■ 24 November, 2021 ■ Rs. 5 ■ বছৰ - ৯ ■ সংখ্যা - ১৫ ■ গুৱাহাটী ■ বুধবাৰ ■ ৭ আমোণ, ১৯৪৩ শক ■ মূল্য : ৫ টকা

পাটাছাৰকুছিৰ কন্যা বৰ্ণলী দাসৰ সফল গৱেষণাক লৈ উৎফুল্লিত দেশবাসী

মহাকাশত সূর্যতকৈ অধিক উত্পন্ন নক্ষত্রৰ সন্ধান লাভ

অসম ভূমি সেৱা, পাটাছাৰকুছিৰ পাটাছাৰকুছিৰ জীৱৰী তীক্ষ্ণ মেধাসম্পন্ন বৰ্ণলী দাসে মহাকাশত সূর্যতকৈও উত্পন্ন তৰাৰ অৱস্থিতি নিশ্চিত কৰি অসমৰ লগতে দেশলৈ গৌৰৰ কঢ়িয়াই আনিছে। পুনেত থকা Tata Institute of Fundamental Research ৰ Na-

tion Centre for Radio Astro Physics ত ডো পুনম চন্দ্ৰাৰ তত্ত্বাবধানত এই সম্পর্কে বৰ্ণলী দাসে প্ৰস্তুত কৰা গৱেষণা পত্ৰখন ইতিমধ্যে দেশৰ আগশাৰীৰ জাৰ্ণালত প্ৰকাশৰ বাবেও নিৰ্বাচিত হৈছে। নিজৰ সাফল্যত উৎফুল্লিত হৈবৰ্ণলী দাসে ‘অসম ভূমি’ৰ

এই প্ৰতিবেদকৰ আগত কয় যে এই গৱেষণা যথেষ্ট প্ৰত্যাহানমূলক আছিল তেওঁৰ বাবে। এই গৱেষণাৰ সাফল্যৰ পাছত অধিক আগবংশিকাৰী হৈ পুনৰ গৱেষণাৰ বাবে ২০২২ চনৰ প্ৰথম ভাগতে আমেৰিকালৈ উৰা মাৰিব বৰ্ণলীয়ে। মহাকাশৰ অধিক তথ্য আৱিষ্কাৰ বাবে ২ পৃষ্ঠাত

এঘাৰ মাহত দুৰ্বাৰ বদলি জিলা পৰিষদৰ ১৪ গৰাকী কনিষ্ঠ অভিযন্তা পঞ্চায়ত আৰু গ্রামোন্নয়ন বিভাগত অৱাজকতাৰ অভিযোগ

ষ্টাফ বিপৰ্যাপ্তি মুখ্যমন্ত্ৰী ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ্হ বাজৰ চৰকাৰী কৰ্মচাৰীসকলৰ মাজত কৰ্মসংস্কৃতি গঢ়ি তুলিবলৈ আপোণ চেষ্টা কৰি থকাৰ সময়তে একাংশ আমোলা-বিষয়াৰ মহিমতালি আৰু

একধোয়ামি কৰ্ম-কাণ্ডই সচেতন মহলৰ চকু কপালত উঠিছে। নিজ ক্ষমতাৰ অপ্যৱৰহাৰ কৰি একাংশ আমোলাই সম্প্রতি নিজ বিভাগৰ তলতীয়া কৰ্মচাৰীসকলক বিভিন্ন অজুহাতৰ জৰিয়তে হাৰশাস্তি কৰি আহাৰ

অভিযোগ উথাপিত হৈছে। এইসকল আমোলাই নিজ বিভাগৰ কৰ্মচাৰীসকলক এঘাৰ মাহত দুৰ্বাৰকৈ বদলি কৰি কৰ্মসংস্কৃতিক বিধি পথালি দিয়া বুলিও অভিযোগ উঠিছে। ২ পৃষ্ঠাত

পশ্চিম কামৰূপ বন সংমণ্ডল এলেকাত অবাধে বন ধৰংস, নিৰ্লিপ্ত বন বিষয়া

অসম ভূমি সেৱা, ছয়গাঁওঃ
ক্ৰমাং মৰকভূমি হোৱাৰ দিশে গতি
লৈছে পশ্চিম কামৰূপ বন সংমণ্ডল
কাৰ্যালয় এলেকাত সেউজীয়া পাহাৰ
অঞ্চল। বিজেপি নেতৃত্বাধীন অসম
চৰকাৰৰখনৰ বন মন্ত্ৰী, বিভাগটোৱে
বৰমুৰীয়া তথা সংশ্লিষ্ট বন কাৰ্যালয়ৰ
বিষয়াৰ দায়িত্বহীনতাত এলেকাটোৱে
পাহাৰসমূহত পূৰ্ণোঝ্যে চলি আছে
বন ধৰংসয়জ্ঞ। বিয়াগোম বিভাগটোৱে

দিনে-নিশাই সৰবৰাহ চোৰাং কাঠ

নৰম অৱস্থিতিৰ সুযোগ লৈ
কাৰ্যালয়টোৱে অধীনৰ বিশেষকৈ
অসম-মেঘালয় সীমান্তৰতী এলেকাত
পাহাৰত এফালৰ পৰা নিৰ্বিবাদে কাটি
গৈছে মূল্যান শাল-চেঞ্চল গচ্ছ। পশ্চিম
কামৰূপ বন সংমণ্ডল কাৰ্যালয়ৰ
বিষয়াৰ এলেকাতোৱে পাহাৰসমূহত
অলেকাত বন ধৰংস তথা কাঠৰ চোৰাং

সৰবৰাহ ৰোধৰ ক্ষেত্ৰত এক কথাত
দুৱৰ্ণীতি-অনিয়মৰ বিৰুদ্ধে শুন্য
সহনশীলতাৰ শঁ'গান আওৰোৱা
বৰ্তমানৰ চৰকাৰৰখনো ব্যৰ্থ হৈছে।
এই ক্ষেত্ৰত সংশ্লিষ্ট কাৰ্যালয়ৰ
বিষয়াৰ তৎপৰতাৰ হৈলেকা হৈছে
বাজৰ ভিতৰতে প্ৰাকৃতিক সম্পদেৰে
ভৰপূৰ অন্যতম চহকী এলেকা। কিন্তু
এই এলেকাটোৱে পাহাৰসমূহত
সম্পূৰ্ণকোপে চোৰাং

সৃষ্টি কৰিছে। চোৰাং কাঠ বেপাৰীৰ
সৈতে একাংশ বিষয়া-কৰ্মচাৰীৰ
গোপন মিতিৰালি চলি আহাৰো
সততে অভিযোগ উথাপন হৈ
আহিছে। উল্লেখযোগ্য পশ্চিম
কামৰূপ বন সংমণ্ডল এলেকা হৈছে
বাজৰ ভিতৰতে প্ৰাকৃতিক সম্পদেৰে
ভৰপূৰ অন্যতম চহকী এলেকা। কিন্তু
এই এলেকাটোৱে পাহাৰসমূহত
সম্পূৰ্ণকোপে চোৰাং

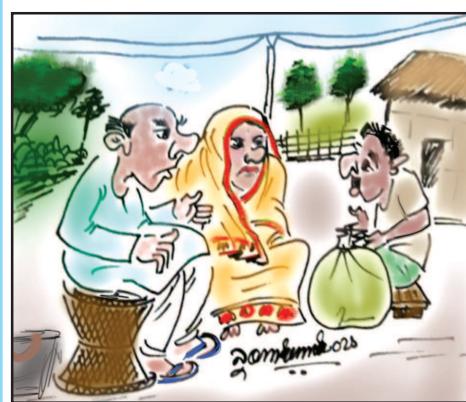

গুৱাহাটীঃ মুখ্যমন্ত্ৰী ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ্হ
যোৱা সোমবাৰে কইনাধৰাস্থিত ১ নং
ৰাজ্যিক অতিথিশালাত আয়োজিত এক
বৈঠকত স্বাস্থ্য আৰু পৰিয়াল কল্যাণ বিভাগ,
গুৱাহাটী চিকিৎসা মহাবিদ্যালয় আৰু লোক
নিৰ্মাণ (গৃহ) বিভাগৰ জ্যেষ্ঠ বিষয়াসকলৰ
সৈতে চিকিৎসা মহাবিদ্যালয়

হাস্পাতালখনত নিৰ্মাণ নতুন কাৰ্ডিঅ'-
নিউৰো চেণ্টাৰৰ নিৰ্মাণ কাৰ্যৰ অগ্ৰগতিৰ
পৰ্যালোচনা কৰে। এইনতুন চুপার স্পেচিয়েলিটি
চিকিৎসালয়খন আহা বছৰৰ ফেৰুৱাৰী মাহৰ
প্ৰথম সপ্তাহত মুকলি কৰা হ'ব বুলি উল্লেখ কৰি
মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে কৱ যে চিকিৎসালয়খন কাৰ্যকৰী
হোৱাৰ পিছত কাৰ্ডিঅলজি, ১৫ পৃষ্ঠাত

সোলা মুখৰ হাঁহি

নুৰুল ইচ্ছাম

অতিথি দেৱ ভৰ। এই যাৰ কথা আচলতে
এইকেইদিনৰ হিচাপত অইনে কি ভাৱে গ্ৰহণ কৰে
সেইটো বেলেগ কথা। অমুকাই হ'লে ১৫ পৃষ্ঠাত

জিএমচিএইচত নিৰ্মাণ হ'ব নতুন পেয়িং কেবিন ব্লক

পাচিয়াট স্থাপন হ'ব নতুন আয়ুৰ্বেদিক মহাবিদ্যালয়

উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলত আয়ুস খণ্ডৰ উন্নয়নৰ পদক্ষেপ গ্ৰহণ কেন্দ্ৰৰ

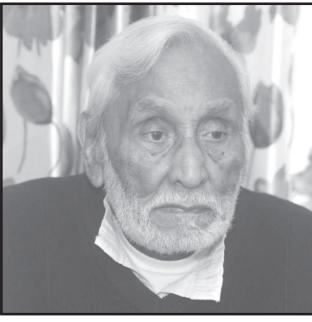
পাচিয়াট : বন্দৰ, জাহাজ, জলপথ
আৰু আয়ুস বিভাগৰ কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ
সোৱোৱালৈ যোৱা ২০ নৱেম্বৰত উত্তৰ
পূৰ্বাঞ্চলত আয়ুস খণ্ডৰ উন্নয়নৰ বাবে গ্ৰহণ

কৰা বিভিন্ন পদক্ষেপৰ কথা ঘোষণা কৰে।
অৰণ্যাচল প্ৰদেশৰ পাচিয়াটস্থিত উত্তৰ পূৰ্ব
আয়ুৰ্বেদ আৰু লোক ঔষধিগি গৱেষণা
প্ৰতিষ্ঠানত কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰীজনে ৫৩.৭২ কোটি

টকা বিনিয়োগেৰে আন্তঃগাঁথনি উন্নয়নৰ
পদক্ষেপ গ্ৰহণ কথাও ঘোষণা কৰে। এই
গৱেষণা প্ৰতিষ্ঠান প্ৰাঙ্গণতে ৩০ খন
আসনযুক্ত এখন নতুন ১৫ পৃষ্ঠাত

অনুভৱৰ বোকোচাত গ্ৰাম সাংবাদিকতাৰ পিতামহ স্বৰূপ ভৱেশ বৰুৱা

কিশোৰ কুমাৰ কলিতা

অসমত গ্ৰাম সাংবাদিকতাৰ পিতামহ স্বৰূপ ভৱেশ বৰুৱা আৰু নাই। মফচলীয় সাংবাদিকতাৰ অন্য এক সংগ্ৰামী সন্তা আছিল যাৰ পৰিচয়, ত্যাগ আৰু সততাৰ দলিল আছিল ভৱেশ বৰুৱা। সেইগৰাকী বৰুৱাদেৱৰ ঘোৱা ১৭ নৱেম্বৰৰ নিশা আজোৱাৰ ডেকাপাৰাস্থিত নিজ বাসভৱনত বাৰ্ধক্যজনিত কাৰণত দিঘদিন ধৰি শয্যাগত হৈ থকাৰ পাছত ৮৫ বছৰ বয়সত পৰলোক প্ৰাণ্পুটি ঘটে। আজোৱাৰ দুখীয়া-নিছলাৰ হকে কাম কৰি অহা সমাজহিতৈষী, লেখক তথা জ্যেষ্ঠ সাংবাদিক গৰাকীৰ মৃত্যুত বাজ্যৰ মফচলীয় সাংবাদিক মহলৰ যেন অপূৰণীয় ক্ষতি হ'ল। দুখীয়া-অসহায় লোকক সহায়ৰ হাতখন আগবঢ়াই দি আনন্দ পোৱা বৰুৱাৰ বিয়োগ সমাজৰ বাবে সঁচাকৈয়ে দুখৰ খবৰ। সংবাদকৰ্মী অথবা লেখা-মেলা কৰাৰ বাবেই হয়তো সৌভাগ্যক্রমে এই লেখকেও বিশাল ব্যক্তিত্বৰ অধিকাৰী মানুহগৰাকীৰ সামৰিধ পাবলৈ সক্ষম হৈছিল। সেয়েহে তেওঁৰ মহাপ্ৰয়াণত এগৰাকী অভিভাৱক হেৰুওৱাৰ বেদনা অনুভৱ কৰিছো। মহানগৰীৰ পশ্চিম প্ৰান্তৰ আজোৱাৰ এগৰাকী সুস্তান, যিয়ে এটা পুঁথিভঁৰাল বোকোচাত কঢ়াই ফুৰিছিল বুলি সামৰিধ লাভ কৰা বহুতেই কয় এইগৰাকীৰ ভৱেশ বৰুৱাৰ সকলো বিয়োগ হৈ প্ৰচুৰ জ্ঞান আছিল। সততে দুখীয়াৰ হৈ মাত মাতি অহা মানুহগৰাকীৰ জিভাৰ আগতে যেন দেশৰ সংবিধানখনেই আছিল। আজোৱাৰ গোসাঁইপাৰাৰ প্ৰয়াত বিপিন চন্দ্ৰ বৰুৱা আৰু হৰোজনী বৰুৱাৰ পুত্ৰ ভৱেশ বৰুৱাই ডেকাৰ বয়সৰ পৰাই কৰ্মিউনিটি আদৰ্শত আকৃষ্ট হৈ দুখীয়া-নিছলাৰ হকে বিভিন্ন কামত জড়িত হৈয়ে দিনবোৰ পাৰ কৰিছিল। জীৱনৰ অস্তচলত খোজ দৈয়ো তেওঁ ভাগৰি পৰা নাছিল। সকলো সময়তেই তিৰ তৰণ হৈ থাকিব বিচাৰিছিল। দুশ্মীয়া বিক্ষাচালক, টেলাচালক, বিভিন্ন বিভাগৰ কৰ্মৰত চৰ্তুৰ শ্ৰেণীৰ কৰ্মীসকলক সু-সংগঠিত কৰি বিভিন্ন শ্ৰমিক ইউনিয়ম গঠন কৰি তেওঁলোক সঠিক পথৰ সন্ধান দিয়াটোৱেই তেওঁৰ উদ্দেশ্য আছিল। বেচৰকাৰী বাছৰ চালক-হেণ্টিমেনসকলক লৈও তেওঁ প্ৰথমে সদৌ অসমৰ মটৰ শ্ৰমিক যুটীয়া পৰিয়দ গঠন কৰিছিল। মানুহগৰাকীৰ কৰ্মৰময় জীৱনৰ এইবোৰ একেটা উদাহৰণহে। সাংবাদিক হিচাপে তেওঁ পলাশবাৰীৰ পৰা অধুনালুপ্ত ‘পমেকীয়া স্বাধীনতা’ নামৰ বাতিৰ কাকত এখন উলিয়াই নিজেই সম্পাদকৰ দৰে গধুৰ দায়িত্ব পালন কৰিছিল। ইয়াৰ পিছতে ‘নতুন দৈনিক’ নামৰ কাকতখনত আজোৱাৰ পৰা সাংবাদিকতা আৰস্ত কৰি মৃত্যুৰ কিছুবছৰ আগলৈকে ধাৰাৰাহিকভাৱে সাংবাদিকতা কৰি গৈছিল। ‘নতুন দৈনিক’ কাকতখন বন্ধ হোৱাৰ পাছতে ‘দৈনিক অগ্রহুত’ কাকত আজোৱাৰ পৰা সাংবাদিকতা আৰস্ত কৰে। অসমৰ মফচলীয় সাংবাদিকসকলক একত্ৰিত কৰি গঠন হোৱা ‘সদৌ অসম সাংবাদিক সন্ধাৰ’ প্ৰতিস্থাকালৰ সময়ত ভৱেশ বৰুৱাৰ অবদান যথেষ্ট আছিল। পৰাৰতী সময়ত তেওঁ নেতৃত্বত ‘আছাম প্ৰেছ কৰেছপণ্ডেটছ ইউনিয়ন’ চমুকৈ ‘আপকু’ গঠন কৰিছিল আৰু তেওঁ প্ৰতিষ্ঠাপক সম্পাদক হিচাপে সমুখৰ পৰাই কাম কৰি দৰমহাকে ধৰি প্ৰাপ্য অধিকাৰৰ বাবে বিভিন্ন দাবী জনাই আহিছিল। জীৱনৰ অস্তিম সময়ছোৱালৈ মফচলীয় সাংবাদিকসকলৰ বিভিন্ন সমস্যাৰ বিয়োগে চৰকাৰৰ ওচৰত আবেদন-নিবেদন জনোৱাৰ লগতে সমুখৰ পৰা সংগ্ৰামখন চলাই যোৱাটোৱেই মানুহগৰাকীৰ ত্যাগ আৰু সততাৰ অন্য এক সুকীয়া পৰিচয় আছিল। আনকি মফচলীয় সাংবাদিকসকলৰ দৰমহা ঘোষণা নকৰালৈকে সাংবাদিক পেঞ্চন গ্ৰহণ নকৰাৰো সিদ্ধান্ত ঘোষণা কৰি ত্যাগ আৰু সততাৰ অন্য এক নিদৰ্শন দাঙি ধৰিছিল। জ্যেষ্ঠ সাংবাদিক ভৱেশ বৰুৱা অঞ্চলবাসীৰ বাবে অভিভাৱকেই নহয়, এগৰাকী হোমিও চিকিৎসক হিচাপেও পৰিচিতি আছিল। তেওঁৰ হোমিও ফার্মচুৰিৰ এক বিশেষত্ব আছিল মাথোঁ দুইটকাৰ দৰবৰ। দুখীয়া-নিছলাক এনেদেৱেই তেওঁ চিকিৎসা কৰিছিল। অসম সাহিত্য সভাৰ আজোৱাৰ সদস্য তথা আজোৱাৰ সাহিত্য সভাৰ সদস্য ভৱেশ বৰুৱাই বিভিন্ন কাকত-আলোচনাত কেইটাটা ও তথ্যগধুৰ প্ৰবন্ধ লেখিছিল। তেওঁ আজোৱাৰ জ্যেষ্ঠ নাগৰিক মঞ্চৰো প্ৰতিষ্ঠাপক সম্পাদক আছিল। তেওঁ নহ'লৈ অধ্যলটোতে যেন অনুষ্ঠানেই আধৰৰা আছিল। অৱশ্যেত চিৰ তৰণ হৈ থাকিব চিৰা মানুহগৰাকীয়ে এদিন বাৰ্ধক্যৰ ওচৰত যেন হাৰ মানিলৈ। কিছুবছৰ বাৰ্ধক্যজনিত ৰোগৰ শয্যাগত হৈ অৱশ্যেত চিৰবিদিয় ল'লে। তেওঁৰ মৃত্যুৰ বাতৰি প্ৰচাৰ হোৱাৰ লগে লগে অসংখ্য গুণমুৰ্খ তেওঁৰ বাসভৱনত উপস্থিত হৈ শেষ শ্ৰদ্ধা নিবেদন কৰিলৈ। মৃত্যুৰ সময়ত তেওঁ দুই পুত্ৰ আৰু তিনি কন্যাসহ অসংখ্য গুণমুৰ্খক এৰি থৈ গ'ল। মৃত্যুৰ কাষত আৰু অভিভাৱকত্বহীনতাক বাৰুকৈয়ে অনুভৱ কৰিলৈ। দৰাচলতে বৰুৱাদেৱৰ এই মহাপ্ৰয়াণত অসমৰ গ্ৰাম সাংবাদিকতাৰ এক যেন বলিষ্ঠ কৰ্তৃ হোৱাই হ'ল। এখন যেন সততাৰ দলিল নোহোৱা হ'ল। অসমৰ সাংবাদিকতাৰ ক্ষেত্ৰখনত তেওঁৰ ত্যাগ আৰু সততাৰ চানেকি সোণালী আখবৰেৰে লিখা থাকিব।

১ পৃষ্ঠাৰ পৰা

মহাকাশত সূৰ্যতকৈ অধিক উত্তপ্তি

নিজকে আঘানিয়োগ কৰিব বৰ্ণলী দাসে। আমেৰিকাৰ Dela ware Universityত তেওঁ পুনৰ গৱেষণা কৰিব মহাকাশৰ বিকিৰিত বেডিঅ চিগনেলকে ধৰি বিভিন্ন বিষয়ৰ সামৰি মহাকাশৰ বসহ্য ভেদ কৰিবলৈ। অসম কন্যা বৰ্ণলী দাসে ইতিমধ্যে এই আৱিকাৰেৰে দেশ-বিদেশৰ সংবাদমাধ্যমৰ শিৰোনাম দখল কৰিছে। বৰ্ণলী দাসৰ গৱেষণাৰ বিষয়বস্তু আছিল ‘Coherent Radio emission from hot magnetic star’। এই গৱেষণাত তেওঁৰ বহু কেইজন কানাডা আৰু আমেৰিকাৰ বিজ্ঞানীয়ে সংগ দিলৈ। মহাকাশত তেন্দেনৰ তৰা নাই বুলিয়েই বিজ্ঞানীয়ে ধাৰণা কৰিছিল যদিও পূৰ্বৰ ধাৰণা বৰ্ণলীৰ গৱেষণাই সলিম কৰি দিলৈ। পুঁথীৰ পৰা ১৬০ আলোকবৰ্ষৰ দূৰত থকা তৰাবোৰ ২০১৯ চনৰ মাজভাগৰ পৰাই বিজ্ঞানীৰ দলটোয়ে ৪০০ আৰু ৮৫০ MHz ক্ষমতাৰ যন্ত্ৰে পৰ্যবেক্ষণ কৰিবলৈ আৰস্ত কৰিছিল। উল্লেখ্য যে সৰুৰে পৰাই মেধা সম্পন্ন বৰ্ণলী দাসে পাটাছাৰকুছিৰ শংকৰদেৱৰ শিশু নিকেতনৰ পৰা মেট্ৰিক পৰীক্ষাত অসমৰ ভিতৰতে চুৰ্থ স্থান দখল কৰাৰ লগতে ক্ষও কান্তি সন্দিকৈ জুনিয়ৰ কলেজৰ পৰা উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰীক্ষাত পঞ্চিম স্থান দখল কৰিছিল আৰু নতুন দিল্লীৰ হংসৰাজ কলেজত স্থানতক শাখাত পদাৰ্থ বিজ্ঞানত মেজৰ লৈ স্বৰ্ণ পদকেৰে শীৰ্ষ স্থান দখল কৰিছিল। ইয়াৰ পাছত তেওঁ আইআইটি কানপুৰত স্থাতকোভৰ শিক্ষাপ্ৰয়াণ কৰি তাতো শীৰ্ষ স্থান দখল কৰিছিল। ইয়াৰ পাছত National Centre for Radio Astrophysics ত গৱেষণা কৰিছিল। এই কেন্দ্ৰটো শীৰ্ষ পৰ্যায়ৰ Tata Institute of Fundamental researchৰ অধীনৰ। পাটাছাৰকুছিৰ সৰিহ চাকলা নিবাসী মূলীন দাস আৰু শিৰণ কলিতা দাসৰ কনিষ্ঠ কন্যা হৈছে বৰ্ণলী দাস। তেওঁৰ মাতৃ পাটাছাৰকুছিৰ হাইস্কুলৰ অৱসৰী শিক্ষয়াত্ৰী আৰু পিতৃ বঙাইগাঁওৰ বীৰবোৰ মহাবিদ্যালয়ৰ গণিত বিভাগৰ অৱসৰী শিক্ষক। সম্প্ৰতি বৰ্ণলী দাসৰ পিতৃ-মাতৃ পাঠ্শালাত থাকে। বৰ্ণলী দাসে এই প্ৰতিবেদকক জানিবলৈ দিয়া অনুসৰি পুনৰে পৰা প্ৰায় ৮০ কিমিং দূৰত থকা Giant Meterwave Radio Telescope নামৰ অতি সংবেদনশীল আৰু অত্যাধুনিক যন্ত্ৰৰ সহায়ত এই আৱিষ্কাৰৰ সন্তোষ হৈছে। সূৰ্যতকৈ ডাঙুৰ আৰু তপত লগতে বহুৎ চুৰ্মকীয় ক্ষেত্ৰৰ অধিকাৰী আৰিষ্টত তৰাকেইটা হাটিপটী তাৰকাৰ বাজ্যৰ। এনেকুৰা ১৫ টা তৰাৰ সন্ধান লাভ কৰা হৈছে। ইয়াৰ ভিতৰত ১১ টা তৰাৰ GMRT সহায়ত আৱিষ্কাৰ কৰা হৈছে। ২০০০ চনতে প্ৰথম তৰাতো আৱিষ্কাৰ হৈছিল।

এঘাৰ মাহত দুৰাৰ বদলি জিলা

শেহতীয়াভাৱে বাজ্য চৰকাৰৰ অন্যতম জনসম্পৰ্কীয় বিভাগ হিচাপে পৰিচিত পথগায়ত আৰু প্ৰামোদ্যন বিভাগৰ সচিবৰ পথান আৰু যুটীয়া সচিব দুৰ্গবাৰীৰ হঠকাৰী কৰ্মকাণ্ডই বিভাগটোৰ মজিয়াত মন্দু জোকাৰণিৰ সৃষ্টি কৰিছে। উল্লেখ্য বাজ্য চৰকাৰৰ পথগায়ত আৰু প্ৰামোদ্যন বিভাগৰ পথান সচিব আৰু যুটীয়া সচিবে যোৱাৰ পথগায়ত আৰু প্ৰামোদ্যন বিভাগৰ পথান সচিব পথান খণ্ড, আৰ্থগলিক পথগায়ত আৰু গাঁও পথগায়ত সমূহত কৰ্মৰত সমূহ কাৰিকৰীক কৰ্মচাৰীকে বদলিকৰণ কৰা হৈছিল। উক্ত নিৰ্দেশনাৰ ভিত্তিত উক্ত কৰ্মচাৰীসকলে নিজ নিজ কৰ্মখণ্ডালৈ, যোৰাহাটত কৰ্মৰত দীপিক চৌধুৰীক তিনিচুকীয়ালৈ, কামৰূপ (মহানগৰ)ৰ সতীন্দ্ৰ বৰ্মনক কৰিমগঞ্জলৈ, আলাউদ্দিন আহমেদক দৰঙৰ পৰিবৰ্তে যোৰহাটলৈ, কেশৰ ভূ-গ্ৰেণক বৰপেটাৰ পৰা দৰঙলৈ, অনুপ কলিতাক শিৰসাগৰৰ পৰিবৰ্তেনগালৈ, হাফিজুৰ বহমানক শোণিতপুৰৰ পৰা ধেমাজিলৈ, নীতুল তামুলী ফুকনক ধেমাজিবপুৰৰ শোণিতপুৰলৈ, দিনেজু কুমাৰ ত্ৰীবাস্তকৰ কৰিমগঞ্জে পৰা কামৰূপ(মহানগৰ)লৈ, বঞ্জিত শইকীয়াক নগাঁৰৰ পৰিবৰ্তে শিৰসাগৰলৈ, কৰপোকৰ চুতীয়াক পৰা কামৰূপ(গ্ৰাম)লৈ, আৰু মোশাফুদ্দিন আহমেদক নলবাৰীৰ পৰা গোৱালপাৰা জিলা পৰিবালৈ বদলিকৰণ কৰা হৈছে। পথগায়ত আৰু প্ৰামোদ্যন বিভাগৰ সচিবপথানখনতে আৰু পথগায়ত সৃষ্টি হৈছে। উল্লেখ্য যে পথগায়ত আৰু প্ৰামোদ্যন বিভাগৰ পথান নিৰ্দেশনাই উক্ত কৰ্মখণ্ড কৰ্মচাৰীক পথান সমূহৰ মাজত চলিলৈ থকা শীতল যুদ্ধৰ বাবে এইসকল কৰ্মচাৰীয়ে বুলি হ'ল বুলি সচেতন মহলে মন্তব্য কৰিছে। উল্লেখ্য যে এইগৰাকী প্ৰধান সচিবে যোৱা ১৩ জুলাইত পথগায়ত আৰু প্ৰামোদ্যন বিভাগৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ বিভাগৰ পথগায়ত সন্দৰ্ভত আন এক নিৰ্দেশনা জাবি কৰিছিল। উক্ত নিৰ্দেশনা অনুসৰি বাজ্যৰ ৩৪ খন জিলাক ৫ টা জন্ত ভাগ কৰিবলৈ। বিভ

গ্ৰন্থ সমাজৰ লগতে মানুহকো প্ৰভাৱান্বিত কৰে : ড° অনিমা চৌধুৰী

দুর্গামণি বৰগোহাঁই, পুতুলী ঠাকুৰীয়া মেধিৰ গ্ৰন্থ উমোচন

অসম ভূমি সেৱা, আজাৰাঃ ‘এখন গ্ৰন্থ কেৰল ব্যক্তি জীৱনতে প্ৰভাৱ বিস্তাৰ নকৰে, গ্ৰন্থ এখন সমাজ আৰু সমাজৰ মানুহকো প্ৰভাৱান্বিত কৰে। কিন্তু এখন গ্ৰন্থৰ প্ৰভাৱ এজন ব্যক্তিৰ ওপৰত কেনেকুৱা হ'ব পাৰে সেয়া নিৰ্ভৰ কৰে ব্যক্তিজনৰ নিজা ঝুঁটি অনুসৰি কেনেকুৱা গ্ৰন্থ নিৰ্বাচন কৰে। গ্ৰন্থ সভ্যতাৰ আছা। ইয়াক আমি নিঃসন্দেহে মানি ল'বই লাগিব।’ গুৱাহাটী প্ৰেছ ক্লাবত অলপতে অসমৰ বিশিষ্ট প্ৰকাশন প্ৰতিষ্ঠান ‘পৰাগজ্যোতি প্ৰকাশন’ৰ উদ্যোগত দুৰ্গামণি বৰগোহাঁইৰ প্ৰকল্প গ্ৰন্থ চিন্তা ভিন্ন স্বাদ’ আৰু কৰি পুতুলী ঠাকুৰীয়া মেধিৰ কাব্যগ্ৰন্থ ‘বহুমথুৰী’ উমোচন কৰি কঠশিঙ্গী, ইতিহাসৰ বিভাগৰ অধ্যাপিকা ড° অনিমা

কুসুমটোলাত কম্পিউটাৰ শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানৰ শুভাৰন্ত

অসম ভূমি বিশেষ সেৱা, জামুগুৰিহাটঃ বৰ্তমান সময়ত প্ৰতিটো খোজতে কম্পিউটাৰ শিক্ষাৰ অতিকে প্ৰয়োজন, কম্পিউটাৰ শিক্ষা নহ'লে যেন আমি সময়ৰ লগত আগবঢ়াতি যাবলৈ অসুবিধা পাম, বহুল ব্যৱহাৰ হোৱা এই শিক্ষাগ্ৰহণ কৰিবৰ বাবে ব্যক্তিগত বা চৰকাৰীভাৱেও খুব কম সংখ্যক শিক্ষা অনুষ্ঠানহে দেখিবলৈ পোৱা যায়, যাৰ ফলত ইচ্ছুকসকলে এই শিক্ষাগ্ৰহণ কৰিব পৰা বিৰত থাকিব লগা হয়। এই বক্তব্য পানপুৰ উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ, তথা কুসুমটোলা উন্নয়ন পৰিয়দৰ সভাপতি বিশ্ব হাজৰিকাৰ। যোৱা ১৫ নৱেম্বৰত কুসুমটোলাৰ ব্যৱসায়িক কেন্দ্ৰৰ ‘শহীকীয়া কম্পলেক্স’ত কম্পিউটাৰ আৰু ভোকেছনেল শিক্ষাৰ এটি কেন্দ্ৰৰ শুভাৰন্ত কৰি অধ্যক্ষ জনে এইদৰে কয়। অসমৰ আগশাৰীৰ কম্পিউটাৰ শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠান দি আই টিৰ পৰিচালন সঞ্চালক দিব্যজ্যোতি কেৰাবৰ উপস্থিত থাকি অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত এই প্ৰতিষ্ঠানৰ ১৮ টি শাখাৰ পাছত ১৯ নং শাখাটি কুসুমটোলাত স্থাপন হ'ল বুলি ঘোষণা কৰাৰ লগতে অভিজ্ঞতাসম্পন্ন অৰিদম ভট্টাচার্যক এই নতুন শাখাটিৰ সঞ্চালক হিচাপে স্থাকৃতি প্ৰদান কৰে। এই অনুষ্ঠানত ত্যগবীৰ হেমবৰুৱা মহাবিদ্যালয়ৰ উপাধ্যক্ষ অৰুণ শৰ্মা বৰ্ষাকুৰকে ধৰি কেইবাজোৱা বক্তাৰ ভাষণ প্ৰদান কৰে।

চৌধুৰীয়ে এনেদৰে কয়। ঘুনুচা গগৈ বৰুৱা আৰু চৰ্দ্মা ফুকনৰ ঘোষানাম পৰিৱেশনৰে শুভাৰন্ত কৰা সভাত প্ৰথিতযশা সাহিত্যিক, সাহিত্য সমালোচক ভবনী প্ৰসাদ অধিকাৰীয়ে অংশ লৈ কয়— ‘উন্নত চিন্তাৰ গ্ৰন্থ সমাজত প্ৰভাৱ পেলায়। কোনো বস্তৰ স্থিতি নাই, কিন্তু গ্ৰন্থৰ স্থিতি আছে। সময়ৰ তাগিদাত বিশ্বখনৰ পৰিৱেশ কৃতিম হৈ পৰিছে। মানুহইতিবাচক হ'ব

সাংবাদিক, লেখক, প্ৰকাশক দীপক শৰ্মাই গভীৰভাৱে আঁত ধৰা সভাত কমল পূৰ বিধানসভা সমষ্টিৰ বিধায়ক দিগন্ত কলিতাই কয়— সাহিত্যিক-সাংবাদিক সকলে সমাজৰ পথ নিৰ্ণয়কৰ ভূমিকা প্ৰহণ কৰিব লাগে। কৰি-সাহিত্যিকসকল সমাজৰ অতন্তৰ চালিকাশক্তি।

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধ্যাপিকা তথা বৰেণ্য লেখিকা ড° জ্যোৎস্না বাউত, বিকালী মহাবিদ্যালয়ৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপিকা তথা বিশিষ্টা সাহিত্যিক ড° মলিনা দেৱী বাতা, ত্ৰিপুৰা কেন্দ্ৰীয় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপিক ড° বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ ভট্টাচার্যই বিশিষ্ট অতিথিৰ ভাষণত সাম্প্ৰতিক সময়ত সাহিত্য-চৰ্চাৰ গতি-প্ৰকৃতি।

অসমৰ জাপানীজ এনকেফেলাইটিচ প্ৰৱণ অঞ্চলত টিকাকৰণ অভিযান

বয়সৰ শ্ৰেণী : ১৫-৬৫ বছৰ

নিৰ্ধাৰিত হিতাধিকাৰী
সংখ্যা
৪০.১৭ লাখ

জাপানীজ এনকেফেলাইটিচ প্ৰৱণ খণ্ড : ৯৯টা

টিকাকৰণৰ বাবে নিৰ্ধাৰিত খণ্ড : ৯২টা

বৰ্তমানলৈ টিকাকৰণ সম্পূৰ্ণ হোৱা খণ্ড (গোৱালপুৰা আৰু কোকৰাবাৰ জিলাত) : ৭টা

টিকাকৰণ বহিৰ্ভূত লোক
গৰ্ভৰতী মহিলা, লোকজন আৰু কোমবিডিটা থকা লোক

অধিক জানিবলৈ, আপোনাৰ নিকটতম চৰকাৰী স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰৰ সৈতে যোগাযোগ কৰক

ক'ভিড-১৯ টিকা (ক'ভিষিল্ড/ক'ভাস্লিন) গ্ৰহণৰ অতি কমেও ২৮ দিন আগত বা পাছতহে জাপানীজ এনকেফেলাইটিচ টিকা লোৱাটো উচিত

পঞ্জীয়ন কৰক
assam.mygov.in

সঠিক সাৰধানতা অৱলম্বন অবিহনে
জাপানীজ এনকেফেলাইটিচ
মাৰাত্মক হ'ব পাৰে

টিকাকৰণ বহিৰ্ভূত লোক

গৰ্ভৰতী মহিলা, লোকজন আৰু কোমবিডিটা থকা লোক

অধিক জানিবলৈ, আপোনাৰ নিকটতম চৰকাৰী স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰৰ সৈতে যোগাযোগ কৰক

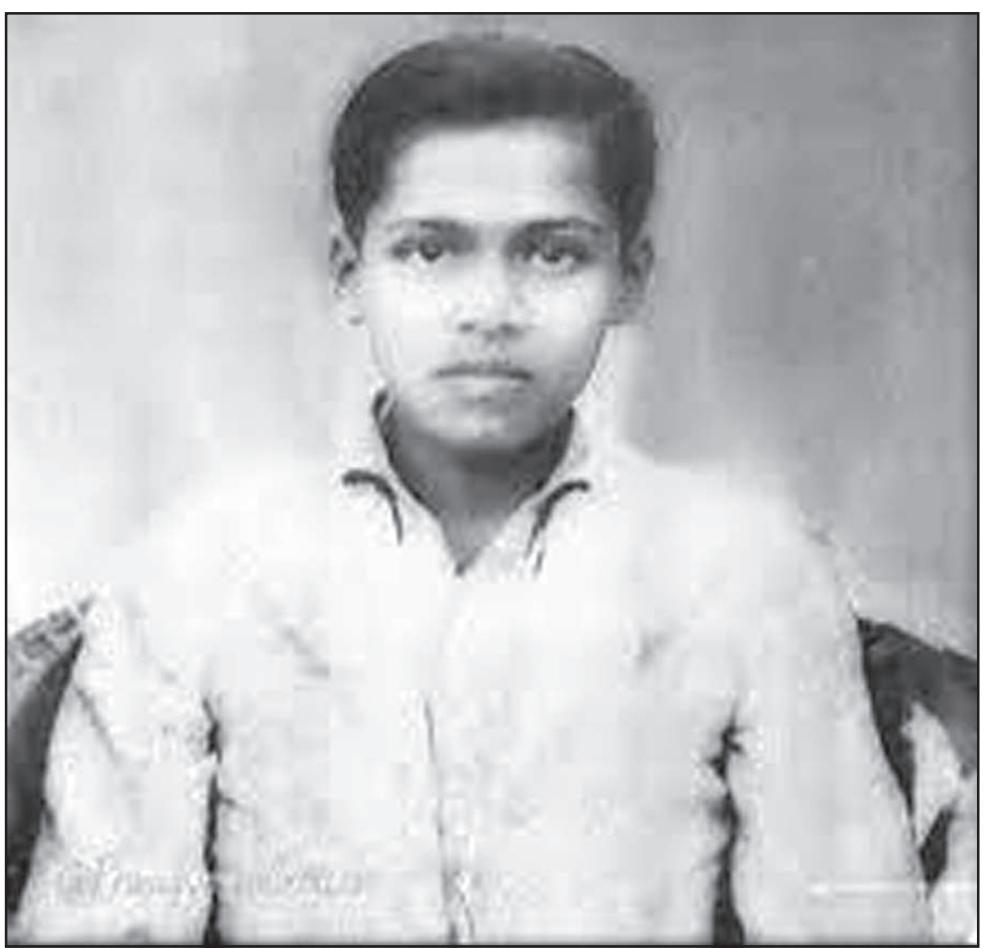
ক'ভিড-১৯ টিকা (ক'ভিষিল্ড/ক'ভাস্লিন) গ্ৰহণৰ অতি কমেও ২৮ দিন আগত বা পাছতহে জাপানীজ এনকেফেলাইটিচ টিকা লোৱাটো উচিত

সম্পাদকৰ মেজৰ পৰা ...

কৃষি আইন বাতিলৰ ঘোষণা

গুৰু নানকৰ জন্মদিনৰ দিনটোতে প্ৰধানমন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোতীয়ে বিতৰিত তিনিখন কৃষি আইন বাতিল কৰাৰ সিদ্ধান্ত ঘোষণা কৰিলৈ। এই আইনকেই খন বাতিলৰ দাবীত ঘোৱা এবছৰোৱে অধিক কাল কৃষক সকলে দিল্লীত আন্দোলন কৰি আছিল। বিতৰিত কৃষি আইন তিনিখন হৈছে অত্যাৱশ্যকীয় সামগ্ৰী সংশোধনী আইন, কৃষিজাত সামগ্ৰী লেনদেন আৰু বাণিজ্য উন্নয়ন আইন আৰু কৃষক (সৱলীকৰণ আৰু সুৰক্ষা) মূল্য নিশ্চিতকৰণ চুক্তি আইন। ২০২০ চনৰ ছেপেটস্বৰ মাহত এই আইন প্ৰণয়ন কৰাৰ উদ্দেশ্যে চৰকাৰৰ বিধেয়ক সংসদত উৎপান কৰাৰ লগে লগে কৃষকসকলে প্ৰতি বাদী আন্দোলন আৰম্ভ কৰিলৈ। কৃষক আন্দোলনে গতি লাভ কৰাৰ দেখি এনডি এৰ দীৰ্ঘকালৰ অংশীদাৰ শিৰোমণি আকালি দলে এনডি এৰ পৰা ওলাই আহিল। কংগ্ৰেছ দলে আন্দোলনকাৰীসকলক সহায় কৰি আছিল। কিন্তু কেলীয় চৰকাৰে কৃষক আন্দোলনৰ প্ৰতি কেৰেপ নকৰিলৈ। কৃষি আইনৰ সপক্ষে আৰু আন্দোলনৰ অসাৰতাৰ কথা দেঁহাৰি বিজেপি আৰু সহযোগী দলবোৰ প্ৰচাৰ অভিযান চলালৈ। আন্দোলনৰ নেতাৱকলক নানা ধৰণে তুচ্ছ-তাঁচিল্য কৰিব ধৰিলৈ। চৰকাৰে দাবী কৰিছিল যে এই আইনকেই খন জৰিয়তে কৃষিজাত সামগ্ৰীৰ বজাৰত মাণিকৰ দৰে মধ্যভোগীৰ ব্যৱস্থা নাই কীয়া কৰি উৎপাদনকাৰী কৃষক আৰু প্ৰকৃত ত্ৰেতাৰ পোনগটীয়া সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিব আৰু কৃষকসকলক নিজৰ উৎপাদিত পছলৰ বিশ্বি আৰু দৰ-দাম কৰাৰ ক্ষমতা প্ৰদান কৰিব। বাতিল কৰিব খোজা আইনৰ যোগেদি কৃষিত পুঁজি বিনিয়োগৰ সুযোগ বৃহৎ পুঁজি পতিসকলৰ বাবে মুকলি কৰি দিয়া হৈছিল। শস্য মজুতকৰণৰ অধিকাৰ পুঁজি পতিসকলক দিয়া হৈছিল। অত্যাৱশ্যকীয় সামগ্ৰীৰ তালিকাখন অধিক সংকুচিত কৰা হৈছিল। কৃষকৰ আয় দুগুণ কৰাৰ লক্ষ্য পূৰণ কৰিবলৈ কৃষিশঙ্গত এই সংস্কাৰবোৰ প্ৰয়োজন হোৱা বুলি চৰকাৰে কৈছিল। কিন্তু চৰকাৰৰ ব্যৱস্থাবোৰত কৃষকসকল আসৰ্থ হোৱা নাছিল। বৰঞ্চ তেওঁলোকৰ শংকা বৃদ্ধিহৈ হৈছিল। তেওঁলোকে আশংকা কৰিছিল যে বৃহৎ পুঁজি পতিৰ টকা লৈখেতি কৰাৰ কৃষকসকল পুঁজি পতিৰ বন্ধা মজুত পৰিণত হ'বগৈ আৰু কৃষকসকলে ইৎপাদন কৰা ফচলবোৰ পুঁজি পতিয়ে নিৰ্ধাৰণ কৰা মূল্যতে দিবলৈ বাধ্য হ'ব। এই পত্ৰিয়াত কালত্ৰমত প্ৰকৃত কৃষকে মাটিৰ অধিকাৰো হেৰুৰাৰ লগাত পৰিব। এনে আশংকাৰ যুক্তিসংগত কাৰণ আছিল। অত্যাৱশ্যকীয় সামগ্ৰী মজুতকৰণ মুক্ত কৰি দিয়াৰ ফলত কৃত্ৰিম নাটনিৰ সৃষ্টি কৰি সামগ্ৰীৰ মূল্যবৃদ্ধি কৰাৰ আশংকাও আছিল। কৃষকক ফচলৰ উচিত বা নিম্নতম সমৰ্থন মূল্য প্ৰদান কৰাৰ বাবে পুঁজি পতিসকলক বাধ্য কৰিব পৰা কোনো ব্যৱস্থা আইন কেই খনত নাছিল।

যিয়ে নহওঁক, এতিয়া আইন কেই খন বাতিল কৰিবলৈ চৰকাৰে সিদ্ধান্ত লৈছে আৰু আন্দোলন উঠাই ল'বলৈ কৃষক সংগঠনসমূহক আহু নান জনাই ছে। কিনতু আন্দোলনৰ নেতাৱকলে জনাই ছে যে আন্দোলন এতিয়াই শেষ নহয়। তেওঁলোকে চৰকাৰক জনাই দিছে যে, শস্যৰ নিম্নতম সমৰ্থন মূল্য নিশ্চিত কৰি নতুন আইন প্ৰণয়ন কৰিব লাগিব। জনবিৰোধী বিদ্যুৎ সংশোধনী বিধেয়ক প্ৰত্যাহাৰ কৰিব লাগিব আৰু প্ৰতি বাদী কৃষকৰ ওপৰত বজ্জু কৰা হাজাৰ হাজাৰ গোচৰ উঠাই ল'ব লাগিব। এনে অৱস্থাত চৰকাৰ আৰু আন্দোলনৰত কৃষক, দুয়োপক্ষই সামগ্ৰিকভাৱে দেশৰ কল্যাণৰ কথা চিন্তা কৰি পৰিৱৰ্তী পদক্ষেপ প্ৰহণ কৰা উচিত।

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় আৰু ড° ভূপেন হাজৰিকা

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ একুবিদুই বছৰ পূৰ্বে অসমৰত্ব, সুধাকৃষ্ট ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ জন্ম হৈছিল। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত তেখেতে পঢ়া নাছিল, কিন্তু শিক্ষকতা কৰিছিল। শিক্ষকতা বহুবছৰ কৰা নাছিল। মাত্ৰ দুই-ডেৰ বছৰ। যায়াৰী জীৱন কটোৱা ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ জীৱনৰ প্ৰতিষ্ঠান পংগীতি জিলিকোৱা লুইতৰ পাৰ...’ শীৰ্ষক গীতটি বচনা কৰি সুৰ দিছিল। সেইটোকেই বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সংগীতটি হিচাপে পাছত স্বীকৃতি দিয়া হয়। একাধাৰে শিল্পী, গবেষক, সংগীতকাৰ, লেখক, সুৰকাৰ, গীতিকাৰ, পৰিচালক, সাংবাদিক, চিত্ৰকাৰ, কাটুনিষ্ট, অধ্যাপক, বাজনেতিক নেতাকে ধৰি বিশিষ্ট আসন প্ৰহণ কৰা ড° ভূপেন হাজৰিকা আছিল অসমখনৰ প্ৰতি অসমৰ বায়ুগানী মাটিৰ সৈতে অসমৰ বৰ্ণাঙ্গ সমাজ আৰু সংস্কৃতিৰ সৈতে সম্পৰ্ক থকা এগৰাকী সচেতন ব্যক্তিৰ উপৰিও অসমীয়া মানুহৰ সুখ-দুখৰ সমভাগী হৈ অসমীয়া সমাজ আৰু সংস্কৃতিক বিশ্বত প্ৰদৰ্শিত কৰা এগৰাকী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ শিল্পী। মানুহ, দেশ, জাতি আৰু ওপজা ঠাইক অক্ত্ৰিম ভালপোৱা ড° ভূপেন হাজৰিকা আছিল উত্তৰ-পূব ভাৰতৰ সমন্বয়ৰ বাৰ্তাবাহক বোলা হৈছে ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ সম্ভৰত : প্ৰথম ব্যক্তি যিগৰাকীয়ে শিল্পী কৰা, সংগীতৰ যোগেদি অসমীয়া গীতৰ সুৰক সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্যতে জনপ্ৰিয় কৰাই নহয়, আস্তঃৰাষ্ট্ৰীয় খ্যাতিসম্পন্ন শিল্পীৰ দ্বাৰা

অসমীয়াতেই গীত গোৱাই অসমীয়া সংগীতিক বিশ্বজনীন পৰ্যায়লৈ উন্নীত কৰাৰ প্ৰচেষ্টা চলাইছিল। শিল্পীৰ ঘৰ নাথকে- পথিকীখনেই ঘৰ। তেখেতে নিজৰ গীতৰ মাজেদিও এই কথা কৈছে

‘মই এটি যায়াৰ
ধৰাৰ দিহিণে দিপাণে লৱৰো
নিবিচাৰি নিজা ঘৰ
বাবে বাবে দেখো বাটৰ মানুহো
আপোন হৈছে বৰ
সেয়ে মই যায়াৰ’

বাটৰ মানুহকো আপোন বুলি
ভৰা শিল্পী গৰাকীকনো কোনে পৰ
বুলি ভাৰিব পাৰে? সেইবাবেইহয়তো

লীলাধৰ হাজৰিকা

তেখেতৰ মহাপ্ৰয়াণৰ সময়ত জজখেলপথাৰ আৰু জালুকবাৰী মহামিলনৰ তীব্ৰসূদৃশ হৈ পৰিছিল। লুইতৰ পাৰ জিলিকোৱা শিল্পী ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ সৈতে হাজৰিকাৰ মৃতদেহ লৈ মুস্তাইৰ পৰা উভতি আহোতে গণশিল্পীগৰাকীক পথত গামোচা পাৰি দি আদৰা কথাটোৱে বাক কি সূচায়? অসমক সদায়েই এক হৈ থাকিবলৈ কোৱা ভূপেন হাজৰিকাৰ মৃত্যুৰ পাছতো এক ত্ৰিত হৈ থাকিবলৈ মেন অসমীয়াক সঁকীয়াই হৈ দিতৈ গল। ক'বৰাৰ পৰা উৰি অহা পাৰ চৰাই যুবিৰ বাক হৈছিল কি? মৃতদেহৰ সৈতে জজখেলপথাৰ আৰু শেষকৃত্য সম্পন্ন কৰা জালুকবাৰীলৈকে ভূপেন হাজৰিকাৰ সংগ দিছিল? জনপ্ৰিয় গায়ক হ'ব পাৰি কিন্তু সঁচা শিল্পী হ'ব নোৱাৰি। ড° ভূপেন হাজৰিকা চাগৈ সঁচা শিল্পী আছিল। নহ'লেনো সুধাকৃষ্টৰ

বিয়োগত অপৰাধীয়ে কৰ্মবিৰতি পালন কৰে নে? সুধাকৃষ্টৰ কালজয়ী গীতেৰে মুখৰিত হৈ থকা সেইকেইদিনত হেনো সমগ্ৰ গুৱাহাটী মহানগৰীত এটাও অপৰাধমূলক ঘটনা ঘটা নাছিল। স্বতঃস্মৃতভাৱে মদৰ দোকানবোৰো সেইকেইদিন বন্ধ হৈ গৈছিল। মহামিলনৰ ক্ষেত্ৰলৈ পৰ্যবেক্ষণ হৈছিল জালুকবাৰী। গীতেৰে জগত জিনা ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ হেনো ১৯৩৯ চনতেই মাকক কৈছিল, ‘প্ৰয়োজন হ'লৈ বাস্তুত গান গাম হাৰমণিয়াম লৈ’ সৰকালত ভূপেন হাজৰিকাৰ আপোন বুলি ভৰা শিল্পী গৰাকীকনো কোনে পৰ বুলি ভাৰিব পাৰে? সেইবাবেইহয়তো গজল শিকিছিল। এনে দৃশ্যৰ কথা প্ৰয়াত অসমৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী গোপীনাথ বৰদলৈয়ে হাজৰিকাৰ মাকক কৈছিল। মাকে দুখতে হেনো ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ কৈছিল, ‘তই পঢ়া-শুনাত মন নিদি এনেকৈ ঘূৰি ফুৰি আমাৰ বংশৰ কলংক হ'বলৈ বিচাৰিষ নেকি?’ মাকক তেনে প্ৰশ্নত ভূপেন হাজৰিকাৰ বিৱৰণ হোৱা নাছিল। তেখেতে মাকক কৈছিল, ‘মেট্ৰিকৰ একেৰাৰে ওপৰত থকা ডিপী কি আছে?’ ‘ডক্টৰেট ডিপী জ্ঞানৰ ডাক্টৰ’-মাকক উত্তৰ। ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ মাকক কৈছিল, ‘এদিন এই গোটেই সোপা ডিপী লম। আৰু সেইবোৰে লৈ পেলাই দি ৰাস্তাত গান গাম হাৰমণিয়াম লৈ।’ (উৎসঃ আমাৰ অসম। ২২ নৱেম্বৰ ২০০০ চন)

ধেমালিতে কোৱা কথায়াৰে ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ ক্ষেত্ৰত বাস্তুত হৈ পৰিছিল। সেইজনেই শিল্পী ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়। ৯ পৃষ্ঠা

বিভাগী বিভাবিকা স্মাচি দিরল

দেশৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী নবেন্দ্ৰ দামোদৰ দাস মোড়ীয়ে যোৱা ১৪ আগস্ট (২০২১) তাৰিখে টুইটাৰৰ জৰিয়তে ঘোষণা কৰে যে ‘এতিয়াৰ পৰা স্বাধীনতা দিৱসৰ আগদিনাখন অৰ্থাৎ ১৪ আগস্ট তাৰিখে সমগ্ৰ দেশতে বিভাজন বিভাগিকা স্থৃতি দিৱস পালন কৰা হ'ব।’ তেওঁ লগতে কয় যে এই দিৱস পালন কৰাৰ উদ্দেশ্য হ'ল দেশ— বিভাজনৰ সময়ত নিজৰ প্ৰাণ হেৰুওৱা লাখ লাখ নিৰিহ লোকক শ্ৰদ্ধাঙ্গিং অৰ্পণ কৰা। তেওঁৰ এই টুইটৰৰ পাছতে বিভিন্ন ৰাজনেতাৰ মাজত আৰস্ত হয় বাজনীতি কিষ্ট Partition Horror remembrance day য়ে ছচিয়েল মিডিয়াত প্ৰচৰ সমৰ্থন লাভ কৰে। এই দিৱসৰ কথা তেওঁ আনুষ্ঠানিকভাৱে ঘোষণা কৰে ১৫ আগস্ট তাৰিখে দিল্লীৰ লালকিল্লাৰ পৰা দেশবাসীক সম্মোধন কৰাৰ সময়ত। ময়ো তেওঁৰ এই সিদ্ধান্তক সমৰ্থন কৰো। কাৰণ দেশ-বিভাজনৰ সময়ত হোৱা ভয়াৰহ পৰিস্থিতি যদিও মই নিজে নিজে স্বচক্ষে দেখা নাই কিষ্ট ইতিহাসৰ বিভিন্ন কিতাপ পঢ়ি তাৰ অনুভৱ কৰিছো। যিবোৰ অনুভৱ সঁচাকৈয়ে বৰ ভয়াৰহ, দুখদায়ক আৰু চিন্তাজনক। কিতাপত পঢ়িয়েই দুচকুৰে চুকলো নিগিৰি পৰে, তেন্তে এবাৰ ভাৰি চাওক যিসকল লোকে এই ভয়াৰহ পৰিস্থিতিবোৰ সন্মুখীন হৈছিল, তেওঁলোকে কিমান দুখ-কষ্ট আৰু যন্ত্ৰণাৰ মাজেৰে জীৱন কঠাইছিল। আমি বেমাৰ বা আন কোনো কাৰণত যেতিয়া নিজৰ আপোনজক হেৰুৱাও তেতিয়া আমাৰ কিমান দুখ লাগে আৰু তেওঁলোকে নিজৰ চুকুৰ সন্মুখতে বজ্ঞান্ত নৈত নিজৰ আপোনজনৰ মৃতদেহ বৈ যোৱা দেখিছে, নিজৰ সা-সম্পত্তি মাটিত মিলি যোৱা দেখিছে আৰু জইত পুৰি ছাৰখাৰ হোৱা দেখিছে কিষ্ট একো কৰিব পৰা নাছিল। ভাৰিলেই মন আৰু চকু বিষাদেৰে ভৱি পৰে। তাৰ উপৰিণ্ড এই বিভাজনৰ ফলতে আমি আমাৰ জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীক চিৰ দিনৰ বাবে হেৰুৱাও। এই ক্ষতি ভাৰতবাসীয়ে কেতিয়াও পাহাৰিব নোৱাৰে। গতিকে এইসকল নিৰীহ লোকক শ্ৰদ্ধাঙ্গিং জ্ঞাপনৰ বাবে যদি

কোনো দিরস পালন কৰা হয় তেন্তে
মোৰ মতে তাত কাৰো কোনো
আপন্তি থাকিব নালাগৈ।

ভাৰতীয় স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ
বিশিষ্ট ইতিহাস প্ৰণেতা বিপনি চন্দ্ৰই
লিখিছিল- ১৯৪৭ চনৰ ১৫ আগষ্ট
তাৰিখৰ স্ব-বিৰোধমূলক বাস্তৱতাই
আজি ও ইতিহাসবিদসকলক
কৌতুহলত ডুবাই ৰাখিছে আৰু
সীমান্তৰ দুয়োপাৰৰ সৰ্বসাধাৰণ
জনসাধাৰণকো যন্ত্ৰণাকাৰত কৰি
ৰাখিছে। দীৰ্ঘকালীন আৰু
গৌৰবৰোজ্জল সংগ্ৰামৰ মাজেৰে
ভাৰতবাসীয়ে অতি কঞ্চেৰে উৎকৃষ্ট
স্বাধীনতা আহৰণ কৰিছিল। কিন্তু
ৰক্তাক্ষ আৰু বিবাদগুৰুত্ব দেশ
বিভাজনে নতুনকৈ গঢ় লৈ উঠিব
খোজা জাতিটোৰ শিবা-উপশিবা
ফলি চিৰাচিৰ কৰি পেলাইছিল।

১৯৪৭ চনৰ ১৪ আগষ্ট
তাৰিখে পাকিস্তান আৰু ১৫ আগষ্ট
তাৰিখে ভাৰতবৰ্ষই স্বাধীন আৰু
সাৰ্বভৌম ৰাষ্ট্ৰ হিচাপে জন্মলাভ
কৰে। ব্ৰিটিছ শাসকসকলে
তে ওঁলোক ব
অধীন তম
ভাৰত ব্যক
এনেদেৰে দুখন
দেশত বিভক্ত
কৰি ক্ষমতা
হস্তান্তৰ কৰে।
দেশ বিভাজনৰ
মূল আধাৰ আছিল
দি-জাতি তত্ত্ব।
মুছলিম লীগৰ
উত্থাপন কৰা এই
দি-জাতি তত্ত্বক
ব্ৰিটিছে প্ৰত্যক্ষ

আৰং পৰোক্ষভাৱে সমৰ্থন
জনাইছিল। এই তত্ত্বৰ মূল কথা এই
যে ভাৰতবৰ্ষ আচলতে এটা জাতিৰ
দ্বাৰা গঠিত হোৱা নাই-ই দুটা পৃথক
জাতিৰ সমষ্টি। এই পৃথক জাতি
দুটাৰ আধাৰ হ'ল ধৰ্ম, আৰু জাতি
দুটা হ'ল ক্ৰমে হিন্দু আৰু মুছলমান।
এই দুটা জাতি এখন জাতি বাষ্টৰ
অধীনত থাকিব নোৱাৰে। গতিকে
হিন্দু আৰু মুছলমানসকলৰ বাবে
দুখন পৃথক বাষ্টি গঠন কৰিব লাগে।
এই তত্ত্বৰ আধাৰতে মুছলিম লীগে
মুছলমানসকলৰ বাবে পাকিস্তানৰ
দাবী উত্থাপন কৰিছিল। ভাৰতীয়

জাতীয় কংগ্রেছে এই তত্ত্ব মানি লোরা
নাছিল। কিন্তু ১৯৪০ ব দশকত
মুসলিম জীবে ভারতৰ বিভিন্ন প্রাস্তুত
গঢ়ি তোলা তীব্র আৰু হিংসাঘাতক
আন্দোলন আৰু ব্ৰিটিছ শাসকে
আগবঢ়োৱা পৃষ্ঠপোষকতাৰ ভিত্তিত
১৯৪৭ চনৰ ১৪ আগস্টত পাকিস্তান
আৰু ১৫ আগস্টত ভাৰতবৰ্য নামৰ
সাৰ্বভৌম বাস্তু গঠন হয়। মুঠতে
ভাৰতবৰ্যই স্বাধীনতা লাভৰ মুহূৰ্ততে
দেশ বিভাজনৰ বেদনা বুকুত সাৰাটি
ল'বলগীয়া হয়।

■ মাণিক পাল

দেশ ভিত্তিক পাছত সৃষ্টি
হোৱা সাম্প্রদায়িক উৎপেজনা আৰু
সংবৰ্ধ তথা তাৰ পৰিণতি সম্পর্কে
ক'বলৈ গৈ প্ৰসিদ্ধ ইতিহাসবিদ
বিপান চন্দ্ৰ লিখিছে— ভাৰতবৰ্য
সাম্প্রদায়িক নৰমেধ যজ্ঞৰ বুকুল
সোমাই পৰিছিল। চাৰিওফালে
যুক্তি-চিন্তা বিৰজিত সাম্প্রদায়িক
হত্যাযজ্ঞ চলিছিল তথা অভূতপূৰ্ব

কেইবাদিমো ধৰি চলি থাকিল।
কেৱল সেয়ে নহয়, মুছলিম
সংখ্যাগৰিষ্ঠতা থকা পঞ্জিৰ আৰু
বেংগলৰ দৰে প্ৰদেশত
জনসাধাৰণে ধৰিবই পৰা নাছিল
তেওঁলোক কেৱল দেশৰ অধীনস্থ।
পঞ্জিৰ প্ৰদেশৰ লাহোৰ আৰু
অমৃতসৰ মাজত কিছুমান গাঁৱত
ভাৰতবৰ্য আৰু পাকিস্তান দুয়োখন
দেশৰেই পতাকা উত্তোলন কৰা
হৈছিল। এই ঘটনাই জনসাধাৰণৰ
মাজত সৃষ্টি কৰা বিভিন্নি আৰু
নিৰাপত্তাহীনতাৰ ইংগিত দিয়ে।
ৰিচিছ শাসকসকলে ক্ষমতা
হস্তান্তৰ আৰু দেশ বিভাজনৰ
সিদ্ধান্ত কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ বাবে মাত্ৰ
৭২ দিনৰ সময় হাতত বাখিছিল।
১৯৪৭ চনৰ ৩ জুনৰ পৰা ১৫
আগষ্টৰ ভিতৰত ইয়াক কাৰ্য্যকৰী
কৰা হ'ল। এনে পৰিস্থিতি পৰ্যাপ্ত
তেয়াৰী নোহোৱাকৈয়ে দুয়োখন
দেশত হঠাৎ সংখ্যালঘু হৈ পৰা
লোকসকল বিভান্ত আৰু ভীতিগত
হৈ পৰিছিল। ফলত
তাৎক্ষণিকভাৱেই
তেওঁলোকে
জ ৰ ৰ ৰ ৰ
নিৰা পত ।
স্বার্থত আৰু
ৰাজনৈতিক
বাধ্যবাধকতাত
পৰি নিজ
গৃহভূমি ত্যাগ
কৰিবলৈ বাধ্য
হৈছিল। ফলত
১৯৪৭ চনত
ম । ন ৰ
ই তিহাসত

কেতিয়াও সংঘটিত নোহোৱা
ধৰণৰ অপৰিকল্পিত মানৰ হস্তান্তৰ
প্ৰক্ৰিয়া সংঘটিত হৈ গ'ল। দেশ
বিভাজনৰ ফলত গৃহীন হৈ পৰা
লক্ষ লক্ষ লোক অন্য দেশত গৈ
শৰণার্থী হৈ পৰিল। জীৱন-
জীৱিকাৰ নিৰাপত্তা নোহোৱা এই
লোকসকলৰ ওপৰেদি বিভিন্ন
ধূমহা পাৰ হৈ গ'ল। কালীনেকে
নিজৰ দেশ বুলি ভাবি থকা
দেশখনতেই বিভাজন হোৱাৰ
পাছত হাঁটাৰ বিদেশী হৈ পৰা
সংখ্যালঘু লোকসকলে বিভিন্ন
উপায়েৰে, আনকি খোজকাটিও

আজিৰ কিশোৰ-কিশোৰী আৰু কিছু দৃশ্যতা

আজি অলপ দিনৰ পৰা এটা গুৰুত্বৰ সমস্যা আমাৰ সমাজত গা কৰি উঠিছে। মুখ ফুটাই অৱশ্যে কোনেও নকলেও আমি বহুতেই জানো যে ৮-৯ বছৰৰ পৰা ১৫-১৬ বছৰমান বয়সলৈকে থকা ল'ৰা-ছোৱালীৰ বহুতৰ মাক-বাপেকবিলাকে বৰ্তমান কি ধৰণৰ চিন্তাত কাল কটাবলগীয়া হৈছে। এইটো যে নতুন সমস্যা এই কথা জোৰ দি ক'ব নোৱাৰি, কাৰণ কিশোৰ-কিশোৰীহাঁতৰ কাৰণে অভিভাৱকৰ আগৰে পৰাই এক ধৰণৰ সমস্যাৰ আচিন্দ, কিন্তু সি কেতিয়াও গুৰুতৰ কৃপ ধাৰণ কৰা নাছিল। বহুতো কিশোৰ-কিশোৰী থকা অভিভাৱকৰ মুখ চায়েই ধৰিব পৰা হৈছে যে তেওঁলোকে কেনেকৈ নিজৰ অতি মৰমৰ সন্তুনৰ কাৰণে জীয়াতু ভুগিবলগীয়া হৈছে।

আজিৰ পৰা ১৫-২০ বছৰমান আগলৈকে এই বিষয়ক লৈ অভিভাৱকৰ ইমান মূৰৰ কামোৰণি হোৱা নাছিল। প্ৰায় বিলাক অভিভাৱকেই শাসনৰ মাজেৰেই ল'ৰা-ছোৱালীক ডাঙৰ-দীঘল কৰিছিল। কোনেও মাক-দেউতাকক মূৰ তুলি কথা ক'বলৈ সাহস কৰা নাছিল, কিন্তু বৰ্তমানৰ কিশোৰ-কিশোৰীহাঁতে মাক-বাপেকক মুক্ত কঢ়িবে কথা ক'বলৈ সংকোচ, ভয় বা দিধা অনুভৱ নকৰে, এয়া যুগৰ বতাহেই বুলিব পাৰি। কিশোৰ-কিশোৰীহাঁতে এই বয়সলৈক মানসিকভাৱসম্বাৰ থবি ৰাখিব নোৱাৰে। সেয়েহে তেনেবিলাক কাৰণতেই ল'ৰা-ছোৱালীবিলাক উদ্ভাস্ত হয়, খঙল হয়, আঁকোৰগোজ হয়, স্বার্থপৰ আৰু নিৰ্দয় হ'বলৈও অকণো কুঠাবোদ নকৰে। লাগ বুলিলেই সিহাঁতে অভিভাৱকৰ পৰা সকলো বস্তু পাবলৈ ইচ্ছা কৰে। তেওঁলোকে কেনেকৈ টকা-পইচা যোগাৰ কৰে, সেইবোৰ কথা চিন্তা কৰিবলৈ সিহাঁত মানসিকভাৱে প্ৰস্তুত নহয়। সিহাঁতে মাথোঁ নিজৰ কথাহে বুজে, বাকীবিলাক সিহাঁতৰ কাৰণে গোণ।

অলপতে মই এগৰাকী বাৰ বছৰীয়া ছোৱালীৰ মাকক পাইছিলো। তেওঁ মোৰ ভনীৰ দৰে, মোক সদায়ে বৰ সম্মান কৰে আৰু ভালো পায়। পূৰ্ণিমাৰ জোনাকৰ দৰে তেওঁৰ মুখখন সদায়ে জিলিকি থাকে, মুখৰ পৰা হাঁহি কোনোদিন আনন্দ লাগে, কিন্তু সেইদিন তেওঁ মুখলৈ চাই শির্বি উঠিছিলো কি ভয়নকভাৱে মাথোঁ তিভি চায়েই শিকিছে। লগতে কম্পিউটাৰ আৰু ইণ্টাৰনেটৰ পয়োগো সিহাঁতে কৰিব জনা হৈছে। টিভি বহুতো শিকিবলগীয়া কথা থাকিলোও লগতে এনে কিছুমান দৃশ্য বা ছবি অহৰ্নিশ আহি থাকে, যিবোৰ সিহাঁতৰ কণমাণি মগজুক ৰেমাঞ্চিত

মাজতে চাঁগে কিবা মতানৈক্য ঘটিছে, যাৰ কাৰণে তেওঁ বেজাৰত একেৰোৰে ভাগি পৰিছে। মোৰ সুধিবলৈ বেয়া লাগিছিল যদিও অলপ সময়ৰ পাছতে তেওঁ সকলোৰেৰ কথা মুখ ফালি কৈ হৰকহৰকে কান্দিবলৈ ধৰিছিল। মই তেওঁক সান্তা জনাবলৈ বহুত কথা চিন্তা কৰিবলগীয়া হৈছিল। তেওঁ মোক কাতৰেৰে কৈছিল — বাইদেউ, মোক বাৰু আপুনি এনে এটা পৰামৰ্শ সাহস দিব পাৰিবনে, যিটো শুনি মই জীয়াই থাকিবলৈ সাহস গোটাৰ পাৰিম?

অলকানন্দা দত্ত

তেওঁৰ উক্তি আছিল এনে ধৰণৰ — স্বামীৰ লগত কতবোৰ তক্তাতকি কৰি মাতবোল নোহোৱাকৈ আছো কান্দিছো-কাটিছো, আকৌ পুনৰ মিলনো হৈছো। এইবিলাক সাংসারিক ধৰ্ম বুলিয়েই ভাবিছো, কিন্তু নিজ গৰ্ভজাত মাথোঁৰ বাব বছৰীয়া একমাত্ৰ ছোৱালীৰ কাৰণে মাকজনী হৈ তৰ্কাতকি কৰি, কান্দিকাটি, ভৱিয়ে-হাতে ধৰিও যেতিয়া তাই বিপথে যোৱাৰ পৰা ঘূৰাই আনিব নোৱাবিছো, ভৱিয়ৎ অন্ধকাৰ বুলি জানিও যেতিয়া একোটা বুজাৰ নোৱাৰো, তেতিয়া মাকৰ মনৰ কি আৰস্থা হয় সেই বোৰ অকল ভুক্তভোগীয়েহে উপলব্ধি কৰিব পাৰিব। কি এটা জুলন্ত সমস্যাত যে আমি দুটা পৰিয়াল সোমাই পৰিছো, সেইথো মই কেনেকৈ বুজাম? অলপ দিনৰ আগতে মোৰ বাইদেউ আৰু তিনদেউ বিদেশলৈ এমাহৰ কাৰণে ফুৰিবলৈ হৈছিল, সিহাঁতৰ চৈধ্য বছৰীয়া ভাগিন ল'ৰাটো আমাৰ ঘৰতে হৈ গৈছিল। আমিও ভাল পাইছিলো, মোৰ ছোৱালীজনীয়েও তাক পাই বৰ ভাল পাইছিল, কাৰণ সিহাঁত দুয়োটাৰে বৰ মিল, ককাই-ভনীৰ সম্বন্ধ। এতেকে আমাৰ চিন্তা কৰিবলৈ কোনো কথা নাছিল, কিন্তু ভয়ংকৰ দুর্যোগে যে আমাৰ ঘৰতে খাপ পাতি বৈ আছিল মইতো জনা নাছিলো। এদিন সিহাঁত দুয়োটাকে এখন লেপৰ তলত এক অশ্বীল অৱস্থাত নিজ চকুৰে দেখা পাই কিংকৰ্ত্ব্যবিমুচ্ত হৈ পাগলীৰ দৰে দুয়োটাকে উভাই-ঘূৰাই পিটিলো।

জীৱনত কেতিয়াও ভাগিনটোকতো বাদেই নিজৰ আলাসৰ লাডু ছোৱালীজনীকো হাত তুলি পোৱাই নাছিলো। মোৰ মাৰ খাই ছোৱালীজনী ফেট তুলি উঠাৰ দৰে চিঞ্চি উঠিল — ‘কিয় মাৰিছ আমাক? আমি কি কৰিছো? জাৰ লগাত দুয়োটাই দয়োটাকে সাৱটি ধৰি মাথোঁ শুই আছো। সেইটোনো কিনকৰিবলগীয়া কামটো কৰিলো।’

মই তেতিয়া দ্বিতীয়বাৰ খঙতে মাৰিবলৈ লওঁতে তাই মোৰ হাততে ধৰিলে আৰু ক'লে — ‘খৰবদাৰ মোক তুমি মাৰিব নোৱাৰা। আমি যে দুয়োটাই লেপৰ তলত শোৱা কাৰণে তুম ইমান মাৰপিট কৰিছো, তুমি আৰু দেউতাই লেপৰ তলত কি কৰা, মই তাইৰ নেকি?’ এইবাৰ মই তাইৰ

মুখৰ কথা শুনি স্তৰু হৈ গ'লো।

ভগৱান, এনে কথা শুনাতকৈ মৰি যোৱাই ভাল আছিল। বাইদেউ

বিদেশৰ পৰা ঘূৰি আহাৰ পাছত মই তাইকো সকলো কথা ভাঙি-পাতি ক'লো। তায়ো ভীষণ চিন্তি হ'ল। দুয়োজনীয়ে ল'ৰা-ছোৱালীহালত যিমান পাৰো আঁতৰাইৰাখিলো, কিন্তু অলপ দিনৰ পাছত গম পালো আমি দুয়োজনী চাকৰি কৰা বায়েক-ভনীয়েক ঘৰত নথকা অৱস্থাত সিহাঁত হেনো মাজে মাজে দুয়োখন ঘৰৰ ভিতৰত যিখনতেই সুবিধা কৰিব পাৰে, স্কুল খতি কৰিও মিলিত হয়। এই কথা জনাৰ পাছত আমি দুয়োজনী ঠিক কৰিলো যে সিহাঁত দুয়োটাকে বেলেগ বেলেগে হোষ্টেললৈ পঠাই দিম। এই কথা

জানিব পাৰি দুয়োটাই নিৰ্জনজ্বৰ দৰে ঘোষণা কৰি দিছে এতিয়া বেলেগ বেলেগ থাকিলোও সিহাঁতে আগলৈ বিয়া কৰাব। আমি দুয়োজনী বাই-ভনীয়ে সিহাঁতৰ ভৱিষ্যৎ যে অন্ধকাৰ হ'ব এই কথা বুজিব পাৰি ভীষণ মানসিক যন্ত্ৰণাত নিয়াবলগীয়া হৈছে ইতিমধ্যে সিহাঁত দুয়োটাই পঢ়া-শুনা, খেলা-ধলা সকলোতে লগৰ সমন্বয়াতকৈ পিছ পৰি গৈছে। এই সময়টোৱেই হৈছে কিশোৰ-কিশোৰীহাঁতৰ কাৰণে চৰিত্ৰ গঠনৰ আচল সময়, অথচ সিহাঁত আৰু বুজিব পৰা নাই।

ঘৰলৈ আহিয়েই তাই বাপেৰক ড্রাইভাৰৰ কথা লগাই লগে লগে দেউতাকে আগ-পিছনাভাৱি উগ্ৰমূৰ্তি ধাৰণ কৰি খুব মাৰপিট কৰি তাক কাম পৰা খেদাই দিলে। সিও পৰি মৰা ভক্ত নাছিল, চাকৰিটো যোৱাৰ লগে লগে সিও ভয়ংকৰ মূৰ্তি ধাৰণ কৰি চিঞ্চিবিলৈ ধৰিলৈ — ‘ঐ বৰ মানুহৰ জাত, ডাঙৰ মানুহ বুলাবলৈ গৈ জীয়েকক যে আধা নাঞ্চল কৰি ড্ৰেছ-পাতি কৰাই মোৰ লগতে গাঢ়িত পঠিয়াই দিয়, মই নোচোৱাকৈ থাকিব পাৰে নেকি? যদি চাবই নালাগে জীয়েকৰ গা ঢকা কাপোৰ নিপিঙ্গাৰ কিয়? তহাঁত ভাগ্য ভাল ইমান দিনে যে মই লগত থকাৰ কাৰণে কোনেও বলাংকাৰ কৰা নাই। মোক বাৰু মাৰপিট কৰি চুপ কৰালি, কিন্তু বাহিৰৰ গোটেই সংসাৰখনকে কেনেকৈ চুপ কৰিবি? জীয়েৰে যে লগৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ বাৰ্থ ডে’ বুলি ওলাই যায়, ক'ত কি কৰেগৈ ক'ব পাৰনে? সেইবোৰ মোক সুধিৰি মই তহাঁতক এটা এটা খবৰ বাতৰি দিম। ভাবিছ নেকি তোৰ ছোৱালী সৰ হৈ আছে, এতিয়ালৈকে কেইবাটাও হাত-বাট কৰিলে, মই মাথোঁ তহাঁতক ইয়াকে ক'লো, এতিয়াৰ পৰা সাৰাধাৰণ নহ'লৈ এইজনী জীয়েকেৰ তহাঁতক ভালকৈ বিহু দেখুৱাই তেতিয়া মোক মজাটো পাবি।’

এজনী ছোৱালীৰ মাকে হেনো জীয়েকক খুব মৰমেৰে প্ৰশ্ন কৰিছিল — ‘মা, তোমাৰ ১২ পৃষ্ঠাত

‘কেলিগোপাল’ নাট

একশবণ হৰি নাম ধৰ্মৰ প্ৰাৰ্থক মহাপুৰুষ শ্ৰীমত শক্ষৰদেৱ এফালে যেনেকৈ ধৰ্মৰ গুৰু, তেনেকৈ তেৱো সাহিত্য-সংস্কৃতৰো গুৰু। নৰ বৈষ্ণৱধৰ্ম প্ৰচাৰৰ উদ্দেশ্যে জনসাধাৰণক আকৰ্ষণ কৰিবৰ বাবে তেৱাই অম্বুল্য সাহিত্যৰাজিৰ সৃষ্টি কৰি হৈ গৈছিল আৰু সেইবোৰৰ ভিতৰত অংকীয়া নাটসমূহৰ অন্যতম। অংকীয়া নাটসমূহৰ জৰিয়তে ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণৰ মাহাত্ম্য সৰ্বসাধাৰণ লোকে সহজে বুজিব পৰাকৈ প্ৰকাশ কৰিছে।

বৰদা শইকীয়া

শ্ৰীমত শক্ষৰদেৱেৰ ভাগৱতৰ দশম স্কন্দৰ পৰা অংকীয়া নাটৰ দশপে সৃষ্টি কৰা ‘কেলিগোপাল’ নাট তেৱাৰ ছয়খন নাটৰ ভিতৰত অন্যতম ভকতি বস প্ৰধান নাটক। আদি বসৰ মধুৰ বৰ্ণনাবে মোহনীয় ‘কেলিগোপাল’ গুৰুজনৰ অপূৰ্ব সৃষ্টি।

নিন্দাবাদকো আওকাণ কৰি কৃষ্ণৰ ওচৰত নিজকে অৰ্পণ কৰিলে। গোপীসকলে কামভাৱেৰে কৃষ্ণৰ চৰণ চিত্তি পৰম গতি লাভ কৰিলে। ভকতৰ অধীন কৃষ্ণই পৰমভদ্ৰ গোপীসকলৰ মনোৰথ পূৰণৰ বাবে বাসলীলা আৰস্ত কৰিলে। মহাপুৰুষে কৈছে—

পতি সুত সৱ অৱ
ছোড়ি পৰল নাথ

তৰ পদপন্থজ আগ।

ভকত কৃ পাল
গোপালতৰি কৈছে

টুটুল নৰ অনুৱাগ।।

তোহে। বিনে মাধৱ
দেহা নাহি বাখৰ

বিৰহিনী ছোড় ব প্রাণ।।

নৰকহ নৈৰাশা তুহ
জগতবাসা

কৃষ্ণ কিঙ্কৰ এহ ভান।।

ভক্ত প্রাণ কৃ ষণ্ঠী
গোপীসকলৰ প্ৰেম অনুৱাগত
মোহিত হৈ তেওঁলোকৰ সন্তুষ্টিৰ
বাবে কৰা বাসলীলাই জগতক
আকৰ্ষিত কৰিলে। কেশৰ কৰত

কৃষ্ণক এক সাধাৰণ মানৱৰ
দৰে অৱহে লা কৰি বলৈ
ধৰিলে। পৰম পুৰুষে
গোপীসকলৰ গৰ্ব ৰোধ
কৰি বলৈ, গোপীসকলৰ
কামশক্তি জয় কৰি
প্ৰেমভক্তিৰ বীজৰো পণ
কৰিবলৈ ‘বাধা’ নামৰ গোপী
এজনীক আঁকোৱালি লৈ
অস্তৰ্ধান হ'ল। কৃষ্ণক
নেদেখি গোপীসকলে নিজৰ
ভুল বুজিব পাৰিলে আৰু
কৃষ্ণৰ চৰণ বিচাৰি আকুল-
ব্যাকুল হৈ পৰিল। শ্লোকত
উল্লেখ আছে—

‘ত কৃ ষণ্ঠী পশ্যত্তেজ্যা
বজন্যাঃ বজঘোষিতঃ।।

বৰ্বণ্দঃ সম্বৰঃ ভীতা
হৰেবৰহবিহুলাঃ।।

ই মানবোৰ গোপীৰ
মাজৰ পৰা বাধাক গুৰুত্ব
দিয়া দেখি বাধাও গৰ্বত
ওফন্দি উঠিল। প্ৰেম সাগৰত
অঙ্গ হৈ গৰ্বত নিজক পাহৰি
যোৱা বাধাৰ ওচৰৰ

অ পৰাধৰ বাবে বাধা
অনুশোচনাত দঞ্চ হ'ল।

গোপীসকলে বাধাক লগত
লৈ কৃষ্ণ দৰ্শনৰ বাবে বিহুলা
হৈ যমুনা বালিত কান্দি-কাটি
প্ৰার্থনা জনালে—‘হে নাথঃ
যে ভকতক মনোৰথ পূৰেঃ
সে হ কৃ পদ হামাৰ মাথে
থৰাসিয়াঃ স্বামীঃ যাহেৰ
স্মৰণে জগতকে পা পহ বৈঃ
সোহি পদ পন্থজ হামাৰ তন
উপৰে অৰ্পণ নাথ। দেখু দেখুঃ
তোহাৰ কিঙ্কৰী মৰিত
যাএগোঃ অধৰামুতে জীৱারা
আসিয়া স্বামী।’ পদত উল্লেখ
আছে।

“তুৱা পদ পন্থজ জীৱন
আধাৰু

তাহে নাহেৰি হৰি বহয়ে
নপাৰু।

জগতৰ ঈশ্বৰ কৃষ্ণৰ চৰণত
ভকতি কৰাৰ পৰা যেন বিমুখ
নকৰে। তাৰ বাবে
গোপীসকলে আকুল মিনতিৰে
ভগৱান কৃষ্ণ প্ৰার্থনা
জনালে। গোপিনীসকলৰ
ভকতি গুণত হৰিষিত হৈ
তেওঁলোকক মনোকষ্ট নিদিওঁ
বুলি পুনৰ বাসলীলাত মন্ত
হ'ল।

বজ বমণী সঙ্গে
খেলত গোপাল
আনন্দে মন মগন।

কেলিঃ গোপিনী, সঙ্গে বঙ্গে।
ৰাসক্ৰীড়াত মন্ত থাকোতে
পাপী, কামাতুৰ বীভৎস যশ
শঙ্খচূড়ে গোপীসকলক হৰণ
কৰিবলৈ উপস্থিত হৈৱাত
ভকতৰ ভয়হাৰী হৰিয়ে নিজ
বল বিভ্ৰমেৰে শঙ্খচূড় ক
পৰাভূত কৰি খেদি পঠিয়ালে।
ভকতৰ ভয়হাৰী কৃষ্ণৰ অপাৰ
মহি মাত আনন্দিত হৈ
গোপীসকলে পুনৰ অনন্তকেলি
আৰস্ত কৰিলে।

“যে পৰমেশ্বৰ শ্ৰীকৃষ্ণঃ
ৰঞ্জাৰুদ্রাদি দেৱতাৎঃ যাকৰ পদ
পন্থজ সদায়ে সেৱতঃ ঐচন
জগতগুৰুকঃ বনচাৰী অনাচাৰী
গোপিনারীঃ কাম ভকতিয়ে
বশ্য ক য ল।” কৃষ্ণপ্ৰেমত
গোপীসকলৰ মন্ত গৰ্ব,
অহংকাৰ ফুটি উঠিল।
তেওঁলোকে নিজৰ বৰপ
যৌৱনক লৈ অহংকাৰ কৰি

শ্ৰীকৃষ্ণৰ বাসক্ৰীড়া

হৰিকো মকৰ কুণ্ডল
লৈলা কাহঁ

বিহসি হাসি বদন।।
কেলিগোপাল নাটক ত
সাধাৰণ দৃষ্টিৰ পৰা আদি বসে
প্ৰাথান্য লাভ কৰিলেও
গোপীসকলৰ পৰীক্ষা কৰাৰ
মাজেৰে কৃষ্ণই পৰম তত্ত্ব
প্ৰকাশ কৰিছে। ভকতিৰ অমিয়া
বসে গোপীসকলক ব্যাকুল কৰি
তুলিছে। কৃষ্ণৰ চৰণ সেৱাই
গোপীসকলৰ উদ্দেশ্য। জগতৰ
স্বামী সকলোৱেই স্বামী।।
গোপীসকলে জগতৰ স্বামী কৃষ্ণক
নিজ পতিকুপে মান লৈছে—ইয়াৰ
মাজত ভকতিৰ পৰম তত্ত্ব প্ৰকাশিত
হৈছে। মহিম বৰাদেৱৰ সম্পাদিত
‘শক্ষৰদেৱৰ নাট’ত এনেদেৱে উল্লেখ
আছে—‘ যিসকলে শ্ৰদ্ধাৰে
ৱজাঙ্গনাসকলৰ লগত কৃষ্ণৰ
বাসলীলাৰ কাহিনী আৰু তেওঁৰ
আন লীলা কাহিনী সদায়ে শ্ৰবণ
কীৰ্তন কৰে, তেওঁ সোনকালে
বীৰত্ব লাভ কৰি ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণৰ
পৰা ভক্তি লাভ কৰি হৃদৰোগ,
কৃপকামাদি দুৰ্বাসনা অচিবেই
পৰিত্যাগ কৰিব পাৰে। দশমত
উল্লেখ আছে—‘ইটো কাম জয়
নাম কৃষ্ণকেলি অনুপাম
আকণ্গণে ভনে যিটোজনে।

হেলায় জিনিবে কাম দুখ হইবে
উপশম

তাক পীড়া এৰিব মদনে।।” □

অভিশপ্তা

বীতাই ঘৰ পায়েই চিঠিখন পঢ়িলে। কিন্তু এয়া সন্তুষ্টি হ'ব
কেনেকৈ? কাৰণ দুয়োজনৰে জাতি বেলেগ বেলেগ। তাতে
আকৌ বিনোদ হ'ল এজন উচ্চ বংশৰ উচ্চ বিত্ত পৰিয়ালৰ
ল'ৰা তাই এগৰাকী সাধাৰণ দুখীয়া পৰিয়ালৰ ছোৱালী।
তেনেকুৰা অৱস্থাত বিনোদে বীতাৰ নিচিনা এজনী
ছোৱালীক... ? বিনোদে তাইৰ জীৱনটোৰ লগত খেলা
খেলিব খোজা নাইতো! চিঠিখনৰ কথা ভাবি ভাবি তাইৰ
মনটো বৰ গধুৰ হৈ পৰিছিল। বিনোদে চিঠিত উল্লেখ কৰা
'তোমাক জীৱন সংগী কৰি নাপালে মই আত্মহত্যা কৰি
মৰিম' এই কথায়াবিয়ে বীতাক বৰ চিন্তিত কৰি তুলিছিল।

‘বীতা বৰ দুৰ্ভগীয়া আ’। বনীহাঁত, তাইৰ বিবাহ হ'ব প্ৰায় বাৰ বছৰ হ'ল। আজিকোপতি এটা সন্তুষ্টিৰ মুখ দেখাৰ সৌভাগ্য নঘটিল। চুৰুৰীটোতে থকা শিৰমন্দিৰলৈ দৈনিক আবেলি নাম-প্ৰসংগ কৰিবলৈ যোৱা গুশেৰী, জয়মতী, ফুলেশ্বৰী, ভানুমতী, কাঞ্চনমতী আৰু ফুলমতীৰ ভিতৰত ফুলেশ্বৰীয়ে কোৱা এইখনি কথা।

নগেন তালুকদাৰ

ফুলেশ্বৰীৰ কথাখিনি শেষ হোৱা মাত্ৰেই ফুলমতীয়ে কৈছিল- বীতা দুৰ্ভগীয়া নহয়, আচলতে বীতা নিজে নিজৰ বাবে অভিশপ্তা। ফুলমতীৰ কথাখিনি শুনাৰ লগে লগে কাঞ্চনমতীয়ে প্ৰশংসন কৰিছিল ফুলমতীক, বীতা অভিশপ্তা মানে? উন্নতৰত ফুলমতীয়ে কৈছিল- দীঘলীয়া কাহিনী। আটাইকেইজনীয়ে বীতাৰ কাহিনীটো জনাৰ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিছিল। তেতিয়া ফুলমতীয়ে কাহিনীটো আৰম্ভ কৰিছিল এনেদেৰে- বীতাৰ ঘৰ গুৱাহাটী মহানগৰীৰ বামুণীমেদামত। হাইস্কুল শিক্ষাস্থ পৰীক্ষাত উল্লীৰ্ণ হৈ তাই নামৰ্ভতি কৰিছিল মহানগৰীৰে সন্দিকৈ কলেজত। হাইস্কুলীয়া জীৱনত তাই আছিল বৰ নস্ত আৰু শাস্ত স্বত্বাৰ। গুৱাহাটী কৰ্মচাৰী কলেজত শিক্ষাগ্ৰহণৰ উদ্দেশ্যে এটি ভাড়াঘৰত থাকিবলৈ লোৱা উজনি অসমৰ বিনোদ নামৰ ল'বজনৰ লগত দীঘলীপুৰুৰীপৰতচাচিনাকী হৈছিল। এদিন হঠাতে বিনোদে...। তুমি এটা বস্তু প্ৰহণ কৰিবানে? উচ্চ খাই উঠিল বীতা। বীতাইকলে- কি বস্তু? বিনোদেকলে- চিঠি? কাৰ? বীতাৰ সন্দেহজনক প্ৰশ্ন। বিনোদেকলে- ‘পঢ়ি চালে গম পাবা’। লাজ আৰু ভয়াত বীতাই চিঠিখন লও- নলওকৈ ল'লে। ‘চিঠিৰ উন্নতৰ সোনকালে পাম বুলি আশা কৰিলো’ বুলি কৈ সিদিনা বীতাৰ ওচৰৰ পৰা বিদায় লৈ আঁতৰি গৈছিল বিনোদ।

বীতাই ঘৰ পায়েই চিঠিখন পঢ়িলে।

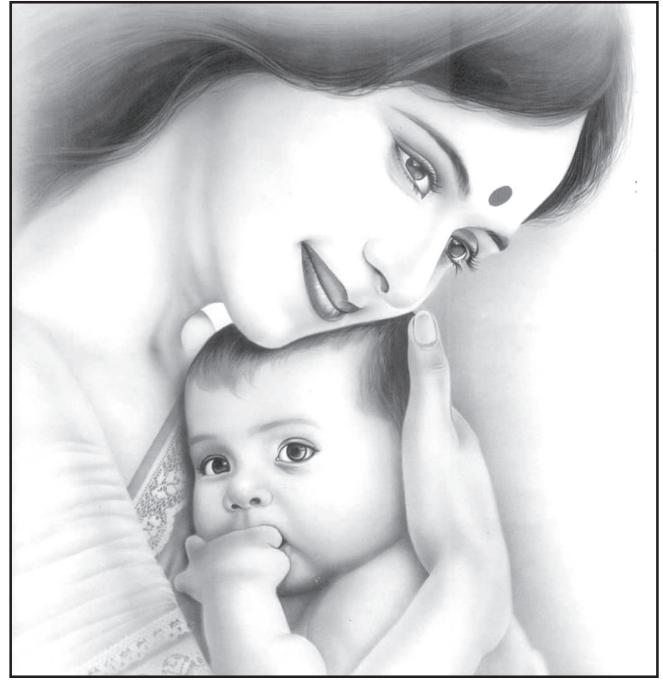
কিন্তু এয়া সন্তুষ্টি হ'ব কেনেকৈ? কাৰণ দুয়োজনৰে জাতি বেলেগ বেলেগ। তাতে আকৌ বিনোদ হ'ল এজন উচ্চ বংশৰ উচ্চ বিত্ত পৰিয়ালৰ ল'ৰা তাই এগৰাকী সাধাৰণ দুখীয়া পৰিয়ালৰ ছোৱালী। তেনেকুৰা অৱস্থাত বিনোদে বীতাৰ নিচিনা এজনী ছোৱালীক... ? বিনোদে তাইৰ জীৱনটোৰ লগত খেলা খেলিব খোজা নাইতো! চিঠিখনৰ কথা ভাবি ভাবি তাইৰ মনটো বৰ গধুৰ হৈ পৰিছিল। বিনোদে চিঠিত উল্লেখ কৰা ‘তোমাক জীৱন সংগী কৰি নাপালে মই আত্মহত্যা কৰি মৰিম’ এই কথায়াবিয়ে বীতাক বৰ চিন্তিত কৰি তুলিছিল।

বঙ্গীণ কৰি তোলাৰো প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল বিনোদে। কিন্তু সপোন ৰাজ্যৰ আশাৰেৰ বাস্তৰত বৰ্জিণ কৰি তোলাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰে যে এটা মৰীচিকাহে এই কথা বীতাইজনা নাছিল বীতাৰ সৰল অন্তৰ ভিতৰত সোমাই লৈ বীতাৰ জীৱনলৈ সৰ্বনাশ নমাই আনি পিছ দুৱাৰেদি আংতৰি গৈছিল বিনোদ। বীতাৰ ৰূপ-ফৌৰনক বিনোদে চিগাৰেটৰ ধোৰাৰ দৰে ফুঁ মাৰি উৰুৱাই দিছিল। যাৰ বাবে বীতা হৈ পৰিছিল নিজ পৰিয়ালটিৰ উপৰি সমাজৰ লজিত আৰু বঞ্চিত। বীতাই কৰা অজানিত ভুলৰ বাবে গোটেই পৰিয়ালটিলৈ নামি আহিছিল বিপৰ্যয়। যাৰ ফলত সমাজৰ অপব্যৱহাৰৰ অত্যাচাৰত বীতাৰ সহিতে পৰিয়ালটিয়ে ত্যাগ কৰিবলৈ বাধ্য হৈ পৰিছিল। কিন্তু সমাজখনে এবাৰ বিচাৰ কৰিলোনে বিনোদৰ? সমাজে লুঁঠিতা, কলংকিনী বুলি স্থীকৃতি দিয়া বীতাৰ ক্ষেত্ৰত বিনোদো জানো সমান দায়ী নাছিল? কোনো কৰিলৈ বীতাক কলংকিতা? হায়! হে মোৰ সভ্য সমাজখন! নাৰীক দুৰ্বল বুলি ভাবি নাৰীৰ ওপৰত কৰা বিচাৰ ইমান অবিচাৰ কিয়? নাৰীৰ সকলো হৰণ কৰা পুৰুষকলৰ পৰিত্রাপ এটি সুগম পথ মুকলি কৰি লৈ কেৱল বীতাৰ দৰে দুখীয়া লোকসকলৰহে বিচাৰ কৰা কিন্তু বিনোদৰ দৰে ধনী লোকসকলৰ সাহস নাই বিচাৰ কৰিবলৈ? সমাজৰ সকলো লোকে কেৱল বীতাৰ ওপৰত জাপি দিয়া দেৱাৰোৰ কথা শুনি শুনি তাইৰ গৰ্ভত বিনোদৰ ঔৰসত থিতাপি লোৱা অংগটোৰ প্ৰতি ঘূণা ওপজিছিল। যাৰ বাবে এই ধৰালৈ অহাৰ পুৰো অংগটোক ধৰ্মস কৰিছিল বীতাই। কিন্তু বীতাই ধৰ্মস কৰা এই প্ৰাণীটোৰ দোষ কি আছিল বাক? যাৰ বিনিময়ত এই প্ৰাণীটোৱে মৃত্যুক আঁকোৱালি ল'ব লগা হৈছিল। পৃথিৱীখন দেখাৰ সপোনো পূৰ্ণ নহ'ল প্ৰাণীটোৰ। হয়তো এদিন সপোন ৰাজ্যৰ আশাৰেৰ বাস্তৰত

হ'লহেঁতেন বীতা আৰু বিনোদৰ মৰমৰ...। সি এদিন ডাঙৰ হ'লে নিজৰ ঠিকনাত দিলেহেঁতেন অইন লোকৰ ওচৰত পিতৃ-মাত্ৰ নাম...। কিন্তু নৰপিশাচ বিনোদে ভূমিষ্ঠ হ'লগীয়া নিষ্পাপ প্ৰাণীটোৰ আশাৰেৰ চূৰমাৰ কৰি হৈ গৈছিল। বীতাৰ জীৱনৰ অপত্তিত যন্ত্ৰণাৰ কথা বিনোদে এবাৰে ভাবি চোৱা নাছিল। বীতাক ভালপোৱাৰ বিনিময় বিনোদৰ এয়াই আছিল নেকি?

পাছত নামতি ভানুমতীয়ে ফুলমতীক সুধিছিল- বীতাৰ ইয়াত বিবাহ হ'ল কেনেকৈ? তেতিয়া ফুলমতীয়ে কৈছিল ইয়াৰোো এটি কাহিনী আছে। বীতাৰ মামাইত ঘৰ নলবাৰীৰ এখন ভিতৰোঁ গাঁৰত। দেখাত বৰ ধূনীয়া বীতাই সমাজৰ দৃষ্টিত কলংকিতা হৈ পৰাত থাকিবলৈ ল'লে মামাইত ঘৰত। এজন বস্তুৰ সহিতে শিক্ষক বিপিনে কিবা এটি কামত উক্ত গাঁওখনলৈ গৈ বীতাৰ সহিতে চাৰি চুকুৰ মিলন ঘটিছিল বিপিনৰ। শিক্ষক বিপিনে মনতে চূড়ান্ত সিদ্ধান্ত লৈছিল বীতাক স্তৰী হিচাপে গ্ৰহণ কৰাৰ। ভবা কথা ফলিল। বিনোদ আৰু বীতা দেখা দেখি হোৱাৰ চাৰি মাহ পাছত আৰদ্দ হ'ল দুয়ো বিবাহপাশত। বীতাই মনতে ভাবিলে- মই কলংকিতাৰ নামৰ চেকটোৰ পৰা আৰু মুক্ত হ'লো। কিন্তু কলি অৱস্থাতেই নিজ হাতে হত্যা কৰা জণাবে অভিশাপত 'মাত্ৰ হোৱাৰ পৰা বঞ্চিত' এই পাপটোৰ ভাগ বীতাৰ জৰিয়তে শিক্ষক বিনোদেও পাব লগা হৈছিল। যাৰ ফলত বীতাই বিবাহ হোৱাৰ পায় বাৰ বছৰ পাছতো এটি সন্তুষ্টিৰ মুখ দেখাৰ সৌভাগ্য ঘটা নাই।

বীতা আজি নিজে নিজৰ বাবে অভিশপ্তা। এদিন যেতিয়া তাইৰ স্বামী বিনোদেও বীতা মাত্ৰ নোহোৱাৰ কাৰণ জানিব হয়তো তেতিয়া বীতাৰ জীৱনলৈ পুনৰ যে এবাৰ চৰম দুৰ্বোগ নামি আহিব সেয়া নিষ্পত্তি। হয়তো বিনোদৰ পৰাও তাই শেষবাৰীৰ বাবে হৈ পৰিব বঞ্চিত। সেয়ে বীতা এতিয়া অপেক্ষাবত অনাগত ভৱিষ্যত হতাশা দেন্দনাৰে ভৰা কল্লা মেঘৰ চপৰাটোলৈ।

চতুর্থ পৃষ্ঠার পৰা

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় আৰু ড° ভূপেন হাজৰিকা

আৰু ড° ভূপেন হাজৰিকা সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিবলৈ ল'লে ওপৰৱৰাকে চালে দেখা যায় গুৱাহাটী হৈছে ১৯১৭ চনতেই উচ্চ শিক্ষার বাবে কিছু সংখ্যক গুণী-জ্ঞানী লোকে ভৱিষ্যৎ প্ৰজন্মৰ সৰ্বাংগীণ উন্নতি আৰু দেশখনৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা প্ৰসাৰৰ বাবে কৰা এক সমূহীয়া চিন্তা-চৰ্চাৰ ফল। ১৯১৭ চনতেই অসম বিধান পৰিবহন এপিল অধিৱেশনত বিশ্ববিদ্যালয় স্থাপনৰ বিষয়টো প্ৰবলভাৱে উপস্থিতি হৈছিল। ১৯১৮ চনত অসম এছ'চিৱেছনৰ স্বতন্ত্ৰ সেই প্ৰস্তাৱ পুনৰ গঢ়িত হয়। ১৯৪৪ চনত বিশ্ববিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠাৰ আন্দোলন পুনৰ গঢ়ি উঠিল। গোপীনাথ বৰদলৈক স্বতন্ত্ৰ আৰু শৰৎ চন্দ্ৰ গোস্বামীক সম্পাদক হিচাপে লৈ বিশ্ববিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠাৰ ন্যায়বৰক্ষা সমিতিতি গঠন হ'ল। বিশ্ববিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠাৰ বাবে ২৯ আৰু ৩০ ডিচেম্বৰত কনভেনচন বৰ্হিল ইতিমধ্যে কলিকতা শৰৎ চন্দ্ৰ গোস্বামীৰ মৃত্যু ঘটে। পাছত বিৱিধি কুমাৰ বৰুৱাক সম্পাদক হিচাপে লৈ বিশ্ববিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা আন্দোলন তীব্ৰভাৱে আগবঢ়ালি। ইতিমধ্যে বিশ্ববিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠাৰ বাবে পুঁজি সংগ্ৰহ কাম আৰম্ভ হ'ল। ড° মহেশ্বৰ নেওগে বিশ্ববিদ্যালয় স্থাপনত পুঁজি সংগ্ৰহ কৰোতে পোৱা মগনীয়া বুটীয়ে দিনটো ঘৰে ঘৰে মাণি পৰি যিকেইটা পইচা পাইছিল সেই সকলোখনি সংগ্ৰহক হাতত দি আনন্দ অনুভৱ কৰা আৰু গোপীনাথ বৰদলৈকে উজনি অসমৰ ভ্ৰমণৰ সময়ত (বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পুঁজিৰ বাবে ধন সংগ্ৰহৰ প্ৰসংগত) শিখ ড্ৰাইভৰ এগবাকীয়ে দিনটোত পোৱা বানচখিনি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ নামত দান দিয়া কায়ই এই কথাটোৱে সূচায় যে শিক্ষিত অশিক্ষিত কোনোও বিশ্ববিদ্যালয়

স্থাপনত বিৰোধিতা কৰা নাছিল। এই সন্দৰ্ভত ওপৰত উল্লেখ কৰা শিখ ড্ৰাইভারজনে কোৱা কথাখনি তাৎপৰ্য অতি প্ৰশংসনীয়, 'আপোনালোকে দেখোন মোতকৈও বেছি কষ্ট কৰিছে। আপোনালোকে জানো টকা লৈছে? মোৰ পৰম ভাগ্য যে আপোনালোকৰ এই মহৎ কামত সহায় কৰিব পাৰিলো। সেয়ে মোৰ বানচ'— এই ভিক্ষা অভিযানৰ পৰা যিটো গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় হ'ল সেই মগনিয়াৰ বুটী আৰু শিখ ড্ৰাইভৰ ত্যাগকো সামৰি যিয়ে হৈ আছে' (উৎসঃ বিশ্ববিদ্যালয়, ভাষা ভাষণ আৰু ভ্ৰমণ, প্ৰথম প্ৰকাশ ১৯৪৪ চন পৃঃ ১৩)। এনেকৈয়ে ১৯৪৮ চনৰ ২৬ জানুৱাৰীৰ পৰা গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় স্থাপন হ'ল দুকুৰিবো অধিক বিষয় অন্তৰ্ভুক্ত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় সমগ্ৰ দেশৰে এখন উল্লেখনীয় বিশ্ববিদ্যালয়। কিয়নো গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত উন্নৰ-পূৰ্বাধীনৰ প্ৰথম বিশ্ববিদ্যালয়। উন্নৰ পূৰ্বাধীনতেই আছে বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ নৃতাত্ত্বিক নিদৰ্শন। এনে এখন বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰিবলৈ সুবিধা পোৱা আৰু শিক্ষকতা কৰিবলৈ পোৱাসকল সঁচাকৈয়ে ভাগ্যবান। চিন্ত-চৰ্চা পিনৰ পৰাও গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ এটি বিশেষ নাম আছে।

তেনে এখন বিশ্ববিদ্যালয়ত শিক্ষকতা কৰিবলৈ সুযোগ্য পোৱা ব্যক্তি এজন যেতিয়া সমগ্ৰ বিশ্বৰ মানুৱেই নয়নৰ মণি হয়— তেতিয়া বাবু কাৰ ভাল নালাগিব। মানুহৰ গীত গাই ওৱেটো জীৱন মানুহৰ বাবেই দেশে বিদেশে কটাই মানুহৰ হাদ্য দাপোধৰ প্ৰতিবন্ধ হৈ উজলি থকা মানুহজনেই ড° ভূপেন হাজৰিকা। যাৰ মহাপ্ৰস্থানে শোক বন্যাৰ অভিলেখ গঢ়ি হৈ গ'ল। জীৱন্ত কালতেই মানুহৰ বাবে কিংবদন্তী হৈ পৰা মানুহজনৰ গীতৰ

১৯৩০ চনৰ ৩০ অক্টোবৰত ভূপেন হাজৰিকাদেৱে মাথোঁ পাঁচ বছৰ বয়সতে কটন কলেজিয়েট হাইস্কুলত অনুষ্ঠিত সভাৰ এখন জীৱনৰ প্ৰথমবাৰৰ বাবে গীত পৰিৱেশন কৰে। সেই গীত শুনি সাহিত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজৰুৱাদেৱে তেওঁক চুমায়াচি আশীৰ্বাদ দিছিল। ১৯৩৭ চনত 'কুসুমৰ পুত্ৰ শ্ৰীশংকৰ গুৱৰে ধৰিছিল নামৰে টান' শীৰ্ষক প্ৰথম গীতটি তেখেতে বচনা কৰিছিল। ১৯৩৯ চনত জ্যেতি প্ৰসাদ আগৰোলাদেৱে দ্বাৰা পৰিচিত হৈমালতী কথাছবিত হাজৰিকাদেৱে অভিনয় কৰিছিল আৰু গীত গাইছিল। ১৯৪০ চনত তেজপুৰ হাইস্কুলৰ পৰা প্ৰেশিকা পৰীক্ষাত উন্নীণ হয়। কটন কলেজৰ পৰা আইএ পৰীক্ষাত উন্নীণ হৈৱাৰ পাছত ১৯৪৪ চনত বাৰাণসী হিন্দু বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা স্নাতক ডিপ্ৰী লাভ কৰে। ১৯৪৬ চনত বাৰাণসী হিন্দু বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা বাজনীতি বিজ্ঞানত স্নাতকোভৰ ডিপ্ৰী লাভ কৰে। সেই সময়তে বাজনীতি বিজ্ঞান বিষয়টোক ইথিঞ্চ-চিভিঞ্চ' বুলি কোৱা হৈছিল। সেইবাবে দেখা যায় গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত ড° হাজৰিকা শিক্ষা বিভাগৰহে অধ্যাপক আছিল। ১৯৪৯ চনত ছেপ্টেন্বৰ মাহত তেখেতে উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে আমেৰিকাৰ কলম্বিয়া বিশ্ববিদ্যালয়লৈ গৈ গৱেষণা কৰে। ১৯৫২ চনত তেখেতে ডক্টৰেট ডিপ্ৰী লৈ আসমলৈ উভতি আহে। তেখেতৰ আজোককাক নগা হাজৰিকা। নগা হাজৰিকাৰ পুত্ৰ বৎশীধৰ হাজৰিকা। ককাদেউতাক বৎশীধৰ হাজৰিকাৰ দিনত মণিৰাম দেৱানক নাবেৰে পলুৱাই নিয়াৰ ক্ষেত্ৰত বৎশীধৰ হাজৰিকাই আগভাগ লৈছিল। বৰ্তমানৰ নাজিৰা চৰকাৰী উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়খনৰ প্ৰতিষ্ঠাপক আছিল ড° হাজৰিকাৰ ককাক বৎশীধৰ হাজৰিকা। ১৯২৬ চনৰ ৮ ছেপ্টেন্বৰ তাৰিখে অসমৰ শদিয়াত ড° হাজৰিকাৰ জন্ম হৈছিল। তেখেতসকল ১০ টি স্নাতনৰ ভিতৰত ড° ভূপেন হাজৰিকাই জ্যেষ্ঠ স্নাতন আছিল। তেখেতে ডক্টৰেট ডিপ্ৰী লৈ উভতি অহাৰ পাছত (গুৱাহাটী

ধাৰাবাহিক উপন্যাস

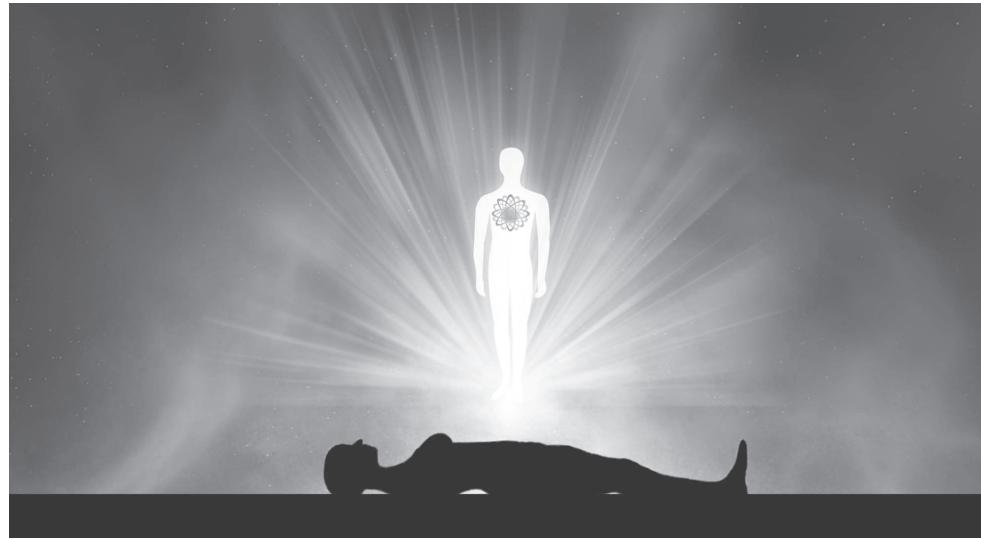
এজন সিদ্ধ পুৰুষৰ আগমনত

কালৈলৈ পুনৰ যেতিয়া তেওঁ বীণাৰ লগত কথা পাতিৰ পাৰিব, তেতিয়া তেওঁ কেইটামান পঞ্চ বীণা মেধিক সুধিৰ কাৰণে প্ৰস্তুত কৰি থব লাগিব। তাৰ পথম পঞ্চটো হৈছে মৃত্যুৰ পাছত আজ্ঞা ক'লৈ যাইগৈ। তাই যিহেতু গীতাৰ জ্ঞান প্রাপ্ত হৈছে এতেকে তাই নিশ্চয় বহুত কথা অনুমান কৰিল'ব পাৰিছে। তাই নিজে মৃত্যুৰ পাছত ক'লৈ যোৱাৰ কথা তাৰিছে? কাৰণ তাই লুকচাক'নৰখাকে কথাবোৰ যেনেদৰে ভাবিছে খুলি ক'ব পাৰিব। গীতাৰ জ্ঞানো যথেষ্ট আয়ত কৰিল'ব পাৰিছেৰাবেই মুখখন খোলাৰ লগে লগেই হাজৰিকাই ধৰিব পাৰিছে।

কিমান জ্ঞান তাইৰ মগজুত আছে। তেওঁ ভাল ধৰণে বুজিৰ পাৰিষে তাইহে মনৰ জিজ্ঞাসা পূৰ্ণ কৰিব পাৰিব নিশ্চয়, তেওঁ মনৈলৈ এই ভাৰ আহি গৈছে। তাই বিপৰীত লিংগৰ হ'লেও এতিয়াতো বীণা মেধিক লগত প্ৰেমৰ হাবু-ডুবু খাই কথা পতাৰ বয়স নাই, তাৰ ঠাইত বীণা মেধিক লগত তেওঁ গীতাৰ কথা পাতিৰ পাৰিব। যিৰোৰ তেওঁ মাজে মাজে পঢ়ি থাকিছিল।

গীতাৰ সাৰাংশঃ যি হৈগ'ল সেয়া ভালৰ নিমিত্তে হৈছে, যি হৈ আছে সেয়াও ভালৰ বাবেই হৈআছে, আগলৈ যি হ'ব লগাৰ আছে ভালেইহ'ব, তোমাৰ কি হেৰুৱাইছা যে তুমি দুখ কৰি আছা? তুমি কি লৈ আহিছিলা যে যাক তুমি হেৰুৱাৰ বাবে দুখ কৰি থাকিবলগীয়া তৈছে? তুমি কি সৃষ্টি কৰিছিলা, যাক তুমি এবি যাবলগীয়া হোৱাৰ বাবে কান্দিছা? দুখ পাইছা? যি পাইছা এই পৃথিবীৰ পৰা পাইছা, যি এবি যৈ যাবা সিও ইয়াতে এইখন পৃথিবীতে এবি যাব লাগিব। কোনোটো তোমাৰ নিজৰ বস্তু নহয়, তোমাৰ আজি যি আছে কালৈলৈকে সি আন কাৰেৰাৰ আছিল, কালৈলৈআকো আন কাৰেৰাৰ হৈযাব, তাৰ বাবে দুখ কৰি একো লাভ নহয়। এই পৃথিবীত পিতা-মাতা, ভাই-ককাই, বাই-ভনী, সন্তান, প্ৰেমিক-প্ৰেমিকা, স্বামী-স্ত্ৰী কোনো কাৰো আপোন নহয়, মাঝে দুদিনৰ লগবীয়া সকলো স্বতন্ত্ৰ এটা এটা আজ্ঞা, নিজৰ নিজৰ কৃতকৰ্মৰ ফল অনুসৰি জন্ম লয়, পৰিয়ালৰ মাজত আবদ্ধ হৈথাকে, আকো যেতিয়া সময় হ'ব কালৰ বুকুত সকলোকে এবি যৈ গুচি যাব লাগিব, সেই জ্ঞানকোষ পাৰ বাবেই গৈজীৰ জ্ঞান দৰকাৰ, পৰিৱৰ্তনেই সংসাৰৰ নিয়ম। তুমি বিচাৰা বা নিবিচাৰ পৰিৱৰ্তন হৰি, যেনেকৈ সময়ৰ লগে লগে বয়স বাঢ়ি গৈ নিজৰ দেহাটোৱো পৰিৱৰ্তন হৈ থাকো, কাকো মন গ'লেই ধৰি বাখিৰ নোৱাৰি�়...

যিজন মানুহে আগতে ব্যৱসায়ৰ বাবে আন একো চিন্তা কৰিব পৰা নাছিল। নিজৰ পৰিয়ালৰ কথা ভাৰবলৈও তেওঁ অৱকাশ নাছিল, এতিয়া সেইজন মানুহে আনৰ কাৰণে ভাৰবলৈ, কিবি কৰিবলৈ আনন্দ পোৱাৰ দৰে লাগে, লগতে মনেৰেও শাস্তি পোৱা যেন লাগে। তেওঁ নাজানে ক'ব পৰা কি হৈছেগৈ, কেনেকৈ তেওঁ ইমান মানসিক শক্তি আহৰণ কৰিব পাৰিছে? হয়তো ভগৱানৰ কৃপা তেওঁ ওপৰত পৰি আছে। আচৰিত কথা, যেতিয়াই তেওঁ মন বিচলিত হোৱা যেন লাগে, তেতিয়াই কিবি পথৰো সন্ধান পাই যোৱাৰ দৰে লাগে। এতিয়া যেন তেওঁক গীতাইহে মনটো আৱিৰ থাকিব পাৰিছে। মহাঞ্চা গান্ধীয়ে জ্ঞানো কোৱা নাছিল, যেতিয়াই তেওঁ মনলৈ সংশ্য আছে, মন ভাৰাক্রান্ত হৈভীণ বিচলিত হৈ পৰে, তেতিয়াই গীতাখন মেলি ল'লে হাবাথুৰি থাই থাকা পঞ্চৰ উত্তৰ আপোনা আপুনি পায় হেনো। হাজৰিকাৰো আজিকালি তেনেকুৱাই হ'বলৈ ধৰিছে, তেওঁ নিজে গীতা

ভালকে নপঢাকৈয়ে আনৰ পৰা পাই হ'লেও গীতাৰ কথা বা আধ্যাত্মিক কথাৰে মনটো সজীৰ কৰি বাখিৰ পাৰিছে। এই সময়তে হাজৰিকাৰ পঞ্চীয়ে টোকাবহীত লিখি যৈ যোৱা কিছুমান গীতাৰ পঞ্চোক আৰুৰাণীৰ কথা মনলৈ আহি গৈছে। যিৰোৰ তেওঁ মাজে মাজে পঢ়ি থাকিছিল।

গীতাৰ সাৰাংশঃ যি হৈগ'ল সেয়া ভালৰ নিমিত্তে হৈছে, যি হৈ আছে সেয়াও ভালৰ বাবেই হৈআছে, আগলৈ যি হ'ব লগাৰ আছে ভালেইহ'ব, তোমাৰ কি হেৰুৱাইছা যে তুমি দুখ কৰি আছা? তুমি কি লৈ আহিছিলা যে যাক তুমি হেৰুৱাৰ বাবে দুখ কৰি থাকিবলগীয়া তৈছে? তুমি কি সৃষ্টি কৰিছিলা, যাক তুমি এবি যাবলগীয়া হোৱাৰ বাবে কান্দিছা? দুখ পাইছা? যি পাইছা এই পৃথিবীৰ পৰা পাইছা, যি এবি যৈ যাবা সিও ইয়াতে এইখন পৃথিবীতে এবি যাব লাগিব।

অলকানন্দা দন্ত

সাহসৰ প্ৰতীক হিচাপে তেওঁ একান্ত বন্ধু হৈ থাকে। তাইহে তেওঁক নিতে নতুন গীতাৰ জ্ঞান দি যাব পাৰিব। কোনোজানে মন গ'লে কিজানি বীগাই কৰিবাতো আৰুৰ কৰিব পাবে? কিমান ভাল লাগিব, মানুহক বৃদ্ধ কালত ধন বস্তুতকৈ উৎফুল্পিত হৈ থকাৰ এটা মন লাগে, সাহস, বুদ্ধি, জ্ঞান আৰু লগতে নিভাজ মৰম অতিকে দৰকাৰ। তেওঁ বুজি উঠিছে সকলোখনি তেওঁ বীণা মেধিক পৰা আকুষ্ঠ পাৰ। তাইৰ চাঁগৈ এনেধৰণ বহুবোৰ কৰিবা মনত থাকিবও পাৰে। তদু পৰি তেওঁক সকলো ফালৰ পৰা আৱিৰ বাখিৰলৈ পুত্ৰ বোৱাৰীহ'তো আছে। অলপ দিনৰ পৰা সিহাঁতবিলাকৰ পৰা বহুত মৰম আদৰ সাদৰ পাইছে তেওঁ। আনকি নাতিহ'ত পৰাও নতুনকে অপযাপ্ত মৰমৰ আদৰ পাইছে। তেওঁক যেতিয়া ফোনতে নাতি কিটাই ককা ককা বুলি আবদাৰ ধৰি বিভিন্ন কথা সুধি ফোন কৰি থাকে, তেওঁক লগ পাবলৈ ব্যাকুল হৈ থকাৰ কথা কয়, তেতিয়ায়ে তেওঁ মনটো আনন্দন নধৰা হয়, ফুর্তি অনুভৱ কৰে যিৰোৰ নিজৰ অহংকাৰী আৰু স্বার্থপৰ স্বতাৰ কাৰণে আগতে একেবাৰে পোৱা নাছিল। এতিয়া তিনিওটা নাতিলৈ তেওঁ ইমান মৰম সোমাইছে যে নিজৰ হৃদয়খন ধনী হৈ পৰা যেন লাগিছে। আচলতে ধনীতকৈ মনৰ ধনী বহুত উত্তম।

কোন কাৰ মৰমৰ

কোন কাৰ চেনেহৰ

চৰুৰ চিন্কি মাঠোঁ দুদিনৰ

আয়ু বেলি মাৰ গ'লে

অভিনয় শেষ হ'লে

অসমীৰ কৃপ তৃষ্ণ

তেওঁৰ শিৰ নত হৈ পৰে। ইমান মৰমীয়াল পত্নীগৰাকী লগত থাকেতেও তেওঁ নিজকে কিদৰে গঢ়ি তুলিছিল বাক। ব্যৱসায়ৰ বাবে তেওঁ তেওঁৰ কথাৰ জ্ঞানো কথাই মনত সোমোৱা নাছিল কিয়। নিজকে নিজে এতিয়া বিশ্লেষণ কৰি জানিব পাৰিছে। ঘাতমাউৰা হিচাপে এক অনুকূল পৰিৱৰ্তনত ডাঙৰ-দীঘল হোৱাৰ বাবে অদ্ভুত ধৰণৰ চাৰিএই গা কৰি উঠিছিল। তেওঁ অলপ স্বার্থপৰ আৰু নিৰ্দয় প্ৰকৃতিৰো আছিল নিশ্চয়। কিয় যে অন্যায় কৰি ইমান বেছিকৈ ধন সম্পত্তি ঘটিছিল, যিবলাকে এতিয়া মাঠোঁ তেওঁক দুখ দি অস্বস্তিতহে পেলাইছে। তেওঁ খুব ভালকে ধৰিব পাৰিছে, মানুহক লগতকৈ অতিবিক্ষিণ ধন সম্পত্তি বৃদ্ধকালত হাড়মাল যেন হৈ পৰে। যদি এতিয়াও স্বতাৰ পৰিৱৰ্তন নহলহেঁতেন, তেওঁ এজন নিৰ্দয় ককাক হিচাপে সিহাঁতৰ অন্তৰত বৈগ'লহেঁতেন? তেওঁ পৰা যিহেতু নাতিহ'তে বিশেষ মৰম পোৱা নাছিল, সেইকাৰণে আইতাককে সি ভাল পাইছিল, আইতাকৰ মৃত্যুত সিহাঁতে বৰ দুখ পাইছিল। সৰু কালছোৱাত ককাক প্ৰতি সিহাঁতৰ মাঠোঁ ক্ষেভেই আছিল ইমান ধূনীয়া ককাকজনৰ পৰা সিহাঁতে কিন্তু মৰম একেবাৰে পোৱা নাছিল। এতিয়া ফোনত সঘনাই কথা পাতি থকাৰ বাবে সেই ক্ষেভত আতিৰি গ'ল। তাৰ ঠাইত ককাকলৈ মৰম তাৰ হেঁপাহ হোৱা হ'ল। হাজাৰ হওঁক সিহাঁতে বুজি উঠিছে মাক-দেউতাকৰ নিচিনাকৈ যদি কোনোবা আপোন আছে, সেয়া ককাক আৰু আইতাক। আজিকালি মনৰ ভাৰবাশি হাজৰিকাৰ হৃদয়ত প্ৰতিধৰণি হৈ থাকে কাৰণে বুজি পায় নাতিকিটাৰ তেওঁ প্ৰতি থকা পৰা সুৰী। তেওঁ সিহাঁতৰ লগত প্ৰায়ে কথা পাতে। ডাঙৰ পুত্ৰ ল'বাই তেওঁক ফোনতে কৈ আছে, সি হেনো ককাকৰ কৰত থকা আইতাকৰ বিছানাখনত এইবাৰ ঘৰলৈ আহিলৈ শুব। ইমান দিনে ককাকৰ জীৱনৰ কথা ভাৰি তাৰ মনটো বেজাৰ লাগি আছিল। এম.এ.পঢ়ি থকা ল'বা, সি বুজি উঠিছে অকলশৰীয়াকৈ কোঠাটোত থকা ককাকৰ মানসিক অৱস্থাৰ কথা। মাজু পুতেক বিজয়ৰ দুয়োটা ল'বা বাংগালোৰত ইঞ্জিনিয়াৰিং পঢ়ি আছে। সিহাঁত যঁজা, সিহাঁতে আইতাকৰ বিছেদ সহিব নোৱাৰি তেওঁক এবাৰ ফোন কৰোতে কৈছিল, 'জানা ককা আমি সৰু থাকোতে দুপৰীয়া স্তুলৰ পৰা আহি আইতার লগতহে শুইছিলো। দুয়োটায়ে তেতিয়া যে আমি কিমান দিন লাগিছিলো, আইতা মোৰ ফালেহে চাই শুব লাগিব, সিটোৱেও কান্দি-কাটি কৈছিল মোৰ ফালেহে চাই শুব লাগিব। আমাৰ মা তেতিয়া কলেজত কামতে থাকেনহয়। আমি আইতার মৰম আৰু প্ৰতিপালনতে ডাঙৰ তৈছিলো। সৰকতে তোমাকো আমি একে বাবে লগ নোপোৱাৰ নিচিনাকৈ ডাঙৰ হৈছিলো নহয়নে? হাজৰিকাই তেতিয়া একো মাত মাতি ব পৰা নাছিল। এৰা, সঁচাকেয়ে কেনেকুৱা যে এজন ককাক আছিল তেওঁ? এতিয়া কথাবোৰ ভাৰি থাকিলৈ লজ্জাত

ত্ৰুমশ....

ନରମ ପୃଷ୍ଠାର ପରା

ଓৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় আৰু ড° ভূপেন হাজৰিকা

ছোরালীজনীক বিচাৰিছিল।
ছোরালীজনীক হাজৰিকালৈ নিৰ্দিয়া
কাৰণ আছিল— ছোরালীগৰাকীৰ
জন্ম উচ্চ জাতত আৰু হাজৰিকাৰ
জন্ম কৈৰেত কুলত তথাকথিত এক
অনুসৃচিত জাতত। তেতিয়াই ডো
হাজৰিকাই ‘সৰু সৰু সমাজৰ..
ভেঙ্গুলীয়ে লাজ পোৱা’ কথাবোৰৰ
বিষয়ে গীত লিখিছিল।

ଶୁରାହାଟୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଚାକବି
ଇ ଶ୍ରେଣୀ ଦିଯା ସଟନାଟୋରେ ଡ୦
ହାଜରିକାକ ଗୋର ମାରି ଯେଣ ଗଂଗାତ
ହେ ପେଲାଲେ । ଶୁରାହାଟୀ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟତ ମାତ୍ର ଏକ ଡେବ ବଢ଼ିବ
ମାନ ଚାକବି କବାର ପାଛତେ ଡ୦
ହାଜରିକା ବାହିଯାଇଁ ଯୋରା ଏକ
ଭାରତୀୟ ସାଂକ୍ଷତିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ସଦସ୍ୟ
ହିଚାପେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଛି । ଏଜନ
ଅସମୀୟା ଶିଳ୍ପୀଙ୍କରେ ଏନ୍ଦେରେ ସମାଦୃତ
ହୋରାତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କର୍ତ୍ତର ପକ୍ଷକୁ
ଗୋରର କବିବ ଲାଗିଛି । ତାର
ଆଗତେ ଡ୦ ହାଜରିକାର ବିଶେଷ
ଚେଷ୍ଟାର କାବଣେ ଶୁରାହାଟୀ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀର ଦଲ ଏଟାଇ
ଦିଲ୍ଲୀତ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋରା
ଆଶ୍ରମବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଯୁଗ ମହେସରତ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦଲର ସମାନ ଅର୍ଜନ କରିଛି ।
ମେଘା ଆଚିଲ୍ ୧୯୫୫ ଫୁଲ୍ ଦିଲ୍ଲୀଟାଳେ

বৰুৱালৈ টেলিপ্রামো কৰিছিল।
বৰুৱাই হাজৰিকাৰ দৰমহা কাটিবলৈ
লোৱা সিন্দান্ত হাজৰিকাই অসমীয়া
সমাজত ভূগি আহা কষ্ট অবহেলা,
অনাদৰ, অন্যায়-অবিচার আদিৰ
শক্তিশেল স্বৰূপ হুল। ইয়েই ঢঁকীৰ
শেষ কুণ্দৰ দৰে সকলো ময়িৰূৰ
কৰিলে। ড০ হাজৰিকাই
বিশ্ববিদ্যালয়ৰ চাকৰি এৰি দিনে আৰু
টালি টোপোলা বাঞ্ছি কলিকতালৈ

কলিকতাবাসী হোৱাৰ লগে লগে
ভূপেন হাজৰিকাই সাহিত্য, সংগীত,
কথাছবি আদি সকলো বিশয়তে
মনোযোগ দিব পাৰিছিল। সেইবাবে
যাঠি সন্তৰৰ দশককেই ডো হাজৰিকাই
গীতত, চলচ্চিত্ৰ, সাহিত্যত একান্ত
মনে আঞ্চলিয়োগ কৰিব পাৰিছিল
আৰু সেই সৃষ্টিৰ মূল্যাংকনো আছিল
অতি চমকপুদ। ১৯৪৮ চনত বাংলা
ছবি ‘সতী বেউলা’ৰ সংগীত

উঠি আশ্বিল- ১৯৫৭ চনত।

তাত বছৰচেৰেকে পাছতেই ৰ্দি ১০
হাজৰিকাৰ পঞ্জীয়ে হাজৰিকাৰ ওচৰৰ
পৰা আঁতৰি আহি বৈৱাহিক জীৱনৰ
ওৰ পেলায়। ৰ্দি ১০ হাজৰিকাৰ
ব্যক্তিগত জীৱনৰ এনে কৰণ
পৰিগতি আৰু তেওঁৰ সাম্যবাদী
আদৰ্শৰ প্ৰতি থকা শ্ৰদ্ধাকাৰী চীনাই কৰা
পদাঘাতে তেওঁলৈ বিশেষ মানসিক
অনিবাৰ্পত্তা আনিলৈ। এই
অনিবাৰ্পত্তাৰ যুগতো তেওঁ দৃঢ়
প্ৰতিষ্ঠ হ'ল গভীৰ আশৰৰ গীত
গাবলৈ। সকলো বাধা-বিঘণি
নেওচি তেওঁৰ সজুনী শক্তি উজাৰি
উঠিল, পাৰ ভাণ্ডি উপচি অহা বানৰ
দৰে। তেওঁ হিয়া উবুৱিয়াই সৃষ্টি
কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে নতুন
কথাছবি, নতুন নতুন প্ৰবন্ধ আৰু
নতুন নতুন সুৰ। (উৎসঃ ৰ্দি ১০
দিলীপ দন্তৰ ভূপেন হাজৰিকাৰ গীত
আৰু জীৱন ব্যৱ)।

পরিচালনা করিছিল ভূপেন হাজৰিকাৰ। আকাশবাণী কেন্দ্ৰত (গুৱাহাটী) থঁগ্ৰে এচিষ্টেন্ট হিচাপে যোগদান কৰিছিল। কলম্বিয়া বিশ্ববিদ্যালয়ত পঢ়ি থাকোতে তেখেতে তাৰতীয় লোকসংগীত পৰিৱেশন কৰি সোণৰ পদকো অৰ্জন কৰিছিল। ডো ভূপেন হাজৰিকা যে এগৰাকী চিৰকৰো আছিল বহুতেই নাজামে। নিউয়াৰ্কত তেখেতে একক চিৰ প্ৰদৰ্শনীতো অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। ১৯৫৫ চনত ‘পিয়লি ফুকন’ ছবিৰ সংগীত পৰিচালনা কৰিছিল। তাৰ পাছতেই ‘এৰা বাটৰ সুৰ’ ছবিখন প্ৰয়োজনা আৰু পৰিচালনা কৰে। এৰা বাটৰ সুৰতেই লতা মংগেশকাৰৰ হতুৱাই ‘জোনাকৰে ৰাতি..’ বিখ্যাত গীত গোৱাইছিল। এৰা বাটৰ সুৰৰ অন্যতম বৈশিষ্ট্য আছিল ডো ভূপেন হাজৰিকাৰ শ্ৰেষ্ঠতম প্ৰিয় গীতি ‘সাগৰ সংগমত’ গীতটি। ১৯৫৫

চন্ত কুইন এলিজাৰেথ জাহাজেৰে
নিউয়ার্কৰ পৰা ছাউথাম্পটনলৈ
আহোতে আটলালিটক মহাসাগৰৰ
বুকুত আৰণ্ত কৰা...

‘সাগৰ সংগ্ৰহত
কতনা সাঁতুৰিণো
তথাপিতো হোৱা নাই ক্লান্ত
তথাপি মনত মোৰ প্ৰশান্ত
সাগৰৰ
উৰ্মিমালা অশান্ত’

କରିଲେଇ ସକଳୋ ଓଲାଇ ପରେ

অসমৰ সমস্যাৰ কথা ওলালেই
ডো ভুপেন হাজৰিকাৰ গীতৰ কথা
সকলোৱে মনলৈ আহে। এগৰাকী
গীতিকাৰে এটা বা দুটা গীতৰ দ্বাৰা
মানুহৰ মন চুই যাব পাৰে— কিন্তু
ডো হাজৰিকাৰ সবহ সংখ্যক গীতৰ
কথা আৰু সুৰে সাধাৰণ জনতাৰ
পৰা বুদ্ধিজীৱীলৈ সকলোকে
আকৰ্ষণ কৰিব পাৰিছিল। ১৯৬০—
৬১ চনত ভাষা আন্দোলনত
অসমীয়া সমাজখনক ধৰি ৰাখিবৰ
বাবে বচনা কৰা সেই অমৰ গীতটোৱ
কথাই ভাবকচোন ?

‘মানুহে মানুহৰ বাবে
যদিহে অকগো নাভারে
অকগো সহানুভূতিরে

କୋଣୋବାଇ ପାହରିବ ପାରେନେ । ପାହାବ
ତୈୟାମର ସମସ୍ତୟର କଥା କ'ବଲେ
୧୯୬୪ ଚନତେ ରୁଚନା କରା—

‘হে হে দোলে ডগবৈ
হে হে হিয়ার উমেরে
নেদেখা এনাজৰীবৈ
এ বাঙ্গা আমি পাহাৰ শিখবৈৰে
মহান চিয়েমক’।

গীতাত প্রাতিধ্বনি ছবত পাৰাব
 ডেয়ামৰ সময়ৰ কথাকেই কৈছে।
 ১৯৬৮ চনত লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ
 জন্ম শতবার্ষিকীত (তেওয়ালৈকে
 লক্ষ্মীনাথ জন্ম ১৮৬৮ বুলিয়েই
 ভাৰি আছিল। পাছত প্ৰমাণিত হৈছিল
 যে লক্ষ্মীনাথৰ জন্ম ১৮৬৪ চনতহে
 হৈছিল।) তেখেতে লিখি দৈ ঘোৱা
 সেই কথায়াৰ আজি আখৰে আখৰে
 ফলিয়াইছে—

আমি অসমীয়া নহও দুখীয়া
বুলি সান্ত্বনা লভিলে নহ'ব
আজিৰ অসমীয়াই
নিজক নিচিনিলেই
অসম বসাতলে যাব।'

তাহান ১৯৬২ চনত চানাৰ
ভাৰত আক্ৰমণৰ সময়ত লিখা—
‘ক’ত জোৱানৰ মৃত্যু হ’ল
— মী মী মী

কাব জারন যোৱন গল
সেই মত্তু অপৰাজেয়
তেনে মৃতক নহ'লৈ মই কিয় ?'
গীতে যুদ্ধত ধৰ্বসপ্তাশ্প হোৱা
শোকাকুল পরিৱেশ পৰিস্থিতিৰ
কথাকেট সঁৰৱায়।

ଗୁରାହାଟୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିଶ୍ର
ଉଦ୍ୟାନତେହେ ଯେ ସୁଧାରକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶୈୟ ଠିକନା
ହ'ବ ସେୟା କୋଣେଓ ଭବା ନାହିଁ । ୮୦
ହାଜରିକାବ ସମାଧିଯେ ଗୁରାହାଟୀ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଏକ ନାମକ କୃପା ଦିଲେ ।

বিশ্ববিদ্যালয়ক এক নতুন বাস পাইলে।
ডো. ভূপেন হাজৰিকাই নো
অসমীয়া সমাজলৈ কি অৱদান দি
থৈ গৈছে, সেই কথাৰ উমান
নাপালে বাইজে আমাক দোষাৰোপ
কৰিব। ডো. হাজৰিকাৰ বিভিন্ন
অৱদান সম্পর্কে তলত উল্লেখ
কৰিলো।

ଭାବିବ କୋଣେନୋ କୋରା ?
ସମନ୍ତିଯା ?

বিবি চিয়ে যিটো গীত সহস্রদ্ব
শ্রেষ্ঠ গীত হিচাপে দীকৃতি দিছিল
পৃথিবীৰ শ্রেষ্ঠ গীতৰ সম্মান পোৱা
প্ৰথমজন ভাৰতীয় তথা
অসমীয়াজন আকো জনগণৰ হিয়াৰ
আৰ্মড় দুঃ ভপেন তাজৰিকা।

অসমক, ভাৰতক আস্ত্ৰবাহ্যীয়
পটভূমিত চিৰিত কৰাটো ভুপেন
হাজৰিকাৰ অনুভূতিৰ এক চিৰায়ত
কাৰ্য বুলিব পাৰি। ১৯৫২ চনত
আফ্ৰিকা ভৱণৰ সময়ত নীল নদীৰ
পাৰ কাহিবোত দেখা স্থাপত্য ভাস্কুল
দেখি বৰ্ণনা কৰা কাৰ্যই আমাৰ দেশৰ
প্রতি থকা ঐতিহ্যপীতিৰ কথাকেই
সোঁৰৰায়। তেখেতে লিখিছিল—

‘অতীতৰ বুঝঞ্জী
লিখকে লিখিছিল

ବ୍ରଜା ମହାରାଜର କଥା

আজিৰ বুৰঞ্জী

লিখকে লিখিহে
মানুহৰ মুকুতিৰ কথা।’
অসমীয়া জাতীয় জীৱনলৈ ডো
ভূপেন হাজৰিকাই আগবঢ়োৱা
অবদানৰ কথা কৈ শেষ কৰিব
নোৱাৰিব। তাহানি ১৯৬৩ চনতে
‘মণিবাম দেৱান’ চিনেমাৰ বাবে
ৰচনা কৰি সৰাৰেপিত—

বুকু হম হম কৰে
মোৰ আই
কোনে নিদ্রা হৰে
মোৰ আই
পুত্ৰ হৈ মই কিমতে তৰো
আই তোৱে হৈ মই মৰো..
গীতিৰ কথা আৰং সুৰক বাজি

ষষ্ঠ পৃষ্ঠার পরা

আজির কিশোর-কিশোরী

চেইনডালের লকেটটোনাই দেখোন।
খুলি হৈছা নেকি?

তাই একেবারে বেপোরোভাবে
ক'লে— ‘অ’ সেইটো মই মোৰ
বয়ফেণ্টক প্ৰেজেণ্ট কৰিলো।

কুছ ছেভেনত পঢ়া
ছোৱালীজনীৰ বয়ফেণ্ট থকা বুলি
শুনি মাকৰ চৰু কপালত উঠিছিল—
‘ছিঃ ছিঃ তুমি ইমান বেয়া কাম
কৰিছা? বয়ফেণ্ট লৈছা? বাক লৈছা
যদিও লৈছা, কিন্তু ইমান দামী
সোণৰ লকেটটো কিয় দিছা?’

তাই সাধাৰণভাৱে
কৈছিল— ‘তাক মই ইমান ভাল
পাও, দিলো আৰু তুমি যে মোক
সুধি থকা ম'বাইল ফোনটো ক'ব
পৰা পালা, সেয়েই মোক আমাৰ
এনিভাৰচেৰিত দিছিল। মোৰতো
পইচা নাছিল, ডিঙিৰ লকেটটোকে
দি দিলো। মাকক যেন কোনোবাই
আকাশৰ পৰাহে ধূপচকে পেলাই
দিলো। তেওঁ বিষ্ময়ত হতবাক হৈ
চিৎিৰি উঠিল— ‘এনিভাৰচেৰি
মানে কি ক'ব বিচাৰিছা? বিয়া
হ'লেহে এনিভাৰচেৰি পাতে’। তাই
মাকক হাঁহি হাঁহি কৈছিল— তুমি
একেবাবে বুদ্ধু। ভাল পালে প্ৰপ'জ
কৰা দিনটোৰ পৰা এবছৰ হ'লেও
এনিভাৰচেৰি পাতে বুজিছা।’

এনে কথাও যে মাকৰ আগতে
ছোৱালীয়ে নিলাজৰ দৰে ক'ব
পাৰিব তেওঁ ভাইনাছিল। কি কৰিব
তেওঁ ঠাচকে এক চৰ মাৰি দিবনে,
তাইক বুজাৰ? বুজালৈও কিবা লাভ
হ'বনে? এইজনীয়েই তেওঁৰ
একমাত্ৰ অতি আদৰৰ ছোৱালীজনী
বিজনীক লৈ তেওঁ বহুতো স্বপ্ন
ৰচে। হায় কি দিন আহিৰ ধৰিছে।

মই চিনি গোৱা এগৰাকী ১৪-
১৫ বছৰীয়া ল'বাৰ মাক প্রায়
পাগলীৰ দৰেই হৈছে। মানুহুৰাকীৰ
অৱস্থাটো দেখি মোৰ বৰ দুখো
লাগিছে যদিও কিছু পৰিমাণে

তেওঁ আৰু স্বামীৰো যে দোষ
আছিল এই কথা মই স্বীকাৰ
কৰিবলৈ বাধ্য। কিছুমান মানুহে যে
থাকে অতি ছিৰিয়াছ প্ৰকৃতিৰ
তেওঁলোকে নিজৰ সন্তানক
এনেকুৱাকৈ মাণিক কৰাৰ সপোন
দেখো যে সকলোৱেই ঘাতে
একেমুখে কৈ উঠে তেওঁলোকৰ পুত্ৰ
দৰে পঢ়াই-শুনাই, খেলাই-ধূলাই,
গানে-বাজানাই ইমান লায়কৰ ল'বা
কাৰো ঘৰতে জন্মই হোৱা নাই। মই
উল্লেখ কৰিব খোজে ল'বাটো
সৰতে পঢ়াত অতিপাত চোকা
আছিল, কিন্তু মাক-দেউতাকে তাক
টেনিছ খেলিবলৈ, ছুইমিং কৰিবলৈ,
আট শিকি বলৈ আৰু গিটাৰ
শিকিবলৈ লগাই দিছিল। প্ৰথম
অৱস্থাত সি চাৰিওফালে কিছু
নামো কৰিছিল, কিন্তু পাছলৈ সি
তাগৰি পৰিল। কোনো ফালেই
চঙ্গালিব নোৱাৰি মাক-বাপোকৰ
আগত ঘোষণা কৰি দিলে যে
মনপুতি লাগিব নোৱাৰে। তাৰ কিবা
দিছিলা কিয়?

ডিপ্রেচনত ভোগাৰ দৰে লাগিছে,
কাৰণ তাৰ পঢ়া একেবাবে মনত
নথকাৰ দৰে হৈছে। মাক-দেউতাকে
তাক ওলোটাই বেলেগ ধৰণেৰেহে
বুজাৰলৈ বুজাৰলৈ লাগিল— বাবা
তোমাৰ মগজুটো ইমান চোকা, তুমি
পাৰিবাই। অমুকৰ ল'বাৰটোৱে কেলোকে
খেলা আৰু পঢ়াতো নাম কৰিছে,
অমুকৰ ল'বাই গান আৰু পঢ়াত
সমানে তাল বজাই আছে, তুমি কিয়
নোৱাৰিবা? তোমাৰ মগজু
সিহিটকৈয়ো চোকা-চেষ্টা কৰা পাৰিবা,
যেতিয়া মাক-দেউতাকক সি তাৰ
মনৰ কথা বুজাৰ নোৱাৰিলে আৰু
নিজেও আনৰ নিচিনাকে পঢ়াশুনাত
মন বহুৱাৰ নোৱাৰা হ'ল তেতিয়াই
তাৰ মনলৈ হতাশা আহিল, সি জুপুকা
মাৰি বহি থাকিবলৈ ভালপোৱা হ'ল।
শেষত লগৰ ল'বাৰ পৰা শুনি ভাঁ
খাবলৈ ল'লে। প্ৰথমতে লুকাই-চৰকে
খাইছিল। পাছলৈ সি ভাঁ নহ'লে
থাকিবাই নোৱাৰা হ'ল। স্কুলৰ পৰাও
বাবে বাবে অভিভাৰকলৈ কমপ্লেন
আহিবলৈ ধৰিলে আৰু শেষত সি
স্কুললৈ যাবলৈকে বাদ দিলো। ফলত
এটা অতি বিলিয়েণ্ট ল'বাৰ আকালতে
মৰাহি যোৱাৰ দৰে হ'ল। মাক-বাপোকৰ
অতিপাত উচ্চাকাঙ্ক্ষাৰ কাৰণে।
এতিয়া মাকগৰাকীৰ পুৱাৰ পৰা
ৰাতিলৈকে মাথো দৌল-দেৱালয়,
মঠ-মনিৰ সাধুবাবা, তন্ত্ৰিক, হাতচোৱা
মানুহৰ ওচৰলৈ দৌৰি থাকে। যিয়ে
যিহকে কয় তাকে কৰায়, তেওঁক যদি
কোনোবাই সাতদিন মাথো পানী
খায়ে উপবাস কৰিবলৈ বিধান দিছে
তাকো কৰিছে, কিন্তু পুত্ৰ আৰোগ্য
হোৱানাই। এতিয়া পুত্ৰও অসুস্থ আৰু
মাকো মানসিকভাৱে অসুস্থ। তেওঁ
যাকে লগ পায় তাকে প্ৰশ্ন কৰে—
মোৰ ল'বাটোক ভাল কৰি দিব
পাৰিবনে?

আৰু এঘৰ মানুহৰ কথা
শুনিছিলো। তেওঁলোকৰ ১৮ বছৰীয়া
ল'বাটোৰ অনবৰতে মাকক পইছা খুজি
খুজি অতিষ্ঠ কৰি থাকে। মাকেও তাৰ
উৎপাতত থাকিব নোৱাৰি দেউতাকে
নজনাকৈয়ে ভয়তে খুজিলৈই পইচা
দি দিয়ে। নিদিলেই ঘৰখনত কিবা নহয়
কিবা বস্তু ভাণ্ডি, দলিয়াই এনে উপদৰ
কৰে যে পাছত বাপকে আৰু পুত্ৰকে
মাজত এনে দুৰ্বাদল কাজিয়া লাগে
যে পাছত ঘৰখনৰ পৰিৱেশ এনে
মৰিশালিব অৰস্থা হয় আৰু বহুত
দিনলৈ এই অৰস্থাই ক্ৰিয়া কৰি ঘৰখন
অচল হৈ যোৱা অৰস্থাত পৰিণত
হয়গৈ। সেয়ে মাকে লুকাই-চৰকে তাক
পইচা দি দিয়ে। শেষলৈ তেওঁ সঁচি-
সামৰি থোৱা পইচাবোৰ শেষ হৈ
অহাত খঙ্গতে পুত্ৰকে
পইচা যাবলৈ আৰু মোৰ ডেকা বয়সৰ
পুত্ৰক বিচাৰিছিল। মই পুত্ৰক
ৰাতিখন জগাই হ'লেও মাতি
আনিছিলো আৰু তেওঁৰ পথলৈ
ফোনেৰে কথা-বাট। পতাই
দিয়াইছিলো। মই জানিব পাবিছিলো
মানুহ গৰাকী ভীষণ সমস্যাত
পৰিষে। কথাটো এনে ধৰণৰ
আছিল— তেওঁলোকৰ আজমীৰত
পঢ়ি থকা ল'বাটোৱে বোলে মাক-
দেউতাকক জনাই দিছিল যে এইবৰ
ঘৰলৈ বন্ধত থাকিবলৈ গ'লে
তেওঁলোকৰ ঘৰত ইঞ্টাৰনেট
ব্যৰস্থা কৰি দিব লাগিব, কাৰণ
তেতিয়াহৈ তাৰ পঢ়াৰ বিষয়ে

তাৰ উন্নৰত মাকে আচৰিত হৈ
কৈছিল— তাৰ মানে তই ড্রাগছ
খাৰলৈ লৈছ নেকি? সেইবোৰ
খালেহে ইমানকৈ পইচা লাগে।

সি গৰজি উঠিল, ‘জানা
যেতিয়া সুধিছানো কিয়? আজি
মুঠতে মোক পাঁচশ টকা লাগিবাই।
দিব নোৱাৰা যদি ডিঙিৰ চেইনডালকে
দিয়া।’ এইবুলি ডকাইতে টান মৰাদি
মাৰি পুত্ৰ আৰু তেওঁৰ পথলৈ
মাকেও নিজৰ শোৱা কোঠাত টিভি
বাবে বহুতে বহুত সময় মাটিতে
বাগৰি আছিল। পাছত তেওঁৰ এনে
লাগিছিল কি হ'ব জীৱন ধাৰণ কৰি
নিজা পুত্ৰ তেওঁৰ আগতে এটা
চ্যানেলৰ বৰপ ল'লৈ আৰু ডাঙ্গুহলে
এই পুত্ৰই কি কৰিব পাৰিব তাৰ বৰছি
দেখি গ'ল। লগে লগে তেওঁৰ এনে
ধৰণৰে আলহত্যাৰ বাসনা জাগি
উঠিল যে নিজৰ শাড়ীখনকে বাচী
হিছিল। সেইদিনা বাতি
ল'বাই ইঞ্টাৰনেট চাই থকা দেখি
মাকেও নিজৰ শোৱা কোঠাত চাই
আছিল আছিল। টোপনি ধৰাত
পুত্ৰকেনো কি কৰিছে গৈ চাই দেখে
ইঞ্টাৰনেট খুলি সি টোপনি লৈছিল।
পুত্ৰকেনো ইমানপৰে কি চাইছিল
বুলি কম্পিউটাৰৰ ‘এড্ৰেছ বুক'ত
চাই দেখে এটা পৰ্ণ বেবছাইট। অৰ্থাৎ
ল'বাই ইমান পৰে কিছুমান অতিকে
নিৰ্জং অশীল ছবি ছাই আছিল।

বহুবোৰ সম্বল গোটাৰ পাৰিব।
সন্তানৰ সুখৰ কাৰণে তাতে পঢ়াৰ
কাৰণে যি কৰিবলৈ কয় আন মাক-
দেউতাকে কৰাৰ দৰে
তেওঁলোকেও কৰিছিল। ঘৰলৈ
অহাৰ পাছত গম পালে পুত্ৰ
অনবৰতে ইঞ্টাৰনেট লৈয়েই ব্যস্ত
হৈ থাকে। মাক-দেউতাবে ভাবিলৈ
ল'বাৰ নিশ্চয় পঢ়া অসন্তোষৰ মন
বহিছে। আমালৈ ফোন কৰাৰ দিনা
বাতি দেউতাক নাছিল, দহ
দিনৰমানৰ কাৰণে অফিচত কামত
দিল্লীলৈ গৈছিল। সেইদিনা বাতি
ল'বাই ইঞ্টাৰনেট চাই থকা দেখি
মাকেও নিজৰ শোৱা কোঠাত চাই
আছিল। কে কৰা যায় তেৰোঁ
নাজানে। কি কৰিলে এইবোৰ দৃশ্য
নোচোৱাকৈ থাকিব পাৰি কিবা
উপায় আছেন মনে মনে কিবা বন্ধ
কৰি থোৱাৰ উ পায় আছেন।
সেয়েহে ঘৰলৈকে ফোন কৰিলে
যে এই বিষয়ত মই বা পুত্ৰইহে
তেওঁক সহায় কৰিব পাৰিম। সি
তেখেতৰ এনেদৰে বুজাইছিল—
‘আণ্টি, আপুনি চিন্তা নকৰিব আজি
ৰাতিয়েই মই একো কৰিব নোৱাৰো
যদিও কালিলৈ যি পারো সহায় কৰি
দিম। কিছুমান কম্পিউটাৰ পেকেজে
পোৱা যায় যিহ ব সহায়ত
লুকুৱাবলগীয়া বা ফিল্টাৰ কৰিব
বিচৰা বেচাইটোৰ লুকুৱাব পাৰি,
যাতে কম বয়সৰ ল'বা-
ছোৱালীবোৰ এই ‘ছাইট'বোৰ চাব
নোৱাৰে। এই বিষয়ে পেকেজবোৰ
ডেভেলপ কৰা হৈছে। সাধাৰণতে
পৰ্ণ ছাইট বা এডাল্ট ছাইটবোৰ
চাবলৈ হ'লে এই ছাইবলাকৰ
ইনিচিয়েল পেজৰ ভিতৰত ক্রেডিট
কাৰ্ডৰ বাহিৰে সাধাৰণতে সোমাৰ
নোৱাৰি, কিন্তু ইয়াৰ ভিতৰতো
এনে কিছু ছাইট আছে য'ত
ক্রেডিটকাৰ্ডৰ প্ৰয়োজন নাই।’

সেইদিনা বাতি কৰিব নাই মাক-
দেউতাকে জানিলৈ চেষ্টা কৰিব।
৫) দেউতাকে নহ'লেও মাকে
ল'বা-ছোৱালীৰ ক্ষেত্ৰত বন্ধুৰ দৰে
হৈ হ'লেও সিহ' তৰ অস্তৰৰ
কথাবোৰ বুজ ল'ব।
৬) প্ৰেমত পৰিলে বুলিয়েই
ল'বা-ছোৱালীক খ'ং-বাগ নকৰি
ভালকৈ বুজাই দিবলৈ চেষ্টা কৰিব,
অপেণত বয়সৰ প্ৰেমৰ ফল কি
হয়গৈ এই কথা পাকে- প্ৰকাৰে
বুজাই দিবলৈ চেষ্টা কৰিব। ল'বা-
ছোৱালীক লোকৰ লগত বাবে
বাবে বিজাবলৈ চেষ্টা নকৰিব, তাৰ
ফল শুভ নহয়।
৭) মাক-দেউতাকৰ পৰিকীয়া
প্ৰেম বিষয়ে যাতে সন্তানে নাজানে
এই কথা মন কৰিব।
৮) মাক-দেউতাকৰ
ব্যভিচাৰেও সন্তানক বিপথে নিয়াত
সহায় কৰে।
৯) কিশোৰ-কিশোৰী অৰস্থাত
সন্তান থাকোতে বিশেষকৈ মাকে
বহুখনি ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিবাই
লাগিব।
১০) সন্তানক অতি পাত
স্বাধীনতা দিয়া বেয়া।
১১) পিকনিকলৈ ঘৰৰ পৰা
অকলশৰে গ'লেও লগৰ ল'বা-
ছোৱালী কোন কোন দৈছেআকুড়জৰ
মানুহ লগত আছেন নাই চাই ল'ব।
১২) এইডছৰ বিষয়ে কিশোৰ
কিশোৰীহ'ংক মাকেই সজাগ কৰিব
লাগে।

বুজি পাই গৈছিল।

১১ পৃষ্ঠার পরা

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় আৰু ড° ভূপেন হাজৰিকা

শ্ৰেষ্ঠ সংগীত পৰিচালকৰণে ১৯৭৬ চনত ৰাষ্ট্ৰপতিৰ পৰা স্বৰ্ণকমল ব'ঁটা লাভ কৰে। ১৯৭৬ চনত তেওঁ 'কৰ্পকা'ৰ ব'ঁটা লাভ কৰে। ১৯৭৭ চনত ভাৰত চৰকাৰে তেওঁক 'পদ্মশ্ৰী' ব'ঁটা প্ৰদান কৰে। এই একে বছৰতে 'দম্পত্তী' বাংলাচৰিৰ সংগীত পৰিচালকৰণে তেওঁ 'বাংলা চলচিত্ৰ পুৰস্কাৰ সমিতি'ৰ পৰা শ্ৰেষ্ঠ সংগীত পৰিচালকৰ ব'ঁটা লাভ কৰে।

১৯৭৮ চনত তেওঁ দ্বাৰা বচিত 'ভূপেন মামাৰ গীতে-মাতে আ, আ, ক, খ নামৰ শিশু প্ৰথৰ বাবে ৰাষ্ট্ৰপতিৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। ১৯৭৯ চনত সংগীত পৰিৱেশনৰ বাবে আমৰণ্ণ ক্ৰমে তেওঁ আমেৰিকালৈ যায়। আমেৰিকাত তেওঁ বহু ঠাইত সম্পৰ্কিৎ হয়। ১৯৮০ চনত তেওঁ জাপানলৈ যায়। ১৯৮১ চনত তেওঁ পুনৰ জাপানলৈ আমন্ত্ৰিত হয়। ১৯৮৩ চনত তেওঁ ভাৰত বৰ্ষৰ কুৰি শতিকাৰ দহজন শ্ৰেষ্ঠ সংগীত শিল্পীৰ মাজৰ এজন হিচাপে স্বীকৃতি লাভ কৰে। ১৯৮৫ চনত হাজৰিকাদেৱে আমেৰিকাৰ নিউ জাৰ্জিচহৰ মেয়েৰ পৰা 'আনাৰেৰি ছিটিজেনশ্বিপ' সন্মান লাভ কৰে।

১৯৮৬ চনত তেওঁ সংগীত পৰিচালনা কৰা 'এক পল' নামৰ হিন্দী কথাচৰিখনে জাতীয় পুৰস্কাৰ লাভ কৰিছিল। ১৯৮৮ চনত হাজৰিকাদেৱেক 'শ্রীমত শংকৰদেৱে ব'ঁটা প্ৰদান কৰা হয়। তদুপৰি এই একে বছৰতে ৬ ফেৰুৱাৰীত তেওঁ 'সংগীত নাটক অকাডেমী' পুৰস্কাৰ প্ৰদান কৰে। তেওঁ সংগীত পৰিচালনা কৰা হিন্দী কথাচৰি 'ৰংদালী'য়ে ১৯৯৩ চনত উল্লেখনীয় 'অঙ্কাৰ ব'ঁটা'ৰ নমিনেচন লাভ কৰে। ১৯৯৩ চনৰ ৫ মে 'তাৰিখে তেওঁ প্ৰসিদ্ধ 'দাদাচাৰে ফাক্সে ব'ঁটা' লাভ কৰে। ২০০০ চনৰ ২৫ ফেৰুৱাৰীত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ে হাজৰিকাদেৱক ডষ্ট্ৰেটে ডিগ্ৰী প্ৰদান কৰে। ২০০১ চনৰ ১ নৱেম্বৰত তেজপুৰ কেন্দ্ৰীয় বিশ্ববিদ্যালয়'ৰ পৰা তেওঁক ডষ্ট্ৰেটে ডিগ্ৰী প্ৰদান কৰা হয়। ২০০১ চনত ভাৰত চৰকাৰে হাজৰিকাদেৱক 'পদ্মভূষণ' উপাধিৰে বিভূতি প্ৰদান কৰে। ২০০২ চনৰ ২৮ জানুৱাৰীত তেওঁ 'দেশৰত্ন' ব'ঁটা লাভ কৰে। তেওঁ সংগীত নাটক অকাডেমীৰ অধ্যক্ষ পদো লাভ কৰিছিল।

২০০৮ চনত অসম সাহিত্য সভাই হাজৰিকাদেৱলৈ 'সাহিত্যাচাৰ্য' উপাধি আগবঢ়ায়। এই বছৰতে অসম চৰকাৰে 'শ্রীমত শংকৰদেৱে কলাক্ষেত্ৰ'ত তেওঁ নামেৰে ড° ভূপেন হাজৰিকা সাংস্কৃতিক সংগ্ৰহালয় স্থাপন কৰাৰ আঁচনি লয় যাতে তাত তেখেতে পৃথিৱীৰ নানা

দেশৰ পৰা লাভ কৰা মানপত্ৰ, উপত্থিৎ পৰা লাভ কৰে।

উল্লেখযোগ্য সামগ্ৰীবোৰ সংৰক্ষণ কৰিব পৰা হয়। ২০০৯ চনত সংগীত নাটক অকাডেমীয়ে হাজৰিকাদেৱক 'ফেলশিপ' আৰু 'সংগীত ব'ত্ত' সন্মান যাচে। ২০০৯ চনৰ ২৯ জানুৱাৰীত অসম চৰকাৰে তেওঁ 'অসম ব'ত্ত' ব'ঁটা প্ৰদান কৰে। ২০১০ চনৰ ১৪ ফেৰুৱাৰীত সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্তুষ্টিৰ উদ্যোগত গুৱাহাটীৰ দীঘলীপুখুৰীৰ পাৰত হাজৰিকাদেৱে এটি পূৰ্ণাঙ্গ মুৰ্তি স্থাপন কৰা হয় আৰু তেওঁলোকৰ আমন্ত্ৰণক্ৰমে হাজৰিকাই সেই নিজেই উল্লেচন কৰে। ২০১১ চনৰ ২৫ জানুৱাৰীত হাজৰিকাদেৱে 'ভূপেন হাজৰিকা' সংগ্ৰহালয়টো উদ্বোধন কৰে। ১০ হাজৰিকাদেৱে তেওঁৰ অসমান্য প্ৰতিভাৰ স্বীকৃতিৰ ফলস্বৰূপে ইমানবোৰ সন্মান আৰু ব'ঁটাৰে বিভূতি হৈছিল। ১০ ভূপেন হাজৰিকাৰ শিল্প আৰু সাহিত্য কৰ্মৰাজি হ'ল—

চলচিত্ৰপঞ্জী

পৰিচালক হিচাপে অসমীয়া চলচিত্ৰ : এৰাবাটৰ সুৰ (১৯৫৬), শকুন্তলা (১৯৬১), প্ৰতিধৰণি (১৯৬৪), লটি ঘটি (১৯৬৬), চিক মিক বিজুলী (১৯৬৯), মন প্ৰজাপতি (১৯৭১), মিৰি-জিয়াৰী (টেলিফিল্ম) (১৯৮৯)।

পৰিচালক হিচাপে বাংলা চলচিত্ৰ : মাহত বন্ধুৰে (১৯৫৮)।

পৰিচালক হিচাপে হিন্দী চলচিত্ৰ : মেৰা ধৰম মেৰী মা (১৯৭৭)।

পৰিচালক হিচাপে তথ্যচিত্ৰ : ফৰহুম দ্য ছান বাইজ (১৯৭৪), এমুষ্টি চাটুলৰ কাটিলী (১৯৭৪), কপকোৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আৰু জয়মতী (১৯৭৬), থ' মেলডী এণ্ড বীড়ম (১৯৭৭), এলং দ্য বিভাৰ বৰ্ক পুত্ৰ (১৯৮১), পিল্ম্পছেছ অৱ দ্য মিষ্ট ইষ্ট (১৯৯৬)।

সংগীত পৰিচালক হিচাপে অসমীয়া চলচিত্ৰ : চিৰাজ (সহকাৰী পৰিচালক, পৰিচালক : বিষ্ণু প্ৰসাদ ভাবা, ১৯৪৮), পিয়লি ফুকন (পৰিচালক : ফণী শৰ্মা, ১৯৫৫), ধুমুহা (পৰিচালক :

ফণী শৰ্মা, ১৯৫৭), কেঁচা সোণ (পৰিচালক : ফণী শৰ্মা, ১৯৫৯), পুৰতি নিশাৰ সপোন (পৰিচালক : ফণী শৰ্মা, ১৯৫৯), মণিৰাৰ দেৱান (পৰিচালক : সংবৰ্ধৰ চত্ৰবৰ্তী, ১৯৬৩), ভাগ্য (হিন্দীৰ পৰা অসমীয়া কপাস্তৰ, পৰিচালক : তাৰাচাঁদ

বৰজাত্য, ১৯৬৩), চামেলী মেমচাৰ (পৰিচালক : আদুল মজিদ, ১৯৭৫), খোজ (পৰিচালক : পুলক গঁগে, ১৯৭৫), কাঁচৰ (পৰিচালক : আদুল মজিদ, ১৯৭৫), পলাশৰ বৎ (পৰিচালক : জীৱন বৰা, ১৯৭৬), বনহংস (পৰিচালক : আদুল মজিদ, ১৯৭৭), বনজুই (পৰিচালক : আদুল মজিদ, ১৯৮৮), অকণ (পৰিচালক : গৌৰী বৰ্মন, ১৯৮০), অপৰাপা (পৰিচালক : জাহু বৰুৱা, ১৯৮৩), অংগীকাৰ (পৰিচালক : প্ৰবীণ বৰা, ১৯৮৫), যুগে যুগে সংগ্রাম (পৰিচালক : গৌৰী বৰ্মন, ১৯৮৬), সংকলন (পৰিচালক : হেম বৰা, ১৯৮৬), প্ৰতিশোধ (পৰিচালক : অনিল মিত্ৰ, ১৯৮৭), পানী (পৰিচালক : বাই ছুকুণী বৰা, ১৯৯৩, অশান্ত প্ৰহৰ (পৰিচালক) শিৰপ্ৰসাদ ঠাকুৰ, ১৯৯৪), সতী বাধিকা (পৰিচালক : অঞ্জলি দাস, ২০০৪)।

সংগীত পৰিচালক হিচাপে হিন্দী চলচিত্ৰ : আৰোপ (পৰিচালক : আত্মাৰাম, ১৯৭৩), অপেক্ষা (পৰিচালক : জাহু বৰুৱা, ১৯৮৪), এক পল (পৰিচালক : কলনা লাজমী, ১৯৮৬), ৰুদলী (পৰিচালক : কলনা লাজমী, ১৯৯২), দৰমিয়া (পৰিচালক : কলনা লাজমী, ১৯৯৭), মিল গেয়া মঞ্জিল মুৰো (পৰিচালক : লেখ টেগুন, ১৯৯৭), বাজ (পৰিচালক : সাই পাৰাঞ্জাপে, ১৯৯৯), দমন (পৰিচালক : কলনা লাজমী, ২০০০), গজগামিনী (পৰিচালক : এম এফ ছহেইন, ২০০১), কিউ (পৰিচালক : কলনা লাজমী, ২০০৩), চিংগাৰী (পৰিচালক : কলনা লাজমী ২০০৩)।

সংগীত পৰিচালক হিচাপে বাংলা চলচিত্ৰ : জীৱন তৃষণ (পৰিচালক : অসিত সেন, ১৯৫৭), অসমাপ্ত (১৯৫৭), কড়ি ও কোমল (পৰিচালক : অসিত সেন, ১৯৫৭), জোনাকীৰ আলোক (পৰিচালক : অসিত সেন, ১৯৫৮), দুই বেচাৰা (১৯৬০), এখানে পিঞ্জৰ (১৯৭১), দম্পতী (১৯৭৬), মহয়া (১৯৭৭), সীমানা পেৰিয়ে (পৰিচালক : আলমগীৰ কবিৰ, ১৯৭৬), নাগিনী কন্যাৰ কাহিনী (১৯৭৯), কালী সিঁদুৰ (১৯৮৪), কোমল গান্ধী।

সংগীত পৰিচালক হিচাপে আন ভাষাৰ চলচিত্ৰ : সত মাইয়া কা মহিমা (ভোজপুৰী), বিং আং তং (কাৰি, ১৯৮৭), জিউনি চিমাং (বড়ো, ১৯৮৭)।

প্ৰথমজী

প্ৰথমজী : সুন্দৰৰ ন দিগন্ত (১৯৬৭), সুন্দৰৰ সৰঁ-বৰ (১৯৬৭), লোকগীতি শিল্পী ব'ঁটা (১৯৭৯),

আলিয়েদি (১৯৮০), সময়ৰ পথী ঘৰোৰাত উঠি (১৯৮১), সহজে মোক পশ্চ কৰে (১৯৮৩), কৃষ্ণৰ পথাবে পথাবে (১৯৯৩), ব'হাগ মাঠোঁ এটি খাতু নহয় (১৯৯৩), নন্দনত ভৰ কৰ্মসূকল (১৯৯৩), সোৱৰণী মোৰ বাঙলী জীৱনৰ (১৯৯৩), সম্পাদকীয় (১৯৯৩), মোৰ মনৰ কথা (১৯৯৩), প্ৰসংগ সুন্দৰৰ (২০০৬)।

গীত : জিলিকাৰ লুইতৰ পাৰ (১৯৫৫), সংগ্রাম লঞ্চে আজি (১৯৬২), আগলি বাঁহৰে লাহিৰি গণনা (১৯৬৮), বহিমান বন্ধুপুত্ৰ (১৯৮০), গীতারলী (১৯৯৩)।

ভ্ৰমণ কাহিনী : দিহিঙে-দিপাঙে (১৯৭৬), মই এটি যায়াৰ (১৯৯৩)।

শিশুগৰু : ভূপেন মামাৰ গীতে-মাতে আ, আ, ক, খ (১৯৭৬)।

ড০ ভূপেন হাজৰিকাৰ বৰ্ণন্যা জীৱনৰ স্বৰ্গিল অধ্যায়ৰ সামৰণি পৰে ২০১১ চনত ৫ নৱেম্বৰ তাৰিখে। একাধাৰে গীতিকাৰ, সুৰকাৰ, কঠিশিল্পী, চিত্ৰকাৰ, সাংবাদিক, বাজনীতিৰ বিদ, চলচিত্ৰ পৰিচালক, সংগীত পৰিচালক লেখক হিচাপে দক্ষতাৰ পৰিচয় দিয়া। ড০ ভূপেন হাজৰিকাৰ গীতৰ মাজত মানৰতাৰ আৰু অসমীয়া জাতীয় জীৱনৰ প্ৰতিটো বিষয়কে সুন্দৰভাৱে চিত্ৰিত কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

ড০ ভূপেন হাজৰিকাৰ ব'ঁটাৰ বাস্তীয় পৰ্যায়ত অসমীয়া সমাজ সংস্কৃতিক সুন্দৰভাৱে প্ৰতিফলিত কৰিছিল। সংগীত নাটক অকাডেমীৰ অধ্যক্ষ হৈ থাকোতে তেখেতে অসমৰ সত্ৰীয়া ন্ত্যক বাস্তীয় স্বীকৃতি প্ৰদান কাৰ্যৰ বাবেই সত্ৰীয়া ন্ত্যই সৰ্বভাৱতীয় শাস্ত্ৰীয় ন্ত্যৰ পৰ্যায় হৈ থাকিব। মৃত্যুৰ পাছত জালুক বাৰীত থকা তেখেতে সমাধিৰ পৰিবৰ্তনে তীৰ্থভূমি হৈ পৰাটোৱে শিল্পীগৰাকীৰ প্ৰতি থকা জনতাৰ শ্ৰদ্ধাৰ কথাকে সোঁৰবায়।

উপসংহাৰ : বিশ্বৰত্ন ড০ ভূপেন হাজৰিকাৰ ব'ঁটাৰ আৰু কৃতি অসম, অসমীয়া আৰু ভাৰতীয়ৰ বাবে সদায়ে স্মৰণীয় হৈ থাকিব। তেখেতে মৃত্যুৰ পাছত কোটি কোটি জনতা শোকাভিভূত হৈ পৰা কাৰ্যটোৱেই ইয়াৰ স্বাক্ষৰ সদায়েই বহন কৰি থাকিব। মৃ

এইচডিএফচি বেংকৰ মাইক্রোডিটিৰ সুবিধা মুকলি

গুৱাহাটীঃ কমন চার্টিছ চেণ্টাৰ (চিএছচি)ৰ সৈতে এইচডিএফচি বেংকে ১৭ নৱেম্বৰত পিএম ষ্ট্ৰাইট ভেঙ্গৰ আভানিৰ্ভৰ নিৰ্ধিৰ অধীনত পদপথৰ বিক্ৰেতাসকলৰ বাবে বিশেষ মাইক্রোডিটি সুবিধা মুকলিৰ কথা ঘোষণা কৰিছে। আভানিৰ্ভৰ ভাৰতৰ নিৰ্দেশনা অনুসৰি এইটো ভাৰত চৰকাৰৰ এক ফ্ৰেগশিপ আঁচনি।

এইচডিএফচি বেংকে গাঁও পৰ্যায়ৰ উদ্যোগীসকলৰ বাবে পিএম স্বনিৰ্ধ সুবিধা প্ৰদান কৰিব, যাৰ ডিজিটেল সেৱা পঁজেৰ জৰিয়তে বিক্ৰেতাসকলে গোটেইপ্ৰক্ৰিয়াটো অনলাইনত সম্পূৰ্ণ কৰিব পাৰিব। ই এক ৭শতাংশ বাজসাহায্য সূত্ৰ সৈতে ১০,০০০ টকাৰ বিনামূলীয়া সুলভ খণ হ'ব। এইটো এটা সৱল এপ্লিকেশন প্ৰক্ৰিয়া।

ভিএলইয়ে এই লোন আবেদনৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰোৰ বুজিৰ লাগিব আৰু নিশ্চিতকৰিবলাগিৰ যে ম'বাইলনস্বৰটো আধাৰৰ সৈতে সংযুক্ত আছে। ম'বাইল নস্বৰটো আধাৰৰ সৈতে সংযুক্ত থকাসকলে ইয়াৰ বাবে কৰিব পাৰিব আবেদন। এই টোৱে পথৰ বিক্ৰেতাসকলক তেওঁলোকৰ ব্যৱসায় আৰম্ভ কৰিম। আমাৰ চিএছচি, ভিএলইয়ে ক'ভিড-১৯ লকডাউনৰ পাছত জীৱিকা পুনৰ আৰম্ভ কৰিবলৈ পথৰ বিক্ৰেতাসকলক তেওঁলোকৰ কেন্দ্ৰৰ চাৰিওফালে কোনো বাধা অবিহনে খণ লাভত সহায় কৰিব।'

বিক্ৰেতাসকলে তেওঁলোকৰ সামগ্ৰিকতাৰ উজ্জ্বল সাধন কৰিব পাৰিব আৰু অৰ্থনৈতিকভাৱে উন্নতিত আগুৱাৰ পাৰিব। আমাৰ চিএছচি, ভিএলইয়ে ক'ভিড-১৯ লকডাউনৰ পাছত জীৱিকা পুনৰ আৰম্ভ কৰিবলৈ পথৰ বিক্ৰেতাসকলক তেওঁলোকৰ কেন্দ্ৰৰ চাৰিওফালে কোনো বাধা অবিহনে খণ লাভত সহায় কৰিব।'

অসম লোকসেৱা অধিকাৰ সেৱাৰ নিশ্চিতি, জনতাৰ সবলীকৰণ

rtps.assam.gov.in

জনতাৰ
চৰকাৰ | my
GOV
মাৰি সংকোচ

উপলব্ধ সেৱাসমূহ ৰাজহ আৰু দুর্যোগ ব্যৱস্থাপনা বিভাগ

- বিবাহ পঞ্জীয়ন
- সম্পত্তিৰ নথি-পত্ৰৰ পঞ্জীয়ন
- সম্পত্তিৰ মালিকীস্বত্বৰ পৰিৱৰ্তন
- ভূমি ৰেকৰ্ডৰ প্ৰামাণিক প্ৰতিলিপি
- নন-এনক্ৰেপ্স প্ৰমাণপত্ৰ
- পঞ্জীভুক্ত বিক্ৰী দলিলৰ প্ৰামাণিক প্ৰতিলিপি
- পৰিৱৰ্তন ক্ৰমৰ প্ৰামাণিক প্ৰতিলিপি
- নিখুঁত বিভাজন
- ভূমিৰ পুনৰ শ্ৰেণী বিভাজনৰ বাবে এন অ' চি
- পুনৰ শ্ৰেণী বিভাজন তথা স্থানান্তৰৰ বাবে এন অ' চি
- স্থাৱৰ সম্পত্তি স্থানান্তৰৰ বাবে এন অ' চি

সবিশেষ জানিবলৈ/সহায়ৰ বাবে

এ আৰ টি পি এছ হেল্পলাইন নস্বৰ ১৮০০-৩৪৫-৩৫৭৪ ডায়েল কৰক

অসম লোকসেৱা অধিকাৰ আইন, ২০১২ (২০১৯ চনৰ সংশোধন অনুসৰি)

পঞ্জীয়ন কৰক :
assam.mygov.in

/mygovassam

Janasanyog/2487/21

মির্জাত লোকনির্মাণ বিভাগের পরিদর্শন বঙ্গলাত মেঘালয়ের উপ-
মুখ্যমন্ত্রী, পরিবহণ মন্ত্রী আরু নৎপো সমষ্টির বিধায়কের সৈতে সীমা
সমস্যাক লৈ আলোচনা অসমৰ জল সম্পদ-জনসংযোগ-সংস্থাদীয়
পরিক্রমা বিভাগের মন্ত্রী পীয়ুষ হাজারিকা আরু স্থানীয় বিধায়ক হেমাংগ
ঠাকুরীয়ার, মঙ্গলবাবে

୧ ପୃଷ୍ଠାର ପରା

ଶୋଲା ମୁଖର ହାଁହି

তিলমানো হজম করিব নোরাৰা হৈছো। কাৰণটো হ'ল বজাৰত সোমালীই দেখোন কটা ঘা' এড়োখৰত তপত তেল দিয়াৰ দৰে চিৰিংকৈ উঠে। কোনো এটা বস্তুতেই হাত দিব নোৱাৰি। আলু নহয় যেন ৰসগোল্লাহে। ইফালে খোৱাতেলৰ কথাটো আৰু ক'বই নালাগে। একেবাৰে মৌ-ৰসৰ লেখিয়া কদৰ। আনহাতে, কণী বুলিব লাগিলেভো আৰু কুৰুৰাব মঙ্গ চোৱোৱা যেনেই লাগে। তেনেক্ষত্রত এইকেইদিন ঘৰলৈ আলহী-অতিথিৰ আগমন বুলিলৈ হৈছেই আৰক। সাইলাখ যমদৃত অহা যেনহে লাগে। পিছে সিদিনা আবেলি সময়ত আহি ওলালহি নহয় আমাৰ সৰজন মামা। আমাৰ আচলতে মামা বোলতে থকাত দুজনেই আছিল। ইয়াৰে ডাঙৰজন মামা চুকোৱা আজি দুবছৰ রেছি হ'ল। এতিয়া এইজন সৰু মামাহে জীৱাই আছে। সৰমামাৰেৰ পৰিবাৰ অৰ্থাৎ মামী চুকাই থকা আজি প্ৰায় দমাহমানেই হ'ল। দুয়োজন মামাই আমাৰ মাঁ'কে বয়সত ভালেখিন্নেই ডাঙৰ। সৰমামাৰো বয়স একৰকম ভাটি দিছেই বুলিব পাৰি। তিনিকুৰিৰ দেওনা কেতিয়াবাই পাৰ হৈছে। সা-সন্তান বুলিবলৈ ডাঙৰ মামাৰ পুলি পোখা এটিও নাই। সৰমামাৰ মাত্ৰ ল'বা দুটা। দুয়োটাই বিয়া-বাক পাতিছে। সকলোৱে নিজৰ ঘৰ সংসাৰকলৈ ব্যস্ত। তেনেষ্টলত এতিয়া অৱশ্যে ইহসংসাৰত মামাৰ লেঠা নায়েই বুলিব পাৰি। তাতেই মামীও চুকাই থাকিল যেতিয়া মামাই তীৰ্থ ভ্ৰমণ কৰি ফুৰাৰহে কথা। পিছে এইহেন মহঙ্গা দিনত নিজৰেই মামা আহি ওলাইছে যেতিয়া উপায়ো নাই। ভাগিনীয়েকৰ ঘৰলৈ নাহি যাবনো কলৈ। পাছে মামাই আকো লগত কোনোৰা এগবাকী মহিলাকো লৈ আহাটোতহে মানুহজনী আৰু মোৰ গা একেবাৰে বেজবেজাই আছে। দস্তুৰমত যি গবাকীহে মহিলাক লগত আনিছে নহয়। দেখিলেহে ক'ব আপুনিও। আমাৰ দুসঁজৰ ভাত সেইজনীয়ে যে এবাৰতে গিলিব সেইটো চেহেৰা দেখিয়েই অনুমন কৰিব পাৰি। ইফালে আমাৰজনীয়ে মামাহঁতক হাত-মুখ ধূবলৈ দিচাহ-পানীৰ দিহা কৰিলে। মামাহঁতে চাহ-পানী খাই থকাৰ সুযোগতে আমাৰজনী আৰু মই তুৰস্তে ভিতৰলৈ গৈ গোপন বৈঠকত মিলিত হ'লৈ। কিয়নো মামা অকলে অহা হ'লে কথাটো বেলেগ আছিল। কিন্তু লগত আকো যিহে প্ৰকাণু বস্তা এখন ওলোমাই লৈ আহিছে নহয়। কিবাকৈ বাতিৰ সাঁজ খুৱাই-বুৱাই পুৱাতে বিদায় দিবই লাগিব। গতিকে মামাক যাতে ভুলতেও দুনিমান থাকি যোৱাৰ কথাটো আমাৰ মুখৰে বাহিৰ নহয় সেইলৈ আমি দুয়ো কঠোৰ সিন্দান্ত লৈ থ'লো। অৱশ্যেত ওচৰেৰে বলোৰামৰ দোকানৰ পৰা দুটাকৈ ডাঙৰ ডাঙৰ ঝিলালৰ কণী আনি বাতিৰ সাঁজত মামাহঁতক সংকৰণৰ দিহা কৰিলো। ইফালে বাতি খোৱা-বোৱা শেষ কৰিব খা-খৰ সোধাৰ চলৈৰে আটাইকেইটাই চোতালতে বহি ল'লো। কথাৰ মাজতে চেগ বুজি তেওঁৰ লগত অহাজনীনো কোন বুলি মামাক সুধীয়েই পেলালো। পিবিককৈ তামোৰ পিকখিনি পেলাই দি মলমলীয়া ইঁহাই এটি মারি শালু' কৰ উঠিল— মামীয়েৰ আকো।

ମାମାର ମୁଖତ ମାମୀଯେବା ବୋଲା ଶବ୍ଦଟୋ ଶୁଣି ମୁହୂର୍ତ୍ତତେ ମୋର ଚକୁ କେଇଟା
ଡାଙ୍ଗରକୈ ମେଲ ଥାଇ ଗଲା । ଏହିବାର ମାମାଇ ପୁନର କଲେ— ମାନେ ଆମାର ସବର
ପଞ୍ଚିମର ଫାଲେ ମାନୁହ ଏସବ ଯେ ଦେଖିଛିଲା, ସେଇ କଲିମନ ବୋଲାଜନର ଲଗତ
ସବ ସଂସାର କରିଛିଲା । ପିଛେ ସି ହଳ ଏଠା ମଞ୍ଚ ମଦାହି । ଗତିକେ ଚକୁ ଆଗତେ
ଏହି ଶୈସ ସରସତ ବେଚେବୀର ଆଲାଇ-ଆଥାନି ଚାଇ ଥାକିବ ପାରେନେ ତୁମିଯେଇ
କୋରାଚେନ । ତାତେଇ ମାମୀଯେବାଓ ଗଲା ଯେତିଆ ମରେଇ ଉଦ୍ଧାବ କବିଲୋ ବୁଜିଛା ।
ତାତେଇ ନିଜର ବୁଲି ମାନୁହ ଏଜନୀଓ ନେଲାଗେନେ ବାର୍ବ ? ମାମାର ବୈକୁଞ୍ଜ ଗମନର
ଏହି ଭବ ବରସତ ଆପଦ ଉଦ୍ଧାବର ଅପାର ମହିମାତ ମୁଢ଼ ନହେ ନୋରାବିଲୋ ।
ଏହିବାର ଶଳାଗ ଲୋରାର ଚଲେବେ ମାମାକ 'ଭାଲେଇ କବିଲେ' ବୁଲି କବଲେହେ ପାଲୋ ।
ମୁହୂର୍ତ୍ତତେ ମାମାଇ ଏକେବାରେ ହାତତେ ସରଗଥନ ତୁକି କୋରାବ ଦରେ ଉଲ୍ଲଷିତ ହୈ
କୈରେଇ ଉଠିଲ— ଏବାହେ, ମହି ଜାନିଛେରେଇ ଅମୁକାବ ଏହି ମହାନ କର୍ମତ ତୁମିଓ
ଭୀସିଗ ସୁଖୀ ହବୀ ବୁଲି । ପିଛେ ଆମାର ଜୋଗାଲପୁଖୁରୀ ଗାଁବର ମାନୁହ ମଧ୍ୟାଇହେ
ଇଯାବ ମୋଲ ବୁଜିବ ପରା ନାହିଁ । ସେଇଜାକେ ଆକୋ ଆମାକ ଦୁରୋକେ ଯାଠି-ଜୋଇ
ଲୈ ଏପାଲି ଦିବଲୈ ବିଚାରିହେ ଫୁରିବେ ବୁଜିଛା । ଗତିକେ ସେଇମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ
ନୋହୋରାଲୈକେ ଆମି ତୋମାଲୋକର ଇଯାତେ ଥାକିମ ବୁଲିଯେଇ ଖାଟାଏ କବି
ଆହିଛେ । ଆମାର ଇଯାତେ ଆଶ୍ରୟ ଲବ୍ଦିଲେ ଆହା ବୁଲି କୋରା କଥାଯାର ଶୁଣା
ମାତ୍ରକେ ଟେକ୍ଟିଥୋରା ଏଟା ସୋମାଇ ଯାବ ପରାକୈ ମେଲିଥାଇ ଥକା ସରମାମାର ସୋଲା
ମୁଖଥନର ଫାଲେ ମହି ଭେବାଲାଗି ଚାଇ ବୁଲୋ ।

মুখ্যমন্ত্রীর হস্তক্ষেপ দাবী সচেতন বাইজেব সেবাবিধি উলংঘা করি প্রয়োজনীয় অভিজ্ঞতা অবিহনেই খণ্ড উন্নয়ন বিষয়ালৈ পদোন্নতিৰ যোজা

ଗୁର୍ବାହାଟୀଃ ପଥଗ୍ୟାତ ଆକ୍ଷମ୍ଯାନ ବିଭାଗର ସେରାବିଧିର
ଗଣ୍ଡରେ ଇମାନଦିନେ ବିଭାଗର ତିନି
ପ୍ରକାରର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ବିଷୟାରେ ୬୦
ଶତାଂଶ ଖଣ୍ଡ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ବିଷୟାର ପଦ
ବିଭାଗୀୟ ପଦୋଳତିରେ ପୂରଣ କରିବ
ଅହା ହେଛେ । ଏହି ପଦୋଳତିର
ପ୍ରକ୍ରିୟାତ ଅକଳ ପ୍ରେତ ପେଇ ନହ୍ୟ,
ପେ ବେଣୁ ଅସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବେ ବାଢ଼ି
ଗେଛେ । ଅତି ଆଚବିତ ଧରଣେରେ
ଏହୀବା ଏଖୋପ ଆଶ୍ରମାଇ ସେରାବିଧିର
ପ୍ରଯୋଜନୀୟ ସଂଶୋଧନ ନକରାକୈ
କନିଷ୍ଠ କିଛୁ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ବିଷୟା ଆକ୍ଷ
ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ବିଷୟାକ ପଦୋଳତି
ଦିଯାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚଲି ଆଛେ । ସେରାବିଧି
ଅନୁସାରେ ପଦୋଳତିର ବାବେ

প্রয়োজনীয় ১৫ বছরের অভিজ্ঞতাৰ
সলনি ১০ বছৰতেই এই পদেৱতিৰ
বিষয়ে বিচোৱা হৈছে। খণ্ড উমায়ন
বিষয়াৰ দৰে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ পদত
পদেৱতিৰ বাবে প্ৰয়োজনীয়
অভিজ্ঞতাৰ বছৰৰ সীমা কমাৰলৈ কাৰণ
স্বার্থসদিব বাবে এইদৰে পদক্ষেপ
গ্ৰহণ কৰা হৈছে তাক লৈ প্ৰশংসন উপায়ত
হৈছে। ইতিমধ্যে ১৫ বছৰে
অভিজ্ঞতাৰ অহীনতাৰে পদেৱতিৰ প্ৰাপ্তি
বহু বিষয়াৰ কৰ্মনিষ্ঠা আৰু কৰ্মনিষ্ঠুতাৰ
লৈ বিভিন্ন মহলত অসম্ভুতি দেখা
গৈছে। এনে অৱস্থাত কি কাৰণত এই
সময়সীমা ১০ বছৰলৈকে কমাই কাৰণ
স্বার্থসদি কৰিব বিচৰা হৈছে সেয়ে
বহুস্যুজনক। যি সময়ত মুখ্যমন্ত্ৰীৱে

উত্তর পূর্বাঞ্চলত আয়ুস খণ্ডের উন্নয়নৰ

আয়ুর্বেদিক মহাবিদ্যালয় আবৃত্তি ৬০ খন
বিচলায়ুক্ত এখন নতুন আয়ুর্বেদিক
চিকিৎসালয় স্থাপনের পদক্ষেপ গ্রহণ
কথাও সোণোরালে ঘোষণা করে।
লগতে এই প্রক্রিয়াত প্রত্যক্ষভাবে
অতিরিক্ত ৮৬ টা নিরোগ সৃষ্টি হ'ব
বুলি কয়। ভবিষ্যতে এই স্থানত এটা
শিক্ষায়তনিক গৃহ, এটা ছাত্রাবাস, এটা
ছাত্রীনিবাস আৰু এটা ক্রীড়া গৃহ স্থাপন
কৰাবো পৰিকল্পনা থকা বুলি দেখাবে
কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰীজনে। সংবাদ মাধ্যমক
সম্মোধন কৰি কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী
সোণোরালে কয় যে লোক ঔষধ হ'ল
পৰম্পৰাগত বিশ্বাস আৰু শুকনি
প্রক্ৰিয়াৰ সংৰক্ষণ। উন্তৰ পৰ্যাপ্তলত
লোক ঔষধৰ এক শক্তিশালী প্ৰচলন
বৰ্তি আছে যাক বিজ্ঞানসম্ভাবনাৰে
অথবা বৈদিক যুগৰ পৰাই প্ৰচলন হৈ
অহা এই দৈৰ্ঘ্যৰ প্ৰদত্ত ঔষধ সমূহৰ
সংৰক্ষণ আৰু শ্ৰীবুদ্ধিৰ ব্যৱহাৰ গ্ৰহণ
কৰিব বিচাৰিছো। ইয়াৰ বাবে মই এই
অপ্রলত এখন আয়ুর্বেদিক চিকিৎসা

মহাবিদ্যালয় আৰু হস্পিতাল স্থাপনৰ উদ্যোগ ল'বলৈ পাই আনন্দিত হৈছে। ইয়াৰ জৰিয়তে আমাৰ পৰম্পৰাগত ঔষধি জ্ঞানসমূহৰ বিকাশ হোৱাৰ লগতে আয়ুৰ্বেদিক প্রতিষ্ঠানখনে ইয়াৰ শ্ৰীবৃদ্ধিত বিশেষ উদগণি যোগাব। আয়ুস খণ্ডত উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ বাবে গ্ৰহণ কৰা বিশেষ পদক্ষেপসমূহৰ প্ৰসংগত সোণোৱালে কয় যে অঞ্চলটোত আয়ুৰ্বেদিক মহাবিদ্যালয়মসূহ শক্তিশালী কৰণৰ উপরিও আঞ্চলিক কেঁচা দৰব প্ৰস্তুতকাৰী দ্ৰব্যৰ ভড়াল আৰু সংগ্ৰহালয়, আধুনিক বিশ্লেষণাত্মক সঁজুলিৰ সুবিধা আধুনিক পথকৰ্ম চিকিৎসা আৰু গৱেষণা কেন্দ্ৰ আৰু পেৰামেডিকেল শিক্ষণ কেন্দ্ৰ স্থাপনৰোপি পৰিকল্পনা গ্ৰহণ কৰা হৈছে। নতুনকৈ উত্তৰ পূৰ্ব আয়ুৰ্বেদ আৰু লোক ঔষধী গৱেষণা প্রতিষ্ঠান হিচাপে নামাকৰণ কৰা উত্তৰ পূৰ্ব লোক ঔষধি প্রতিষ্ঠান ভাৰত চৰকাৰৰ আয়স

মন্ত্ৰালয় অধীনত এক স্বতন্ত্ৰ প্রতিষ্ঠান। প্ৰায় ৪০ হেক্টেৰ ভূমিৰে আগুৰা এই প্রতিষ্ঠানটো ভাৰত চৰকাৰে ২০১৮ চনৰ ২১ ফেব্ৰুৱাৰীত কেন্দ্ৰীয় কেবিনেটত অনুমোদন জনাই স্থাপন কৰিছিল। প্রতিষ্ঠানটো উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলক বিশেষ প্ৰাধান্য প্ৰদানৰে দেশৰ লাভালাভৰ বাবে পৰম্পৰাগত স্বাস্থ্য সেৱাৰ উন্নয়নৰ বাবে স্থাপন কৰা হৈছিল। প্রতিষ্ঠানটোৱে শেহতীয়াভাৱে উত্তৰ পূৰ্বক গুৰুত্ব প্ৰদানৰে বিশেষকৈ অৰণাচলক কেন্দ্ৰ কৰি আয়ুৰ্বেদ পদ্ধতিৰ বিভিন্ন বিভাগসমূহৰ উন্নয়নৰ প্ৰকল্প গ্ৰহণ কৰিছে। এই পদক্ষেপসমূহৰ স্থানীয় স্বাস্থ্যবিধান, শুকনি জ্ঞান, পৰম্পৰাগত জ্ঞানসমূহৰ ভিত্তিত থেৰাপি জনিত দ্রব্যৰ উন্নয়ন আই পি আৰু আইনৰ জৰিয়তে পৰম্পৰাগত জ্ঞানৰ সুৰক্ষা, সংৰক্ষণ আৰু পৰম্পৰাগত পদ্ধতি সমূহৰ বহনক্ষম ব্যৱহাৰ আৰু জৈৱ বিভিন্নতা আদি অন্ততম।

জিএমচি ইচ্চত নির্মাণ হ'ব নতুন পেয়িং

নিউরো, কার্ডিয়াক চার্জারি আবশ্যিক
নিউরো চার্জারি বিভাগকেইটা
সম্পূর্ণরূপে জিএমচিএইচ'র পরা নতুন
চিকিৎসালয়খনলৈ স্থানান্তর কৰা
হ'ব। প্রস্তাৱিত চিকিৎসালয়খনৰ
পৰিচালনাৰ পদ্ধতি কৰ্মপন্থৰ বিষয়ে
যাবতীয়া দিক্ নিৰ্দেশনা প্ৰদান কৰিব
ড° শৰ্মাই কয় যে নতুন
চিকিৎসালয়খন সম্পূর্ণৰূপে
পেছাদাৰী পদ্ধতিৰে পৰিচালনা
কৰাৰ লগতে ইয়াৰ কাম-কাজৰ
প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰতে উপলব্ধ প্ৰযুক্তিৰ
সৰ্বোন্ম প্ৰয়োগ সুনিশ্চিত কৰিব
লাগিব। পৰ্যালোচনাকালত ড°
শৰ্মাই গুৰাহাটী চিকিৎসা
মহাবিদ্যালয় হাস্পতালৰ বৰ্তমানৰ
পেয়িং কেবিনৰ ঠাইত ২০০
বিচানাযুক্ত এটা নতুন পেয়িং
কেবিন রেক নিৰ্মাণ কৰা হ'ব বুলি
উল্লেখ কৰাৰ লগতে ইয়াৰ
নিৰ্মাণৰ বাবে যথাসন্তোষ
খৰতকীয়াকৈ যাবতীয় পদক্ষেপ
আৰম্ভ কৰিবলৈ লোক নিৰ্মাণ গহ(হ)

বিভাগক নির্দেশ দিয়ে। এই পর্যালোচনার সময়ত স্বাস্থ্যমন্ত্রী কেশৰ মহস্তও উপস্থিত আছিল। ইয়াৰ পাছতে আন এখন বৈঠকত মুখ্যমন্ত্রী ড° শৰ্মাই কৃপাস্তৰ আৰু উল্লয়ন বিভাগৰ জেন্ট বিষয়াসকলৰ উপস্থিতিত বাজ্যখনত কৃপায়িত হৈ থকা ড'নাৰ মন্ত্রালয়ৰ অধীনৰ অপৰিশোধেয় কেন্দ্ৰীয় উৎসৱ পুঁজি (এনএলচিপিআৰ) আৰু উন্নৰ-পূৰু পৰিযদ (এনইচি)ৰ অনুদানপ্রাপ্ত আঁচ নিসমূহৰ কৃপায়ণ কৰে। এই আঁচনিসমূহৰ কৃপায়ণ নিৰীক্ষণ আৰু পর্যালোচনাৰ ক্ষেত্ৰত অধিক তৎপৰতা প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ তেওঁ কৃপাস্তৰ আৰু উল্লয়ন বিভাগক নির্দেশ দিয়াৰ লগতে কৃপায়ণৰ দায়িত্বত থকা বিভাগসমূহক নিৰ্ধাৰিত সময়সীমাৰ ভিতৰত সকলো এনএলপিচিআৰ আৰু এনইচি-

অনুদানপ্রাপ্ত প্ৰকল্পৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰাৰ বাবে উপযুক্ত পদক্ষেপ ল'বলৈ তেওঁ আহুত জনায়। উল্লেখযোগ্য যে বিভাগত সময়ছোৱাত মুঠ ৩৬৮০.০০ কোটি টকাৰ বিভীষ আৱণ্টনেৰে বাজ্যখনৰ বাবে অনুমোদিত ৫৬২ টা এনএলচিপিআৰ-অসম প্ৰকল্পৰ ভিতৰত বৰ্তমান বিভিন্ন বিভাগৰ অধীনত ১৮৮ টা প্ৰকল্পৰ কৃপায়ণৰ কাম চলি আছে। একে দৰে, ড'নাৰ মন্ত্রালয়ৰ অধীনত ৯০% ১০ পুঁজি যোগানৰ আহিত বাজ্যখনত ১৫ টা বিভিন্ন বিভাগৰ অধীনত ২৭ টা এনইচি-অনুদানপ্রাপ্ত প্ৰকল্প কৃপায়ণৰ বিভিন্ন পৰ্যায়ত আছে। এই পর্যালোচনা বৈঠকত কৃপাস্তৰ আৰু উল্লয়ন বিভাগৰ অন্যন্য শীৰ্ষ বিষয়াসকলৰ লগতে বিভাগটোৱা অতিৰিক্ত মুখ্য সচিব পৰন কুমাৰ বৰঠাকুৰ আৰু মুখ্যমন্ত্রীৰ প্ৰধান সচিব সমীৰ কুমাৰ সিনহাও উপস্থিত থাকে।

জালুকবাৰী সমষ্টিৰ সদ্যপ্ৰয়াত বিশিষ্ট ব্যক্তিৰ পৰিয়ালক সমবেদনা জ্ঞাপন মুখ্যমন্ত্ৰীৰ

ଗୁରାହଟାଃ ମୁଖମନ୍ତ୍ରୀ ଡେ ହିମସ୍ତବିଶ୍ଵ
ଶର୍ମାଇ ଯୋଗା ସୋମବାରେ ଗୃହମନ୍ତିଷ୍ଠି
ଜାଲକବାବୀର କେଇବାଗାବୀଓ ସଦ୍ୟପ୍ରଯାତ
ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିର ବାସଗୃହଟ ଉପସ୍ଥିତ ହୈ
ଶୋକସଂପ୍ରତି ପରିଯାଳମୁହୂର ଶାକ୍ତାଙ୍କ କରିବା
ସମବେଦନ ଜ୍ଞାପନ କରେ । ମୁଖମନ୍ତ୍ରୀ ଶାହାଟା
ପଥ୍ୟେ ବାଇହଟା ଚାରିଆଲି ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଆଗଦଳା ଗାଁବାତ ଉପସ୍ଥିତ ହୈ ଅଥଲଟୋର
ବିଶିଷ୍ଟ ସମାଜକର୍ମୀ ପ୍ରୟାତ ଦେବେନ ଶର୍ମାବି
ପରିଯାଳର ଦେତେ ମତ-ବିନିମ୍ୟ କରିବା

সমবেদনা জ্ঞাপন করে। ইয়াৰ পিছতে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে মান্দাকাটোৱাৰ শিমলীবাৰী গাঁৰিৰ প্ৰয়াত আমজাদ আলীৰ বাসগৃহত উপস্থিত হৈ পৰিয়ালক সাক্ষাৎ কৰে। মান্দাকাটো গাঁও পথগায়ত্ৰ সভাপতি হিচাপে অধ্যলটোৱা উন্নয়নৰ বাবে প্ৰয়াত আলীয়ে লোৱা পদচৰকণৰ বোমছন্দু কৰাৰ লগতে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে অধ্যলটোৱা বিকাশৰ বাবে তেওঁ আগবঢ়োৱা ভূমিকাৰ বাবে বাইজৰ মাজত সদৰে জীয়াই থাকিব বুলি সমিতিৰ সৈতে সুদীৰ্ঘ সময় জড়িত হৈ আছিল। মুখ্যমন্ত্ৰী ডো শৰ্মাই উন্নৰ গুৱাহাটীৰে শিলসাঁকোৱ এগৰাকী বিশিষ্ট ভাৰতৰ শিল্পী তথা ত্ৰিকৰৰ প্ৰয়াত বৰীন দাসৰ পৰিয়ালকো সাক্ষাৎ কৰে। তদু পৰি শুৱালকু ছিৰ অস্তৰ্গত গন্ধমৌট উপস্থিত হৈ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে অধ্যলটোৱা প্ৰয়াত সমাজকৰ্মী কৰিব দাসৰ পৰিয়ালৰ সৈতেও মত-বিনিময় কৰি সমবেদনা জ্ঞাপন কৰে।

ମିଛେ ଇଣ୍ଡାବନେଚନେଲ ପ୍ଲାବେଲ ଇଉନିଭାର୍ତ୍ତ ଖିତାପ ଦଖଳ ଅନାମିକା ଡେକାର

অসম ভূমি সেৱা, আজারাবাঃ দক্ষিণ কামৰূপৰ পলাশবাৰী সৰপাবাৰ এগাবাকী বিউটিচিয়ন তথা মেকাপ আৰ্টিছ আনামিকা ডেকাই জগত জিনিৰ সম্পোন বচছে। মিৰ্জাৰ সমীপৰতী সৰপাবা চৰ্দৰ ডেকাৰ আৰু সৰলা ডেকাৰ জীৱৰী আনামিকা ডেকাই মহানগৰীৰ চানমাৰিব তৌৰ্থনাথ শৰ্মা অডিটোরিয়ামত যোৱা ১৭ নৱেম্বৰত ফেশ্বন শ্ব'ৰ ইল্টোৰনেচনেল প্ল'বেল ইউনিভার্চ'ৰ উদ্যোগত এ মেগা বিউটি পেণ্ডেট শ্ব'ৰ বাস্তুৱয় এৰাব' অনুষ্ঠানত মিষ্টাৰ, মিছ, মিচেছ, আৰু শিশুৰ বাবে অনুষ্ঠিত এখন ব্যৱহৃত প্রতিযোগিতাত পলাশবাৰী আনামিকাই ডেকাই ফেশ্বন শ্ব'ৰ শাখাত মিচেছ ইল্টোৰনেচনেল প্ল'বেল ইউনিভার্চ'ৰ চৰ্দুলি পিতাপ দখল কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। উক্ত প্রতিযোগিতাত শিশুহী প্রায় শতাধিক প্রতিযোগীয়ে অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। ডেকাৰ এনে সাফল্যত উৎফুলিত হৈ পৰিবে অধ্যলটোৰ লগতে পলাশবাৰীবাসীৰ বাইজ। উল্লেখ্য যে আনামিকা ডেকাই ইয়াৰ পূৰ্বে বাজাৰ লগতে বাজাৰৰ বাহিৰ বিভিন্ন প্রাক্তন অনুষ্ঠিত মেকাপ আৰ্টিছৰ লগতে এনেধৰণৰ প্রতিযোগিতাত বহুবাৰ সম্মান লাভ কৰি অধ্যলটোলৈ গৌৰৰ কঢ়িয়াই আনিবলৈ সক্ষম হৈছিল। মৰমীয়াল তথা উদ্যমী যুৱতী আনামিকা ডেকাই মিৰ্জাত এখন লেডিভ বিউটি পার্লাৰৰ যোগেদি নিজৰ অৰ্থ উপাৰ্জন কৰাৰ উপৰিও বহুকেইখন চিনেমা আৰু ভিডিঅ' গীতত মেকাপৰে অভিনেতা-অভিনেত্ৰীসকলৰ দৰ্পসজ্জা কৰি প্ৰশংসা বৃত্তিবলৈ সক্ষম হৈছে। আনামিকা ডেকাৰ এনে সাফল্যত দক্ষিণ কামৰূপৰ বিভিন্ন দল-সংগঠনৰ লগতে অনুষ্ঠান-প্রতিষ্ঠানে শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰি উজল ভৱিষ্যৎ কামনা কৰিবে।

টীয়কত আউনীআটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আধাৰশিলা স্থাপন মুখ্যমন্ত্ৰী ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ

যোরহাট অভিযান্ত্রিক মহাবিদ্যালয়ৰ নৰনিৰ্মিত প্ৰেক্ষাগৃহ উদ্বোধন

ষ্টাফ বিপর্তীর মুখ্যমন্ত্রী ড. হিমন্ত
বিশ্ব শৰ্মাই যোৱা ২১ নৱেম্বৰত
যোৰহাট অভিযান্ত্রিক মহাবিদ্যালয়ৰ
নৰনিৰ্মিত প্ৰেক্ষাগৃহটো
আনুষ্ঠানিকভাৱে উদ্বোধন কৰে।
কোম্পানীৰ সামাজিক দায়বণ্ডতা
পুঁজিৰ অধীনত অইন ইণ্ডিয়া
লিমিটেডে আগবঢ়োৱা ৪.৬৫ কোটি
টকা ব্যয়ৰে এই অত্যাধুনিক
প্ৰেক্ষাগৃহটো নিৰ্মাণ কৰি উলিওৱা
হৈছে। অনুষ্ঠানত ভাষণ প্ৰদান কৰি
মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে কয় যে ৰাজ্যখনৰ
অভিযান্ত্রিক মহাবিদ্যালয়সমূহে গৱেষণা
আৰু উন্নৰণ সৈতে নিৰ্বস্তৰভাৱে
জড়িত হৈ ভাৰতীয় প্ৰযুক্তি প্রতিষ্ঠানৰ
পৰ্যায়ৰ উৎকৃষ্টতা অৰ্জনৰ বাবে চেষ্টা
চলাব লাগিব। তেওঁ ঘুৰ
অভিযন্ত্রাসকলক দৈনন্দিন জীৱন
যাত্রাত উন্নৱানীমূলক চিঞ্চা-চৰ্চাৰ
প্ৰয়োগ ঘটোৱাৰ প্ৰয়াস কৰাৰ লগতে
পৰম্পৰাগত ব্যৱহাৰৰ পৰা মুক্ত হোৱাৰ
প্ৰত্যাহান গ্ৰহণ কৰিবলৈ আহান জনায়।
গৱেষণা আৰু উন্নৰণৰ বাবে যোৰহাট
অভিযান্ত্রিক মহাবিদ্যালয়লৈ ২৫
কোটি টকা অনুদান আগবঢ়োৱা হ'ব
বুলিও তেওঁ ঘোষণা কৰে। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে

কয় যে প্রযুক্তিবিদাই আজি চৰমতম অগ্রগতি লাভ কৰিছে আৰু সেয়েহে বাজাখনৰ নতুন প্ৰজন্মৰ অভিযন্তসকলে তেওঁলোকৰ দক্ষতা আৰু জ্ঞান উন্নত কৰাৰ বাবে অহৰ্নিশে চেষ্টা অব্যাহত রখাৰ লগতে এই ক্ষেত্ৰত শেহতীয়া প্ৰযুক্তিৰ সৈতে খোৱাৰ প্ৰয়াস কৰিব লাগিব। পথ, দলং আৰু গৃহ নিৰ্মাণৰ ক্ষেত্ৰত এতিয়াও পৰম্পৰাগত পদ্ধতি অনুসৰণ কৰি আহা হৈছে বুলি উল্লেখ কৰি তেওঁ মিতব্যয়ী প্ৰযুক্তি উদ্ভাৱনৰ বাবে অভিযন্তসকলক আহুন জনায়। বিভিন্ন নিৰ্মাণকাৰ্যত বাঁহৰ দৰে স্থানীয় সম্পদ ব্যৱহাৰৰ সভাবনাৰ অৱৈষণ কৰিবলৈও তেওঁ অভিযন্তসকলৰ প্ৰতি আহুন জনায়। তেওঁ কয় যে বাজাখনৰ অভিযন্তসকলে দেশৰ বিকাশ যাওতাৰ বৌদ্ধিকভাৱে অবিহণা যোগোৱাৰ লগতে শেহতীয়া প্ৰযুক্তি উদ্ভাৱনৰ দিশতো প্ৰয়াস কৰিব লাগিব। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে লগতে কয় যে আহা বছৰ পৰা বাজাখনৰ অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয় আৰং কাৰিকৰী প্ৰতিষ্ঠানসমূহৰ খালীপদসমূহ নিয়মীয়াভাৱে পুৰণৰ লগতে শিক্ষক নিযুক্তিৰ প্ৰক্ৰিয়াটো সুশ্ৰুৎ কৰা হ'ব। তেওঁ যোৰহাট অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাঙ্গন ছাত্ৰ আৰু বাঘজান তেলক্ষেত্ৰত হোৱা অগ্ৰিকাণুৰ ঘটনাত প্ৰাণ হেৰওৱা অৰ্গৱ কিশোৰ বৰদলৈৰ নামেৰে প্ৰেক্ষাগৃহ টোৰ নাম ৰখাৰ বাবে মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষ আৰু আইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰে। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে যোৰহাট অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয় চৌহদত মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰাঙ্গন ছাত্ৰ অনুপম শৰ্মাই নিৰ্মাণ কৰিবলৈ লোৱা প্ৰাঙ্গন শিক্ষার্থী সংস্থাৰ কাৰ্যালয় ভৱনৰো আধাৰশিলা স্থাপন কৰে। অনুষ্ঠানত বিধায়ক হিতেন্দ্ৰ নাথ গোস্বামী, ৰেণুগুমা বাজখোৱা, কুপজ্যোতি কুমীৰ, ভাস্কৰবজেয়াতি বৰুৱা, যোৰহাটৰ উপায়ুক্ত অশোক বৰ্মন, যোৰহাট অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ৰীতা শৰ্মা, আইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডৰ বেচিন মেনেজাৰ মানস শৰ্মাৰ উপস্থিত আছিল। ইয়াৰ পূৰ্বে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে যোৰহাটৰ টায়কৰ কলিয়াপানীস্থিত আউনীআটী সত্ৰত প্ৰস্তাৱিত আউনীআটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আধাৰশিলা স্থাপন কৰে। অনুষ্ঠানত ভাষণ প্ৰদান কৰি মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে কয় যে

আউনীআটী সহই আধ্যাত্মিকতাবাদ আৰু নৈতিক শিক্ষাৰ এক গৌৰবময় ঐতিহ্য বহন কৰি আহিছে। প্ৰস্তাৱিত বিশ্ববিদ্যালয়খনে সময়োপযোগী শিক্ষাবে সমাজৰ বাবে নৈতিক আৰু আধ্যাত্মিকভাৱে শক্তিশালী নাগৰিক গঢ়ি তুলিবলৈ সক্ষম হ'ব বুলিও তেওঁ আশা প্ৰকাশ কৰে। ভাৰতীয় সভ্যতা সদায়ে জ্ঞান আৰু প্ৰজ্ঞার সাধনাবে সমৃদ্ধ হৈ আহিছে বুলি উল্লেখ কৰি নতুন বিশ্ববিদ্যালয়খনেও জ্ঞান অৱেষণৰ এই চিৰকুত যাত্ৰা অব্যাহত বাখিব বুলি তেওঁ আশা ব্যক্ত কৰে। উচ্চশিক্ষাগৃহণৰ বাবে যোৱা শিক্ষাখীসকলে আধাতে শিক্ষানুষ্ঠান এৰাৰ প্ৰৱণতা অতি উচ্চ বুলি উল্লেখ কৰি মুখ্যমন্ত্ৰী ড° শৰ্মাই কয় যে এই প্ৰৱণতা হাস কৰাৰ বাবে বাজ্যখনত আৰু অধিক বিশ্ববিদ্যালয় আৰু উচ্চশিক্ষা প্ৰতিষ্ঠান স্থাপন কৰিব লাগিব। তেওঁ লগতে অৱগত কৰে যে এই অভাৱ পূৰণৰ বাবে বাজ্য চৰকাৰে কেই বাখনো মহাবিদ্যালয়ক বিশ্ববিদ্যালয়লৈ উন্নীত কৰাৰ সিদ্ধান্ত লৈছে আৰু আউনীআটী বিশ্ববিদ্যালয়েও বাজ্যখনত উচ্চশিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ অৱিহণ যোগাব পাৰিব।

Printed by Prafulla Gogoi, Seven Stars Publications Pvt. Ltd. and published by Raghabendra Narayan Dutta Baruah , Seven Stars Publications Pvt. Ltd. on behalf of Raghabendra Narayan Dutta Baruah and printed at Seven Stars Publications Pvt. Ltd. at A.T. Road, Adabari, Near Bus Stand (Out Gate) Guwahati-781014 and published at 6, College Hostel Road, Panbazar, Guwahati-781001. Tel: 0361-2674555, E-mail: sspplghy@gmail.com

Editor: Baikuntha Nath Goswami